உ

கடவுள் துணை.

புலவர்திலகராகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பவளக்கொடிமாலை.

ஐதீகபடங்களுடன்

இவை.

பூவிருந்தவல்லி,

தங்கவேலுமுதலியா ரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை-சூளை,

புு. முனிசாமிநாயுடு

அவர்களது.

சங்கநிதிவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914.

உ

விளம்பரம்.

இதனால்சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பதுயாதெனில்? சென்னைரூனே தருமராஜாகோவில்வீதி 3-4-வதுநெம்பர்வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் சங்கநிதி விளக்க அச்சுக்கூடத்தில் அடியிற்கண்ட புஸ்தகங்களும் இன்னும்பலவித புஸ்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் நேரிலும், வி. பி, மூலமாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்னுடைய கேட்லாக்கு வேண்டுமானால் அரையணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் கேட்லாக்கு ஒன்று இனாமாக அனுப்பப்படும்.

இதுவரையினும் தமிழ்பாஷையில்கண்டிராத

நவகுமாரசரிதையெனும்

அம்ஸராஜன் கதை.

தற்காலம் அநேகவினோத விசித்திரக்கதைகளைக் கண்ணுற்றும்பிறரால் சொல்லக்கேட்டு மிருப்பீர்களல்லவா. இப்பொழுது தேவபாஷையி லிருந்துமொழிபெயர்த்து நல்ல தமிழ்நடையில் தாங்கள் எப்போதும்கேட்டிராதஇன்பமானநாமதேயங்களுள்ளது [இதனுள்ளடக்கம்] யாதெனில் நவரத்தினம் போன்றஒன்பது அரசகுமாரர்களும் தமதிருப்பிடம்விட்டு தேசசஞ்சாரம்செய்யும்படிவருகையில் ஒருவரையொருவர் பிரிந்துமுடிவில் சாமபேத தானதண்டத்தினால் ஒன்பது குமாரரும் ஒவ்வொரு இராஜதானியைக் கைப்பற்றி ஒருவரையொருவர்காண்பது மகாஉசிதமாக விருப்பதன்றி நாடகம்நடிப்பவர்களுக்கும் இச்சரித்திரம் ஓர் துணைக்கருவிபோல் அவயசிம் வேண்டிருப்பதால் ஒவ்வொரு கனவான்களும் இதைக்கண்ணுற்று ஆனந்திப்பீர்களென்று கோருகின்றோம்.

நவகுமார சரித்திரமென்னும் அம்சராசன்கதை கிளேஸ்கடிதம் லெத்தகிராப்படத்துடன்விலைஅணா 0-8-0 தபாற்கூலிஅணா-2.

திருக்குடந்தை ஆராவமுதன் கோமளவல்லித்தயார் திருக்கல்யாண கீர்த்தனை விலைஅணா-0-8-0 தபாற்கூலி அணா-3.

நவரஸஅலங்காரசங்கீதசந்திரகாசநாடகம் 65-ஐதீகவிசித்திர லெத்தகிராப்படத்துடன் விலைரூபா 1-4-0 தபாற்கூலி அணா-4.

நல்லதங்காள்கும்மி விலை அணா 0-2-0

ஒவ்வொருவரும்எங்களுக்கு விஷயந்தெரியும்படிதெளிவாய் ஒவ்வொருமுறையிலும் தங்கள்பெயர் ஊர், இருப்பிடம், போஸ்டாபீஸதாலுக்கா ஜில்லா முதலிய வைகளோடே முழு விலாசத்தைசெவ்வையாய் யெழுதும்படிகோருகிறேன்,

எனது விலாசம்.

பு. முனிசாமிநாயுடு
சங்கநிதிவிளக்கம்பிரஸ்
தருமராஜாகோவில்தெரு. நெ. 3-4. ஜூ[illegible]ஸ்டு-சென்னை.

கருப்பய்யா துணை

கடவுள் துணை.

பவளக்கொடிமாலை.

காப்பு-கலிவிருத்தம்.

வேகமானெறி சேரும்வினைகளுந்
தாகபோகம் விடாததளர்ச்சியுஞ்
சோகவாரியி னுல்வருந்துன்பமும்
போகவானை முகவனைப்போற்றுவாம்.

விநாயகர் துதி.

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சரிந்தவயிற்றோனே
காரானைமாமுகனே கணபதியேமுன்னடவாய்
ஸ்ரீராமர்தன்மருகா செல்வக்கணபதியே
பேழைவயிற்றோனே பெருச்சாளிவாகனனே
வேழமுகத்தோனே விநாயகரேநான்சரணம்
கந்தருக்குமுன்பிறந்த கற்பகமேமெய்ப்பொருளே
வந்தெனக்குமுன்னடவாய் மாயன்மருமகனே.

கலைமகள் துதி.

வாணிசரஸ்வதியே மறையவனார்தேவியரே
சொற்கள்வழுவாமல் சொற்குற்றம்வாராமல்
நாவுதவறாமல் நடத்துமம்மாயிக்கதையை
ஐந்தெழுத்தையோரெழுத்தா யெழுத்துமம்மாவென்னாவில்
எட்டெழுத்தையோரெழுத்தா யெழுதுமம்மாநாவுதனில்

துரோபதை துதி.

தோராவடிவழகி துரோபதையேபாஞ்சாலி
அக்கினியில்வந்துதித்த ஆதிபராசக்தியரே
நெருப்பிற்பிறந்தவளே நீலவர்னன்தங்கையரே
மந்தாரக்குந்தியற்கு முந்திவந்தமருமகளே
சந்தனவடிவழகன் தருமராஜன்தேவியரே
பாடத்தொடங்கினேன் பாஞ்சாலன்சீர்மகளே
பவளக்கொடிமாலை பாடத்துணிந்தேன்யான்
கற்றோர்க்குக்குற்றங்கள் காதுவழிநேர்ந்தாலும்
உற்றபிழைகளெல்லாம் உயர்ந்தோர்மனம்பொறுத்து
இப்புவியோரேல்லோரும் ஒப்பிமனமகிழ
அப்பால்நடந்தகதை அடியேனுரைத்திடுவேன்

அல்லி அரசிருக்கை.

அல்லிப்பெருமாள் அரசாளும்நாயகியாள்
ஆறாயிரம்பாண்டியற்கு அரியதுரைமகளாம்
மதுரைநகராளும் வாழ்பாண்டிநாடுடையாள்
நாலுமலையாளம் நடுவானதென்மதுரை
தென்மதுரையாளுகிற தென்மொழியாளல்லியம்மாள்
ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோம்சீமையென்று
பெண்ணரசாளவென்று பிறந்தாளே அல்லியிலே
ஒருவர்-வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேமணற்சேருமுண்டு
அடிக்கிறகாற்றதனில் அலைகாற்றிற்றுரும்புமுண்டு
காலகண்டநாதருக்கு கண்டங்கறுப்புமுண்டு
சந்திரற்குமச்சமுண்டு சற்றேகறுப்புமுண்டு
குன்றுமணிக்கானாலும் கொஞ்சங்கறுப்புமுண்டு
அவள்-மயிரேகறுப்பொழிய மற்றக்கறுப்புமில்லை
புருவங்கறுப்பொழிய பின்னேகறுப்புமில்லை
மன்னன்விஜயன் மடலூர்ந்தமாதேவி
ஏழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
வெட்டிக்கெலித்து வீரப்பட்டங்கட்டினவள்
பொம்மைவிருதுகட்டி பூமியெல்லாமாளுகிறாள்
அல்லியென்றுபேர்சொன்னால் அழுதபிள்ளைவாய்மூடும்
கொம்பனையாள்பேர்சொன்னால் குருவிதண்ணீர்குடியாது
கட்டழகிபேர்சொன்னால் கனதெய்வங்கூத்தாடும்
அல்லியென்றுபேர்சொன்னால் அறுந்தலைகொக்கரிக்கும்
கட்டழகி அல்லியரும் காலையில்தானெழுந்து
முத்துச்சிவிகைபது ஏறிமுருகுழலாள்
தாதியருந்தோழியருந் தையல்மார் சூழ்ந்துவர
பூங்காவனச்சோலை போயிறங்கியல்லியரும்
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
பொய்கையிற்போயிறங்கி துய்யமுகஞ்சுத்திபண்ணி
முத்துநிகர்த்தபல்லும் முருக்கம்பூச்செவ்வாயும்
காலோடுகைகளுங் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணி
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
மதுரைமீனாட்சியரை மனதிலேதானினைந்து
சொக்கரடிபணிந்து தோகையரும்பூச்சொருகி
சந்தனமும்பன்னீருஞ் சவ்வாதுந்தானணிந்து
பார்ப்பார்பரதேசி பண்டாரஞ்சங்கமர்க்கும
அந்தணர்சோகியர்க்கும் அதிதிபரதேசியர்க்கும்

உ

சிவமயம்

கருப்பய்யா துணை

தாதி.

அல்லி அரசிருக்கை.

புலந்திரன்.

தானம்வழங்கிவரத் தாமரைசூழ்வாழ்மாரி
தருமத்தைசெய்தவளுந் தண்டிகையின்மீதேறி
பூங்காவனத்தைவிட்டுப் பொற்கொடியும்வாராளே
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடிபடுதகுமுகுமென்று
ஒட்டையின்மேல்பேரிகை ஓசைகிளம்புகுது
எக்காளமூதிவர இடக்கையும்டோலடிக்க
சங்கீதமேளம் சபையில்முழங்கிவர
ஐங்காதவழிதூரம் அநேகதாரையூதிவர
நாற்காதவழிதூரம் நாகசுரமூதிவர
முற்காதவழிதூரம் முரசுமுழங்கிவர
தித்திமிதோமென்று சிறுபெண்களாடிவர
தத்திமிதோமென்று தாளங்கள்போட்டுவர
கவிஞர்கவிபாட கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
புலவர்புகழ்ந்துவர புஷ்பங்கள்தூவிவர
நட்டுவர்கள்பாடிவர நங்கையர்களாடிவர
செடில்கட்டிமல்லக ஜெட்டிகள்யுத்தஞ்செய்ய
ஆடாதகூத்துகளும் அரிச்சந்திரநாடகமும்
கேளிக்கைபார்த்துமல்லோ கிளிமொழியாள்வாராளே
தெற்குகிழக்குத் தெருவீதிதான்கடந்து
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதிகளும் அரண்மனையுந்தான்கடந்து
மாடத்தெருக்கடந்து மண்டபமருகில்வந்து
பல்லக்கைவிட்டிறங்கிப் பார்மனையினுட்புகுந்து
முத்துமிதியடித் தொட்டுமிகநடந்து
மாணிக்கக்கிரீடங்கள் மகுடமுடிதுலங்க
தாதியர்கள்சூழ்ந்து தனிக்கவரிவீசிவர
மாதர்புடைசூழ மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
ஓராம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்னகிரிமேடைகளாம்
மூன்றும்படித்தளமாம் முத்துசெம்பொன்படிவாசல்
நான்காம்படித்தளமாம் நாகரத்தனமண்டபமாம்
ஐந்தாம்படித்தளமாம் அரக்குமணிமேடைகளாம்
ஆறும்படித்தளமாம் அழகானமேடைகளாம்
ஏழாம்படித்தளமாம் எழிலானமண்டபமாம்
[illegible]ாம்படித்தளமாம் எண்ணெய்க்கால்மணடபமாம்
[illegible]படித்தளமாம் ஓலைப்பூச்சாவடியாம்
[illegible]மாம் பளிங்குமாமண்டபமாம்
[illegible] அல்லியரும்வந்தமர்ந்தாள்
[illegible]காலில்வந்தமர்ந்தாள்
[illegible]ந்தமர்ந்தார்
[illegible]மர்ந்தார்

மந்திரிபிரதானிகளும் மற்றுமுள்ளராசர்களும்
மூன்னூறுகோடி முடிமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
நானூறுகோடி நகரத்தார்வந்தமர்ந்தார்
ஐந்நூறுகோடி அரசுமன்னர்வந்தமர்ந்தார்
முடியோடுமுடிநெருங்கும் முருகுழலாளம்பலத்தில்
சட்டையோடுசட்டை நெருங்குஞ்சபைதனிலே
அமரதருஞ்சமரதரும் அதிரதரானவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியரானவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
நிறைந்தகொலுவாயிருக்கும்நேரிழைபாளம்பலத்தில்
அப்பெரியசபைதனிலே அல்லியவள்கொலுவிருக்க
காணவருவாருங் கைகட்டிநிற்பாரும்
பார்க்கவருவாரும் பாண்டிபெருமாளை
தூரத்துராசர்க்கள் சுருளோலைகொண்டுவருவார்
காதத்துராசாக்கள் கையோலைகொண்டுவருவார்
செம்பொன்னுங்கப்பணமுந் தீவுகிளிப்பிள்ளைவரு
இந்தவிதமாக யிருக்கின்றவேளையிலே

புலந்திரன் விளையாடல்.

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
செண்டுமறவானும் சிநேகிதரைத்தான்பிரியான்
கோட்டிமறவானுங் கூட்டாளிபிரியானும்
தாயரைச்சுற்றிவந்து தயிருக்கழுவானும்
பாதத்தைச்சுற்றிவந்து பாலுக்கழுவானும்
விளையாடிவீட்டில்வந்து வெண்ணெக்கழுவானும்
முகந்தாக்கால்வாயதனை முலைப்பால்கவுச்சடிக்கும்
வீதிவிலாசமது விளையாடும்வேந்தனவன்
தங்கத்தேரோட்டித் தார்வேந்தர்வீதியெல்லாம்
செம்பொன்தேரோட்டித் திகழ்வேந்தர்வீதியெல்லாம்
மாணிக்கத்தேரோட்டி மன்னர்தெருவீதியெல்லாம
முத்துத்தேரோட்டி முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
வசந்தமணிமண்டபத்தின் வழியேவரும்போது
பஞ்சவர்னக்கிளிகளைக் கண்டந்தப்பாண்டியனும்
இப்படிக்கொத்ததே ரியற்றப்புலந்திரனும்
மாதாகொலுச்சபைக்கு வந்தான்புலந்திரனும்
தண்டையசையச் சதங்கைகலகலென
அரவடமுங்கிண்கிணியும் அரையில்நிழல்காட்ட
கண்டசரமுங் கனவயிரத்தாழ்வடமும்
மார்பில்பதக்கமின்ன வச்ரகவசங்கள்மின்ன
வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரமுடிதிலக

பட்டுதட்டிவொட்டியாணம் பசும்பொன்னூற்சமுதாடும்
கச்சுபுரண்டாடக் கட்டழகன்வாரானும்
சிறுகால்மிதியடியாம் சிங்காணிவில்லழகாம்
பக்கமிருபுரமும் பரிசம்பிடித்துவர
சட்டழகன்பின்னாகக் கத்திசுழற்றிவர
ஈட்டிபிடித்தவர்கள் இருபுறமுஞ்சூழ்ந்துவர
தாயார்கொலுச்சபையில் தார்வேந்தன்வந்துநின்றான்
வந்துநின்றதன் மகனைக் கண்டந்தஅல்லியரும்
அப்பாமகனேவா அழகானகண்மணியே
பிள்ளைகலிதீர்த்தவனே பெருமாளேவாருமென்றாள்
அண்டத்துச்சந்திரனே அருகிருக்கும்பாற்குடமோ
சொக்கர்திருமாளிகைக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
வைகைக்கரைதனக்கு மண்சுமந்தசொக்கரருள்
கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுறையுமுள்ளவனே
சங்கின்றமுத்தோ சகதலமாண்டவனே
ஆறாயிரம்பாண்டியர்க்கு அழகானபேரமையோ
வாராய்மகனேயென்று வாரிமடியில்வைத்து
ஏந்திமடியில்வைத்தாள் இருகொங்கைபாலொழுக
சட்டையைநீக்கியே சீரமெல்லாமுத்தமிட்டாள்
உச்சிமுகந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
மைந்தரைப்புல்கி மடிமேலேவைத்திருந்தாள்
என்னவேணுமென்மகனே எனக்கறியக்கூறுமென்றாள்

புலந்திரன் தாயாரைப்பவளத்தேர்கேட்டது.

எண்ணிப்புலந்திரனும் எங்கியுரைக்கலுற்றான்
தாயார்முகம்பார்த்துத் தார்வேந்தனேதுரைப்பான்
உலகமதையாளுகின்ற உன்மைந்தனானதினால்
மதுராபுரியாளுமுந்தன் மைந்தன்யானானதினால்
நான்-ஏறிவிளையாட இயலானதங்கரதம்
தங்கத்தேர்தந்தாரே தார்வேந்தரென்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரே திகழ்வேந்தரென்பாட்டன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தாரே மகாமன்னரென்பாட்டன்.
சித்திரவீதிகளும் சிறப்பானதோப்புகளும்
மட்டிலொவீதியது மதுரைப்பெருந்தெருவும்
வாழ்பாண்டிநாடாளும் மதுரையுஞ்சுற்றிவர
பாண்டிப்பெருமாளே பவளத்தேர்வேண்டுமம்மா
தந்தாலேயல்லாது சாதமுமுண்ணேனம்மா
போசனம்வேண்டேனென்று புலந்திரன்பிணங்குகின்றான்
மைந்தனுடவார்த்தையைக்கேட்டந்த அல்லித்தாயாரும்
...ர்த்தைக் கேட்டாயேகண்மணியே
...வேந்தேகேளாமல்

முத்துத்தேர்வேண்டி முடிமன்னுகேளாமல்
மாணிக்கத்தேர்வேண்டி மன்னவனைகேளாமல்
என்னுடையராச்சியத்தில் இல்லையேபவளமது
இல்லாதவுடமைதனை யென்மகனேகேட்டாயே
உற்றுநினைத்தாளே ஒருகோடிபுத்திகளை
மைந்தன்மொழிகேட்டு மனதுதியாமதாய்
அப்பெரியசபைதனி லனேகமன்னர்தங்கள்முன்னே
ஆறுபிரம்பாண்டியர்கள் ஐயன்மார்சபைதனிலே
வேந்தார்சபைதனிலே மெல்லியருமேதுரைப்பாள்
என்னுடையசொலுவிலே யிருக்குமந்தராஜர்களே
மந்திரிபிரதானிகளே வாய்மொழியைக்கேளுமென்றாள்
பாலன்புலந்திரற்குப் பவளத்தேர்வேண்டுமாம்
அறிந்தாலுரையுங்கள் அழகானராஜர்களே
இவ்வார்த்தைகேட்டு ஏதுரைப்பார்மந்திரிமார்
இங்கேகிடையாது இயலானநற்பவளம்
வடக்கேவெகுதூரம் வண்மைதீவாந்தரத்தில்
தீவாந்தரக்காட்டில் செம்பவளம்விளைகிறது
பன்னிருகாதவழி பவளம்விளைகிறது
அங்கேயிருக்குதம்மா அழகானநற்பவளம்
கொண்டுவருவார்களிங்கே உண்டானால்நீரனுப்பும்
என்றதுகேட்டு ஏதுரைப்பாளல்லியரும்
என்னுடையசபைதனிலே இருக்கின்றராசர்களே
தீவாந்தரம்போற தீரருண்டோயிச்சபையில்
போறதுரைகளுண்டோ புறப்படுங்களிச்சபையில்
தாம்பூலம்வாங்குங்கள் சமர்த்துள்ளராசர்களே
மீசையுள்ளராசாக்கள் வெளிப்படுவாங்களென்றாள்
நாடுதருவேன் ராச்சியமும்நான் தருவேன
பூமிதருவேன் புதுப்பட்டங்கட்டிவைப்பேன்
என்னைப்போல்ராசா யினிபட்டங்கட்டிவைப்பேன்
வல்லமையுண்டானால் வாங்குங்கள்தாம்பூலம்
என்றதுகேட்டவுடன் இயலானமந்திரிகள்
பட்டத்துமந்திரிகள் பார்வேந்தரேதுரைப்பார்
அல்லிப்பெருமாளே ஆச்சியரேநீர்கேளும்
மதுரைப்படைத்தலைவர் மந்திரிகளேதுரைப்பார்
பிறந்தோம்மதுரையிலே வளர்ந்தோமதுரையிலே
மதுரைக்குஅப்பாலே வனமொன்றுமறியோம்
அறிந்துபொய்சொன்னாலே ஆக்கினைகள்செய்திடுவாய்
உன்-ஆக்கினைக்குத்தானபயந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
பவளம்விளைகின்றபாங்கான அக்காட்டில்
ஆனைத்தலைபோலே அனேகவண்டுதானிருக்கும்

சிங்கத்தலைபோ லிருக்குமாஞ்செங்குளவி
குதிரைத்தலைபோ லிருக்குங்கருங்குளவி
காதாலேகேட்ட துண்டு கண்ணாலேபார்த்ததில்லை
தீவுக்குப்போனவர்கள் திரும்பிவந்துசேர்ந்ததில்லை
என்றதுகேட்டிருப்போம் இனியொன்றுநாமறியோம்
எங்களால்முடியாது என்றார்கள்மந்திரிகள்
இன்னமொருவார்த்தை இயம்புவோமாச்சியரே
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனராசதுரை
அவரைப்போற்சூரரிங்கே ஆருமொருவரில்லை
சீமைசீமைதேசமெல்லாந் திரிந்துவந்ததேர்விஜயன்
எந்தெந்தராசாக்கள் எதிர்ப்பாரொருவரில்லை
அவருக்குமிஞ்சினவ ராண்மையுள்ளாருமில்லை
ராசாக்களானாலும் ராட்சதர்களானாலும்
எதிர்த்துவந்தபேர்களை இருதுண்டாய்ப்போட்டிடுவார்
அவரையழைத்துநீ அனுகூலப்பண்ணாலே
மைந்தனுக்குபவளத்தேர் வந்துவிடுமப்போது
மற்றொருவர்தன்னாலே யாகாதுமாதாவே
என்றதுகேட்டாளாம் எரிபார்ந்துகண்சிவந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கோபமானாள்
ஆறாதகோபமது ஆனது அல்லியற்கு
கொல்லுங்குருவியைப்போல் கோபித்துக்கண்சிவந்து
மந்திரிகளாகையினால் மனம்பொறுத்தேனிப்போது
மற்றொருவரானால் வயிரமுடிகொய்திடுவேன்
தனிப்பட்டங்கட்டியே தனியரசாண்டேனே
பெண்பட்டங்கட்டியே பூமியரசாண்டேனே
மடலூர்க்குஎன்னை மாலையிட்டார்வாள்விசையன்
மன்னன்புலந்திரனார் பிறந்தபிறகாக
அப்போதுவாள்விசையன் அர்ச்சுனனாரிங்கேவந்தார்
எங்குவந்தீரென்றுநான் கேட்டேனேயப்போது
அதுவேயொருகுற்றமதாய் ஆயாசப்பட்டவரும்
என்னை-கும்பிட்டுபோனாரே குலவிசையனருச்சுனனும்
மைந்தன்பிறந்து வயதுமேலைந்தாச்சு
இத்தனைநாள்வரைக்கும் இங்கேவந்தோராருமில்லை
வாறாதஅருச்சுனனை வணங்குவேனோமந்திரியே
நாடாளும்ராசாத்தி நானோவணங்குவது
என்றதுதான்கேட்டு எதுரைப்பார்மந்திரிகள்
புருஷனுக்குந்தேவியர்க்கும் பெரும்பகைகளுண்டாமோ
அரிசிகுறைவுமில்லை ஆளன்பகையுமில்லை
வரிசையுடனவணங்கி வரவழைத்தீராமானால்
கணவனுக்குவணங்கினால் கனமோசமொன்றுமில்லை
இதனாற்பழுதுமில்லை என்றார்கள்மந்திரிகள்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியருமேதுரைப்பாள்
ஐந்துவருஷமாய் அவரைமறந்திருந்தேன்
மறைந்திருந்தஅர்ச்சுனரை வரவழைத்தேனானாலே
மோகத்தினாலே வரவழைத்தேனென்பார்கள்
ஊரிலேயுள்ளவர்கள் உலகாண்டராசாக்கள்
நாட்டிலேயுள்ளவர்கள் ந கப்பார்களிப்போது
கண்டார்சிரிப்பார்கள் கலியுகத்தாரேசுவார்கள்
பார்த்தார்நகைப்பார்கள் பார்லோகமேசுவார்கள்
எப்படியானழைப்பேன் இயலானஅர்ச்சுனரை
என்றதுகேட்டவுடன் மந்திரிகளேதுசொல்வரார்
தந்தையார்பெருமை யுண்டானால்தார்குழலே
பெற்றார்பெருமை யுண்டானால்மாதாவே
வளர்த்தார்பெருமை உண்டானால்தாயாரே
கொண்டார்பெருமைவேண்டாமோ கொம்பனையே
கணவன்பெருமை வேண்டாமோகாரிழையே
ஆளன்பெருமையது வேண்டாமோ ஆரணங்கே
ஆனைகுதிரைகளை அரண்மனையில்கட்டிவைத்து
குதிரைகளைக்கட்டியே கோடித்துவாழ்ந்தாலும்
ஆளனிருந்து ஆளாதரசுமுண்டோ
புருஷனுமில்லாமல் பெருமைகள்செய்வாரோ
காவலர்கள்கோவிலிலே கைம்பெண்டீரென்பார்கள்
மன்னவர்கள்கோவிலிலே வாழாப்பெண்டென்பார்கள்
கொண்டார்பெருமை வேண்டாமோபொற்கொடியே
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
வம்பரவார்ச்சுனர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்வதில்லை
ஆரடாதூதுவரே அழையுங்கணக்காகளை
நாட்டுகணக்கெழுதும் நலமானமந்திரிகள்
சீமைக்கணக்குதம்தரிந்தெழுதும்மந்திரிகள்
கோட்டைகணக்குக் குறித்தெழுதும்மந்திரிகள்
ஊர்கணக்கப்பிள்ளைகளை ஓடியழையுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமந்த ஆங்காரதூதுவர்கள்
ஓட்டமாநடையுமாய் ஓடிவந்தார்தூதுவர்கள்
அவ்வார்த்தைகேட்டவுடனன்பாகக்கணக்கரெல்லாம்
கடுகப்பயந்தார்கள் கணக்குச்சுமையெடுத்தார்
எக்கிலெழுத்தாணி இடைகையில்சுருளோலை
வண்ணக்குருத்தோலை வரிசையுடனைகைபிடித்து
உச்சிகொண்டைபோட்டார்கள் உத்றிநடந்தார்கள்
சிங்காதனத்துக்கு முன்னாகவந்துநின்று
அல்லிப்பெருமாட்கு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
வந்தகணக்கருக்கு வட்டமணைபோட்டார்கள்
மண்தடுக்குப்போட்டார்கள் வந்திருங்களப்பாவென்றாள்

தர்மாபுரமாளும் தர்மலிங்கராயருக்கும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அத்தையார்குந்தியற்கும்
வண்ணமிட்டஓலையிலே வக்கணையாயெழுதவேணும்
என்னவென்றுஓலையிலே எழுதுகிறீரானாலே
சோலைமலருடைய சொக்கர்திருவருளால்
ஸ்ரீரங்கநாதர் திருமால்கிருபையினால்
மதுரைமீனாட்சியம்மை மாதாகிருபையினால்
அல்லியிலைமேலே ஆரணங்குபெணபிறந்தேன்
பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெருமாள்முடிசூட்டி
அன்னமபோல்மண்ணாண்டேன ஐம்பத்தாறுகாதவழி
திருமால்திருவுளத்தால் தரணிபதியாண்டிருந்தேன்
இன்னாள்வரைக்கும் ஏதகுறையில்லாமல்
வையகத்தையாண்டிருந்தேன மனக்குறைகளில்லாமல
உங்கள்-செல்வக்குழந்தையது தேவேந்திரன்பேரன்
ஐந்துபிராயமையா அழகாய்வளர்த்தபிள்ளை
செண்டடித்துபந்தடித்துதெருவில்விளையாடி
பொன்னின்தேரோட்டியே போதவிளையாடி
வெம்பலாய்க்காய்ந்து விழுந்துபடுக்கையிட்டான்
பல்லைக்கடிக்கிறதும் பதறிவாய்பினத்துறதும்
பார்த்துபரிகாரி பண்டிதர்பணிக்கர்களும்
தோஷித்துபோச்சுதென்று சொன்னார்களெந்தனுக்கு
கைதப்பிகாணுதென்று கற்பித்தாரென்னோடே
என்னமோஏதோவென் றிருக்குது என்மனதில்
பொய்சொன்னேனென்றுசொலலவி எண்ணாதீர்புண்ணியரே
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு வரவேணுமுத்தமனே
கண்ணாலேபார்க்குகைக்கு கடுகெனவேவந்திடுங்கள்
என்றதுசொல்லியே எழுதுங்களோலையென்றாள்
சீர்கணக்கப்பிள்ளைகளும சொல்வசனந்தான்கேட்டு
சேமக்குருத்தோலை சிக்கெனவேதான்வாரி
அல்லியம்மாள்சொற்படிக்கு அவ்வோலைதானெழுதி
ஓலைச்சுருள்மடித்து செந்திரிக்கைதான்போட்டார்
சீலநல்லமுத்திரை திருவகுப்பினகீழ்போட்டார்
அவ்வோலைதானெடுத்து ஆனந்தவாழ்மாரி
காற்றிலதிகமுள்ள கடுந்தூதரையழைதது
நாழிகைக்குகாதவழி நடந்தோடிதூதுவரே
தருமருக்குக்கொண்டுபோய் கொடுமென்றாள்தையலரும்
மலைபோலேதலைகொடுக்கு மன்னரெழுந்திருந்து
ஓலைச்சுருள்வாங்கி ஓங்கிநடக்கலுற்றார்
மதுரைதெருக்கடந்து வைகைக்கரைகடந்து
சிலலென்றுபூத்த செடியும்வனங்கடந்து
புல்லென்றுபூத்த புலியின்வனங்கடந்து

ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனங்கடந்து
பாதிரிமுல்லை பருத்தவனங்கடந்து
தருமருடகோவிலுக்குத் தான்வந்துநின்றார்கள்
ஓலைச்சுருளைவைத்து வுத்தமனைத்தெண்டனிட்டார்
ஆர்பணிதூதாகீ அறியவுரையுமென்றார்
மதுராபுரித்துரையாள் வாழ்வரசியல்லியம்மாள்
அனுப்பியதூதரென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
அல்லிபணியென்ன அதிகமனமகிழ்ந்து
ஓலைச்சுருளவிழ்த்தார் உத்தமனார்தருமலிங்கம்
அதிலிருக்கும்மர்மமெல்லாம் அறிந்தாரோதர்மலிங்கம்
நம்மைமதித்தாளே நாடாளும்ராசாத்தி
ஐயோமகனேயென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
சம்போசிவனேயென்று தரையிர்புரண்டழுதார்
தம்பிதனஞ்சயற்குத் தநயனெனவந்தவனே
மதுரைநகரர்ளுகைக்கு மைந்தனென்றுதாலிருந்தேன்
தீர்ந்துதோஉன்னாசை சிவலோகம்போராயோ
சிவனாருடபாதம் சேருகைக்குநாளாச்சோ
ஐக்கியமாய்போகவே ஆச்சுதோவுன்சீவன்
பொன்னுமணியே புலந்திராசாவே
அல்லிமகனே அழகுபுலந்திரனே
கட்டிமகனே கயிலாசம்போராயோ
பொன்னுங்குடமேகீ புஷ்பமேபோராயோ
ஐயோவென்று அலறிப்புலம்பலுற்றார்
வெற்றிமதயானை வீமனவலைகேட்டு
தானுமழுதானே தருமருடனாக
நகுலசகாதேவ ராசர்புலம்பலுற்றார்
தோராவடிவழகி துரோபதைபுலம்பலுற்றாள்
மந்தாரக்குந்தியரும மாதுபுலம்பலுற்றாள்
சங்கோதியாள்கூடத் தானும்புலம்பலுற்றாள்
அங்கருநாடும் அரசுமிகதயங்க
தக்குபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
வில்லாளிபா த்தன் விசயனங்கேதுசொல்வார்
அருச்சுனனைக்கண்டுநான் ஐந்தாறுநாளாச்சே
எங்கேயிருப்பிடமோ என்றுமறியோமே
ஆடாதூதுவரே அழையுங்கள்தோட்டிதன்னை
தமுக்கடிகளுந்தோட்டியை தானழைத்துவாருமென்றார்
எனறசொற்றான்கேட்டு எழுந்தோடிதூதுவர்கள்
பறையறையுஞ்சாம்புவனை பார்த்தழைத்துவந்தார்கள்
தருமரண்டைவந்தவனும் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டன்
என்னையழைத்தது ஏதுகருமமென்றான்
அப்போதுதருமலிங்கம் ஆணழகரேதுசொல்வார்

பாராளுந்தருமருக்கு பாக்கதுசொக்கிற்றென்று
மெத்தவேபல்லிக்கை காணாதவேந்தருக்கு
விசயர்முகத்திலே விழிக்கவென்றாரிப்போது
களைதாங்கிப்போச்சுது கட்டழகர்தருமருக்கு
விசயர்பெருமாளை வைத்திருந்தால்விட்டிடுங்கள்
தருமாபுரமெல்லாந் தமுக்கடித்துவாருமென்றார்
வீதிபதினாயிரமும் வீரமுரசடியுமென்றார்
இவ்வார்த்தைகேட்டவனும் எழுந்தானேசாம்புவனும்
ஆனையேறிமாலைசூட்டி அடித்தான்பறையோசை
தருமாபுரவீதியெல்லாந் தமுக்கடித்துவாரானும்
என்னசொல்லித்தமுக்கடித்தான் இயலானசாம்புவனும்
பாராளுந்தருமருக்குப் பாக்கதுசொக்கிற்றென்று
களைதாங்கிப்போச்சு கட்டழகர்தருமருக்கு
பேச்சமூச்சில்லாமற் பிணம்போல்விழுந்துவிட்டார்
அனைவோருமங்கே அழுதுபுலம்புகிறார்
அருச்சுனராசாவை ஆர்வைத்திருந்தாலும்
கண்டவர்கள்விட்டிடுங்கள் கடுகியெழுப்பிடுங்கள்
என்றுஅடித்தானே இயலானதமுக்கோசை
செப்பியடித்தானே தேர்விசயன்தான்கேட்க
தேவதாசிதெருவுகளும் தெருவுபதிநாயிரமும்
அத்தெருவுபெண்களெல்லாம் அனைவருமேதுசொல்வார்
காளையருச்சுனரைக் கண்ணாலேகண்டதில்லை
எங்களுடவீதியிலே எழில்விசயனவாரதில்லை
மாயர்தங்கைசுபத்திரையாள் மச்சினியாள்வீதியிலே
அங்கேயிருப்பார்காண் அருச்சுனவீரியனார்
அவர்-தனஞ்சயனென்றுசொல்லி சாமத்திற்கண்டதுண்டு
உத்தமரொன்றுசொலவி ஓமத்திற்கண்டதுண்டு
ஓமப்புகையிலேதான் உடனிருந்தபாவமுண்டு
கலியாணப்பந்தலுக்குள் கைசேர்த்துநின்றதுண்டு
அம்மிமிதித்ததுண்டு அருந்ததிபார்த்ததுண்டு
ஆளனிவரென்று அனைவோருஞ்சொல்வார்கள்
இவ்விடம்வாராரோ எழில்விசயனர்ச்சுனரும
இடச்சியுடமாளிகையில் 'இருப்பாரெனக்கேட்டு
அவன்-அந்தத்தெருக்கடந்து அப்பாலேபோசலுற்றான்
சுபத்திரையாள்வீதியிலே சொல்லித்தமுடிக்கடித்தான்
தருமருக்குவந்ததொரு தாழ்வெல்லாஞ்சொல்லுற்றான்
அடித்ததமுக்கோசை அருச்சுனருங்கேடடுவிட்டார்
தேர்விசயன்கோமானுந் திடுக்கிட்டுத்தானெழுந்தார்
பஞ்சணையைவிட்டுமவர் பதறியெழுந்திருந்தா
சுபத்திரையாள்கண்ணை விழித்தவளுமேதுசொலவாள்
ஆசாரவாசல்செல்ல எழுந்தீர்காணழகா

எவளுடவாசல்செல்ல எழுந்தீர்காணெழில்விஜயா
தீயிற்பிறந்தவளை சிந்தையில்நினைத்தீரோ
மின்னொளியாள்வாசலுக்கு மேவநினைத்தீரோ
போகவதிசிந்தை நினைத்தீரோபோர்விஜயா
நாககன்னிவாசலுக்குப் போகநினைத்தீரோ
மதுரைதுரையல்லியரை மனதில்நினைத்தீரோ
மற்றொருவர்சிந்தை நினைத்தீரோமன்னவனே
ஆர்மேலேயாசைகொண்டு ஆணழகாநீயெழுந்தாய்
என்றதுகேட்டவுடன் எழில்விஜயனேதுசொல்வான்
அல்லகாண்பெண்ணரசே ஆணழகாநீகேளாய்
பாராளுந்தருமருக்குப் பாக்கதுசொக்கினதாம்
பெத்தவும்பல்லிக்கை தோணுதாம்வேந்தருக்கு
அதிகயிளப்பாக யிருக்குதாமன்னனுக்கு
முகத்தில்முழிக்கவென்னை மொய்குழலேதேடுகிறார்
அதுவென்னகருமமென்று அறிந்தோடிநான்வாரேன்
தழாய்மவுலிதங்கையவள் சுபத்திரையாளேதுசொல்வாள்
தருமருடவாசலல்லால் தையல்மார்வீடுசென்றால்
மற்றொருத்திவீடுநீ சென்றாலேவாள்விஜயா
ஒருகவளமன்னமது உண்ணேனேபாலமிர்தம்
திரும்பிவருமளவுந் திண்ணேனிலையடக்காய்
என்றதுதான்கேட்டு எழில்விஜயனேதுசொல்வான்
உன்னைதவிரவிட்டு உலகளந்தான்தங்கையரே
பின்னொருவாசலுக்குப் போவேனென்றெண்ணாதே
அண்ணனைத்தான்பார்த்து அரைக்ஷணத்தில்வாரேனடி
பாலடிசலுண்டுநீ பாங்காயமுதுசெய்து
வாசங்களுண்டு மகிழ்ந்திருங்காண்மங்கையரே
வாடாதேநீயிருங்காண் மாதரிளங்கொடியே
போகச்சிலவருளும் போய்வாரேன்பெண்ணேயென்றார்
மாயாசுபத்திரையாள் வாய்திறந்தேதுரைப்பாள்
ஆகிலும்உம்மைநான் அடையாளஞ்செய்திடுவேன்
அடையாளங்குறையாமல் அருச்சுனரேவாருமென்றாள்
வைத்தஅடையாளம் மாறாமல்வாருமென்றாள்
சந்தனகுங்குமமும் சவ்வாதுந்தான்குழைத்து
அருச்சுனன்மார்பிலே அள்ளியறைந்தாலே
சந்தனத்தாலே சதுராய்ப்படமெழுதி
குங்குமத்தாலே குறிப்பாய்ப்படமெழுதி
முத்திரைமோதிரத்தால் முன்மார்பிற்குறியும்வைத்தாள்
குறியுங்குறையாமல் கொப்பெனவேவாருமென்றாள்
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனனேதுசொல்வான்
மாதரிடவாசலுக்கு மயிலணையேபோனக்கால்
மற்றொருத்திவாசலுக்கு மங்கையரேநான்போனால்

உன்-குறிவந்துகூப்பிடுமோ கொம்பேரிடையாளே
உன்-ஆணைவந்துகூப்பிடுமோ ஆனந்தவாழ்மாரி
இருமிருமென்றுசொல்லி எழில்விஜயன்போய்நடந்தான்
நீண்டிடுங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குறிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு அத்திப்பூச்சல்லடமாம்
சந்திரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
சிங்காணிவில்பிடித்து தேர்விஜயன்போய்நடந்தான்
பொன்னிழைத்ததுப்பட்டா புவியிற்புரண்டுவர
பூங்காவனம்புகுந்து புஷ்பமலரெடுத்து
தருமரைப்பூசைபண்ணச் சம்பங்கிப்பூபறித்து
வாய்வேகமாகவே வந்துவிட்டானருச்சுனனும்
அங்காடிவீதிகளும் அரசர்தெருவுந்தாண்டி
தருமரிருக்கின்ற சாதிலிங்கமேடையிலே
சாந்தணிந்தமேடையிலே தருமரைத்தான்பார்த்து
தருமருடபாதத்தில் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டார்
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தான்
அண்ணாசரணமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
கைகட்டிநின்றானே கட்டழகன் அருச்சுனனும்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
வாழ்வாய்வளர்ந்திடுவாய் வையகத்திலென்னாளும்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நிலையரசாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வாய்
பதினாறுகலையுடைய-பார்த்திபாநீகேளாய்
மதுராபுரித்துரையாள் வாழ்வரசியல்லிமகன்
பார்த்திபாஉன்மகன்தான் பாலன்புலந்திரனார்
செண்டடித்துப்பந்தடித்துத் தெருவில்விளையாடி
கோட்டில்விளையாடி வீடடில்வந்துபாலகனும்
களைத்தாற்போல்விழுந்தானும் காளைபுலந்திரனும்
காய்ச்சலாய்க்காய்கிறதுங் கண்ணைச்சொருகிறதும்
வெப்பலாய்க்காய்கிறதும் மெத்தவாய்பினத்துறதும்
நயனங்கள்பஞ்சடைந்து நாக்கைவறட்டுவதும்
தோஷித்துப்போனதாய்த தோணுதாமைந்தனுக்கு
பண்டிதர்பணிக்கர்களும் பார்த்தவயித்தியரும்
கைவிட்டுப்போனாரங் கட்டழகாவுன்மகனை
முகத்தில்விழிக்கவென்று முடிபுனைந்தராசாத்தி
ஓலையெழுதியே வரவிட்டாளுத்தமனே
தூரத்துச்செய்தி சுருளோலைவந்திருக்க
போகாதிருந்தாக்கால் பிழைவந்துநேர்ந்துவிடும்
ஆகையினால்தம்பியரே அருச்சுனரேபோய்வாரும்

அச்சுதானந்த ஐயரைநீர்கூட்டிப்போம்
அவள்-ஆங்காரக்கன்னியென அறிவோமவள்குணத்தை
மண்ணாளும்ராசாத்தி வலக்காரமுள்ளவள்காண்
அவள்-வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
பாலன்புலந்திரற்குப் பல்லிக்கைதீரவும்
உடம்புதெளிந்து உலாவித்திரியவும்
வாழ்மதுரைராச்சியத்தில் மன்னனாயிருந்து
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னுவரவழைத்து
குமாரனைக்கூட்டிவந்து குருநாடுசேருமென்றார்
என்வார்த்தைதள்ளாமல் இப்போநடவுமென்றார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் புத்திமிகஉரைத்தார்
அப்போதருச்சுனனும் அப்படியேநல்லதென்றான்
குந்தியம்மாள்தன்பாதம் கொப்பனவேதெண்டனிட்டான்
தாயாருடபாதஞ் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
மதுரைக்குப்போய்வாரேன் மாதாசெலவருளும்
போய்வாருமருச்சுனரே யென்றாளேபொற்கொடியாள்
வெற்றிமதயானை வீமாசெலவருளும்
அத்தண்டபேரும் அனைவோருஞ்செலவருள
முகத்திலேசிலையிட்டு முடிமன்னன்தானெழுந்தான்
ஏதுக்கழுகிறீர் ஈஸ்வரன்துணையிருப்பான்
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டமொருக்காலுமில்லை
மாயன்துணையிருப்பார் மன்னரேபோய்வாரும்
சொக்கர்துணையிருப்பார் சுந்தரரேபோய்வாரும்
என்றதுகேட்டு எழுந்தாருச்சுனனும்
அச்சுதானந்த ரையருந்தானுமதாய்
தோழனுந்தானுமாய்ந் துரிதமாய்த்தானடந்தார்
கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தான்கடந்து
தருமாபுரங்கடந்து தானடந்தானருச்சுனனும்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகடந்து ஆரியசுனைகடந்து
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனங்கடந்து
வைகைக்கரையேறி மதுராபுரித்தேடி
தோழனுந்தானுமாய்த் துரிதமுடன்தானடந்தார்
மதுரையிலுள்ளவரைக் கண்டானேவாள்விசயன்
அச்சுதானந்த ரையர்முகமநோக்கி
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களுண்டானால்
கம்மாதோநாடு கலங்காதோராச்சியங்கள்
என்னைக்கண்டபோதே யெல்லாம்புலம்பாதோ
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்களொன்றுமில்லை
எத்தைநினைத்தாளோ இராசாத்தியல்லிதானும்

முன்னதுபூசல் முதலைநினைத்தாளோ
ஆங்காரக்கன்னியென்று அறிவோமவள்குணத்தை
அச்சுதானந்த ரையருங்கூறிடுவார்
அவள்-வார்த்தைக்குவார்த்தை மறுவார்த்தைபேசாதே
சொல்லுக்குச்சொல்லு வில்லங்கம்பேசாதே
நீ-முன்னேநடவுமென்று முகப்பணியிலுட்கார்ந்தார்
வாள்விசயனர்ச்சுனனும் வந்தானரண்மனைக்கு
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் அருச்சுனரைக்கைதொழுதார்
உங்கள்துரையென்றார் உலகாளும்ராசாத்தி
ஆயிரங்கால்மண்டபத்தில் அங்கேயிருக்கின்றார்கள்
என்றதுகேட்டு எழில்விசயன்போய்நடந்தான்
மாணிக்கமண்டபத்தில் வாள்விசயன்போய்நடந்தான்
கொம்பனைக்குமுன்னேவந்து கும்பிட்டான்வாள்விசயன்
கையெடுத்துக்கும்பிட்டான் காளையந்தஅர்ச்சுனனும்
வணங்கினஅருச்சுனனை வாவென்றுதானழையாள்
என்னென்றுகேளாளாம் ஏரமுகம்கடுத்துவிழ
இருகாலுகடுத்துவிழ ஈரிரண்டுநொழிநின்றார்
ஆணாலழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
ஒரு-ஆளடிமையென்றாலும் அரசுதுரைநாயகமே
வந்தவாரென்று வாய்திறந்துபேசாரோ
எங்குவந்தீரெண்ணாரோ ஆரசகுலப்பெண்பெருமாள்
என்றதுதான்கேட்ட இளங்கொடியாளல்லியரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
மன்னவருச்சுனர்மேல் மர்மந்தொடுத்தோமென்றால்
மைந்தனுக்குப்பவளத்தேர் வாராதுயென்றுசொல்லி
அண்ணாந்துபார்த்தாளே அர்ச்சுனராசாவை
கண்டாளருச்சுனரை கனதியுள்ளமன்னவரை
முகத்தில்விழிக்கவென்று விதித்ததோயெந்தனுக்கு
உன்னைக்-கண்ணாலேகாண விதித்ததோயெந்தனுக்கு
தம்பிபுலந்திரனுந் தங்கத்தேர்கேளாமல்
மாணிக்கத்தேர்வேண்டி கேளாமல்மன்னவரே
பாண்டிவளநாட்டானும் பவளத்தேர்கேட்டதினால்
உன்னைக்-கண்ணிலேகாணக் கிடைத்ததுயெந்தனுக்கு
கண்ணானமைந்தனுக்குத் திருஷ்டிகழித்துவிட்டேன்
என்றதுகேட்டானே எழில்விசயனருச்சுனனும்
வில்லாளிபார்த்தனவன் விசயனவனேதுசொல்வான்
பாண்டிவளநாட்டார்க்குப் பவளத்தேர்வேணுமென்றால்
ஒரு-ஆளோடேசொல்லி அனுப்பிவைத்தீரானாலே
பவளத்தேர்சொப்பனிட்டு அனுப்பிவைக்கமாட்டேனோ
மைந்தன்புலந்திரற்கு வாட்டங்கள்வந்ததென்று
தோஷித்துப்போச்சுதென்று சொல்லியனுப்பலாமோ

தருமருந்தான்கேட்டு தயங்கியழுதாரே
வீமரதைக்கேட்டு விம்மியழுதாரே
ஈரல்புகுந்ததொரு இரட்டையர்கள்தானழுதார்
மந்தாரக்குந்தியரும் மாதுபுலம்பிவிட்டாள்
தீயிற்பிறந்தவளுந் திகைத்துபுலம்பிவிட்டாள்
அங்ககரும்நாடும் அரசுந்தளும்பினது
தருமாபுரத்திலுள்ளார் தவித்துப்புலம்பலுற்றார்
இப்படிக்குஓலை யெழுதுவதுஞாயமாமோ
பூமியரசாண்டவர்கள் பொய்யோலையெழுதலாமோ
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவள் அல்லியருமேதுரைப்பாள்
பாராளும்வேந்தனவன் பவளத்தேர்வேணுமென்று
உண்ணேன்குளியேன் உறங்கேனேபஞ்சணையில்
சாவேன்மடிவேனென்றான் சமர்த்துள்ளபுத்திரனும்
பாலமுதமுண்ணேனென்றான் பள்ளிக்குப்போகேனென்றான்
உண்மைதனைச்சொல்லி ஓலையெழுதினுக்கால்
மாலைமுடியானே வருவதொருக்காலுமில்லை
கித்தாயன்றங்கையவள் சிறுக்கிசுபத்திரையாள்
சோரவளநங்கை சுபத்திரைநாடகியாள்
அல்லும்பகலும் அறுபதுநாழிகையும்
அவள்மயக்கமெத்தவல்லோ ஆணழகாவுந்தனுக்கு
தேவடியாள்வீதியெல்லாந் திட்டுண்டுதிரிகிறவர்
வருவீரோவாரீரோ யென்றெண்ணிமன்னவனே
இந்தக்கூத்திமேலாசையுண்டோ குழந்தைமேலாசையுண்டோ
உந்தன்மனமறிய யெழுதினேனோலையென்றாள்
மெய்யென்றுசொல்லியே வந்தீரோயாள்விசயா
பவளத்தேர்கொண்டுவந்து தருவீரோபார்த்திபா
ஆமென்றார்சொல்லும் அல்லவென்றுற்றாளுமென்றாள்
மதுராபுரியாளே மகுடத்துரைச்சியரே
தீவாந்தரத்திற்போய் தேடியேகொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இக்ஷணமேகொண்டுவாரேன்
பாங்கானபுத்திரற்கு பவளத்தேர்கொண்டுவாரேன்
எத்தனைநாளையிலே எனக்குத்தேர்தந்தருள்வீர்
பொய்வசனஞ்சொல்லாமல் போர்விசயாநீருரையும்
மூன்றுறுநாளுக்குள் முடித்துநான்வாரேனென்றான்
ஒம்பதுநாளையிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
பவளம்வெட்டப்போமிடத்தில் தேர்விசயாஅர்ச்சுனரே
தேர்வேண்டிப்போமிடத்தில் தேர்விசயாஅர்ச்சுனரே
கானகத்திற்கன்னியரைக்கண்டுமயங்காதே
பல்லைத்திறந்திடுவாய் பரியாசஞ்செய்திடுவாய்
மருமங்களாகவே யிருப்பீரோமன்னவரே
அப்படியாகவே யிருந்தேயுண்டானால்

எமலோகம்போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
பாதாளம்போனாலும் பார்த்துவந்துசங்கரிப்பேன்
வாள்விசயனருச்சுனனு மறுவார்த்தையேதுரைப்பார்
ஐந்துபிராயம் அழகுள்ளபுலந்திரனர்
மைந்தன்மேலாணையது மச்சுரதங்கொண்டுவாரேன்
மைந்தன்மேலாணையிட மனது துணிந்துதோதான்
பிள்ளையின்மேலாணையிடப் போதமனம்வந்துதோ
ஏதால்துணிந்தது என்மகன்மேலாணையிட
இருவருமாகவே யிருந்தங்கேபேசுகையில்
அச்சுதானந்த ரையருமவந்துவிட்டார்
குருக்கள்மகனுரைக் கொப்பனவேதான்பார்த்து
வாருமென்றுதானழைத்தாள் மகுடமுடியல்லியவள்
வைகைவளநாடறிந்து வந்தீரோமன்னவனே
வாழ்மதுரைநாடு வழியுந்தெரிந்ததோ
மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
என்னைச்சிறைவைத்தானேஎழில்விசயகோமானும்
என்னைமறந்துஇருந்தா னெழில்விசயன்
அவர்தான்வருகாமற் போனாலுமச்சுதரே
நீர்தானொருபயணம் நீங்கள்வரலாகாதோ
வாள்விசயனில்லாதே வரவுஞ்செலவுமில்லை
நல்விசயனில்லாமல் நான்தான்வருவேனோ
ஆறாச்சேனையாவே அச்சுதானந்தரே
பாலன்புலந்திரனும் பவளத்தேர்கேட்டதினால்
ஆசையினாலே அழைப்பித்தேனருச்சுனரை
மாலையிட்டநாள்முதலாய் வணங்காதகன்னிகைநான்
மைந்தனுக்காகவே வணங்கினேனருச்சுனரை
பாண்டிவளநாட்டுக்குப் பவளத்தேர்சொப்பனிட்டு
மூன்றுநாளைக்குள் முடித்துநான்வாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மன்னவனும்வாரார்காண்
அண்ணாவேநீரும் அறிந்திடுமிதனையென்று
அம்மா-எந்தெந்தஆணை மறந்தாலும்வாள்விசயன்
மைந்தன்மேலாணை மறப்பாரோவாள்விசயன்
எப்படியுங்கொண்டு வருவாரெழில்விசயன்
இப்படியாகவே யிருக்கிறவேளையிலே

பாண்டியர்கள் அருச்சுனரைக்காணவருதல்.

—*—

அச்சுனர்வந்தசேதி யறிந்தந்தப்பாண்டியர்கள்
மருமகனைக்காணுதற்கு வாரார்கள்பாண்டியர்கள்
மகமேருபருவதம்போல் மகிட்சியுடன்வந்தார்கள்

பொன்னுமலைநாடாளும் போர்எழுதியார்கூட
அல்லியம்மாள்தன்னருகே அனைவோரும்வந்தமர்ந்தார்
மகுடத்துரையாளும் வணங்கினாளப்போது
வாருமிருங்களென்று மரியாதைபண்ணினாள்
அருச்சுனரைத்தான்பார்த்து ஆருபிரம்பாண்டியரும்
மதுரைக்குவரவுமக்கு வழியுந்தெரிந்துதோ
வைகைவளநாடு வழியுந்தெரிந்துதோ
மதுரைக்கொருபயணம் வாராதிருந்ததென்ன
வாராமல்நீரிருக்க வயிராக்கியங்களுண்டோ
அத்திமரம்பூத்ததுபோல் அதிசயமாய்த்தோணுது
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
பாண்டிவளநாட்டானும பவளத்தேர்கேட்டதனால்
ஆகையினாலே அழைத்தேனிவரையிங்கு
சீக்கிரமாய்த்தீவுக்கும் போங்காணுந்தேர்விசயா
ஆருயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
வந்தகாலாறவில்லை மாதுகுலப்பெண்பெருமாள்
இன்றொருநாள்போக்கி யினியொருநாளாகாதோ
பசியோடிருக்கிறார் பாலமுதஞ்செய்யுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
பாண்டிவளநாட்டார்க்குப் பவளத்தேர்வந்தபின்பு
விருந்துசமைக்கிறதும் வெகுமானம்பண்ணுவதும
சீக்கிரமாய்த்தீவுக்குச் சென்றுநடவுமென்றாள்
காண்டவனமெரித்த காளையவர்தான்கேட்டு
மைந்தனபுலந்திரற்கு வாட்டமுண்டாச்சுதென்ன
மாதினுடவுத்தாரம் வந்தவுடனேநான்
சிவபூசைபண்ணவில்லை சலபானஞ்செய்யவில்லை
நான-காலால்நடவாமல் காற்றாய்ப்பறந்துவந்தேன்
இன்றுபகலைக்கு இருந்துநானபோறேனென்றான்

அருச்சுனனுக்கு விருந்திடல்.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
தனக்குத்தொழில்கள்செய்யுந் தாதிமுகம்நோக்கி
அடிசில்சமையுமென்றாள் ஆனந்தவாழ்மாரி
அப்போதுதாதியர்கள் ஆரணங்குதானெழுந்து
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
நல்லபொறிக்கரியும் ராஜாக்கள்போஜனமும்
பொரித்தபொறிக்கறியும பொன்போல்பருப்புகளும்
பச்சென்றகீரையும் பவளம்போல்நற்கறியும்
போதச்சமைத்தார்கள் பொற்கொடிமாதரெல்லாம்
அடிசில்சமைத்தோமென் றல்லியர்க்குத்தெண்டனிட்டு

அரண்மனையைத்தான்பெருக்கி அனைவர்க்குமணைபோட
அமுதுண்ணுஞ்சாலையிலே அல்லியரும்அருச்சுனரும்
மாயன்பெருமாளும் வந்த அரசர்களும்
போசனங்களுண்டு புண்ணியருங்கையலம்பி
சிங்காதனத்திலே சேரவேவந்திருந்தார்
அப்போது அல்லியரும் அந்தப்புரந்தானெழுந்து
காச்சாக்களிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிப்பாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
வ'காயிலைச்சுருளும் வர்னத்துவர்பாக்கும்
கோவையிலைச்சுருளும் கொத்துவர்பாக்கும்
அள்ளிக்கொடுத்தாளே ஆணலழகனுக்கு
அந்தச்சமையத்திலே அர்ச்சுனராசாவும்
வம்புபரியாசஞ் செய்தானேவாள்விசயன்
அப்போது அல்லியம்மா ளாரணங்கேதுசொல்வாள்
ஐந்துவருஷமாக ஆர்ந்திருந்தகர்மமதை
இன்றெழுந்தநாழிகையில் நினைத்திருக்கக்கர்மமுண்டோ
என்னுலேயாகாது என்றாளே அல்லியம்மாள்
அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
பன்னிருகாதவழி பவளவனமபோறேனுன்
மனஸ்தாபம்பண்ணுதே மாலைமுடியாளே
மனஸ்தாபமென்னலுமே மாது தலைகுனிந்தாள்
தலைகுனிந்தசாடைதனைக் கண்டந்ததாதியர்கள்
தென்புறம்பள்ளியறை தேனமொழிக்குத்தான்திறந்து
வடபுறமபள்ளியறை மயிலனைக்குத்தான்திறந்து
கட்டிலின்மெத்தைகளைக் கனக்கவிரித்துதறி
காம்பரிந்தமல்லிகைப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
பன்னீரும்கச்சாயம் பைங்கிளிக்குவைத்தாரே
கண்டந்ததல்லியரும் கடுகெநடந்தாளே
மஞ்சத்தினமேலாக மாதுகுதித்தேற
அருச்சுனன்பின்தொடர்ந்து அல்லிபக்கந்தானிருந்து
தக்கோலந்தின்று தனித்துவிளையாடி
வெற்றிலைதின்று விரும்பிவிளையாடி
கச்சாயந்தின்று கலந்துவிளையாடி
காமக்கடலிலவர் கலந்துதெளிந்தார்கள்
மோகக்கடலிலவர் முழுகித்தெளிந்தார்கள்
தீராதஆசையெல்லாம் தீர்த்தானேதேர்விஜயன்
ஆராதஆசையெல்லாம் ஆறினனருச்சுனனும்
மஞ்சத்தைவிட்டிறங்கி வந்தாரிருவருமாய்
மஞ்சணீர்சாலையிலே வந்துபுகுந்தார்கள்
காலோடுகையும் கனிவாயுஞ்சுத்திசெய்து

மார்போடுதோளும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
அலங்காரமண்டபத்தில் அமர்ந்தாரிருவருமாய்
தாமமுடியார்கள் சதுரங்கமாடலுற்ருர்
அந்தச்சமையத்தில் அழகுபுலந்திரனர்

புலந்திரன் தகப்பனிடத்தில்வருதல்

வீதிவிலாசமது விளையாடிவேல்வேந்தன்
பந்தடித்துச்செண்டடித்துப் பாலன்விளையாடி
தாயாருகாகத் தார்வேந்தனேடிவந்தான்
மகனைக்காணவே வாரியெடுத்தணைத்து
உச்சிமுகந்தாளே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டாள்
உங்கள்-ஐயர்மடிமேலே செல்லுமென்ருளாரணங்கு
அப்போபுலந்திரனும் அருச்சுனற்குமுன்னேவந்தான்
வாரியெடுத்தாரே மகனர்புலந்திரனை
அப்பாவருகவென் னழகுள்ளபுத்திரனே
பொன்னுங்குடமே புலந்திரனேவாருமென்ருன்
தார்விஜயனர்ச்சுனரும் தன்மடியில்வைத்திருந்தார்
அப்போபுலந்திரனும் அருச்சுனருக்கேதுசொல்வான்
ஐயாவேரீர்சேரனும் ஆண்மையுள்ள அருச்சுனரே
தங்கத்தேர்தந்தார்கள் தார்வேந்தரென்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரே சீருடையயென்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தாரே மண்டலத்துராசாக்கள்
முத்துத்தேர்தந்தாரே முடிமன்னராசாக்கள்
சித்திரவீதிகளுந் தெருவுபதினுயிரமும்
மட்டில்லபவீதி மதுரைக்குஒட்டிவைக்க
பாண்டிப்பெருமாளைப் பவளத்தேர்நான்கேட்டேன்
தன்னுலேயாகாதென்று உன்னைவரவழைத்தாள்
பார்த்தீயாவெந்தனுக்குப் பவளத்தேர்வேணுமென்ருர்
அப்படியேநான்தருவேன அஞ்சாதேயெனமகனே
தீவுக்குப்போறேநான் தீவிரமாய்க்கொண்டுவாரேன்
எங்கேயிருந்தாலும் இக்ஷணமேகொண்டுவாரேன்
எத்தனைநாளையிலே எனக்குத்தேர்கொண்டுவாரீர்
மைந்தரவர்கேட்க மனமும்தெளியாமல்
மூன்ருறுபொழுதிலேநான் முடித்துமேவாரேனென்ருர்
ஒன பதுநாளையிலே உனக்குத்தேர்கொண்டுவாரேன்
இருமிருமென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தார்மன்னவனர்
அச்சுதானந்தாரையருந்தானுமாய்
இருவருமப்போது எழுந்துநடந்தாரே
கூடநடந்தாளே கொம்பனையாளன்னம்போல்

ஆனைசேனைபரிவாரம் அனுப்பவோ ராஜாவே
சேனைபரிவாரந் திரளணியுங்கூட்டுவனோ
இருவரும்போவீரோ எந்தனுக்குச்சொல்லுமென
ஆனையுஞ்சேனையும் அனுப்பவும்வேண்டாங்காண்
இருவரும்போய்வருவோம் என்றுவழிநடந்தார்
மன்னரிருவருமாய் மந்திரவாள்கைப்பிடித்து
வைகைக்கரைகடந்து மதுராபுரிகடந்து
எல்லைகடந்து இளந்தோப்புத்தான்கடந்து
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்சளாப்பூத்தவனம்
எட்டடிவேங்கை யிருக்கும்வனங்கடந்து
பத்தடிவேங்கைபருத்தவனங்கடந்து
அண்டரறியாத தண்டவனங்கடந்து
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்து
சிங்கமுறங்குவனம் சிறுபுலிகள்தூங்குவனம்
ஆளியுறங்குவனம் அன்னபட்சிதூங்குவனம்
ஒருநாரைக்கிருநாரை உயர்ந்தவனங்கடந்தார்
கருநாரைக்கிரைதேடுங் கதலிவனங்கடந்தார்
பவளம்விளைகின்ற பரங்கானகாடுகண்டார்
காடுதீப்பட்டாற்போல் காணுவதைக்கண்டார்கள்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
நான்-போகாதகாடுமில்லை ஆடாததீர்த்தமில்லை
பார்த்தாரிருவருமாய் பவளக்காடுநுழைந்தார்
கயிறோடுகொம்பு கலந்தகொழுந்துகளும்
ஓடிப்படர்கிறதும் உயர்கொம்பாய்நிற்கிறதும்
தாவிப்படர்கிறதுஞ் சன்னல்பின்னலாகிறதும்
வேரிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்திகளும்
பர்க்கமுடிகூடாது பவளம்விளைகிறது
டளப்புதுமைகளைப் பார்த்துத்திகைத்துநின்றார்
அக்காட்டில்தானிருக்கும் ஆங்காரக்கதண்டுகளும்
ஆனைத்தலையை அறியுங்கதண்டுகள்தான்
குதிரைத்தலைபோ லிருக்குங்கருங்குளவி
சிங்கத்தலைபோ லிருக்குமாங்செங்குளவி
வேகமாய்முழமளவாய் வெளிப்பட்டுவந்தது
வாளவிஜயனைக்கொல்ல வந்தகதண்டுகளும்
மன்னருச்சுனரின் மட்சரேகையைப்பார்த்து
தேவாதிபிண்டமிவன் தேர்விஜயனர்ச்சுனர்காண்
போரால்புகழ்பெற்ற பெருமாளிவர்காணும்
இவரைக்-கொன்றோமேயாமானல் குடிகேடுவந்துவிடும்
நமது-கூட்டமழிந்துவிடும் குலக்கேடுவந்துவிடும்
என்றுபயந்து எழும்பிக்கதண்டுகளும்

அஞ்சிப்பயந்து அடவியிற்சென்றதுகாண்
ஆணலழகனவன் அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்தோழா
நாம்-தேவாதிபிண்டமென்று தெரிந்ததுகதண்டுகெட்டு
நம்மைக்கண்டபோதே நடுநடுங்கிச்சென்றதுகாண்
என்றவர்கள்சொல்லி இருக்குமந்தவேளையிலே
கானகவேடுவர்கள் கனவேட்டையாடியவர்
அக்காட்டுவேடுவர்கள் அவ்வழியேவாரார்கள்
அர்ச்சுனரைமாயவரை அறிந்தந்தவேடுவர்கள்
மெத்தப்பயந்தவர்கள் விடலிடென்றுவேடுவர்கள்
கண்டுபயந்தவர்கள் கடுகிவந்துதெண்டனிட்டார்
வேடுவரோநீங்களென்று விசயனுர்கேட்கலுற்ருர்
ஆமையாநாங்கள் ஆரணியவேடரென்ருர்
இக்காட்டுக்குள்ளே இருக்குங்கதண்டுகளும்
உங்களைக்கொல்லாதோ உத்தயரேசொல்லுமென்ருர்
கதண்டுகள்கொட்டாதோ காவலரேயுங்களையும்
தென்னுட்டுப்பேர்களைத் தீண்டாதுகதண்டுகளும்
முகமறியாப்பேர்களை முறித்துக்கிடத்திவிடும்
பவளம்வெட்டவந்தவரைப் பரமலோகஞ்சேர்த்துவிடும்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
எங்கள்துரைபவளக்கொடி யெழுப்பினதனந்தமுண்டு
செத்துமடிந்தவரைச் சீவனுடெழுப்பிடுவாள்
என்றுமவர்சொல்ல ஏதுசொல்வாரருச்சுனரும்
எங்கள்துரையென்றீரே உங்கள்துரைபேருமென்ன
ஆருடையராச்சியங்கள் அரியவுரையுமென்ருர்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடிராச்சியங்கள்
பெண்ணரசுதானுடா புண்ணியனேசொல்லுமென்ருர்
அந்தவரலாற்றை அன்பாகச்சொல்லுமென்ருர்
ஆனுற்கேளையாவே அடியேனுரைத்திடுவேன்
சேராம்பூராசாக்கள் செகமாய்த்தோரைம்பதுபேர்
ஐம்பதுபேரரசருக்கு ஆணுமில்லைபெண்ணுமில்லை
பவளக்கொடிராச்சியத்தை ஆளுகைக்குப்பாலனில்லை
கண்டகண்டகோவிலெல்லாம் கையெடுத்துக்கும்பிடுவார்
காணுதகோவிலுக்கு காணிக்கையனுப்பிவைத்தார்
இலையிலேசாதமுண்டால் என்னதவமென்றுசொல்லி
தரையையவர்மெழுகிச் சாதங்களுண்டார்கள்
பாலடைக்குப்பால்கொடுப்பார் பசித்தார்முகம்பார்ப்பார்
தவித்துவந்தபேர்களுக்குந் தண்ணீர்கொடுப்பார்கள்
சாலைகள்போட்டுவைக்தார் சத்திரங்கள்கட்டிவைததார்
நல்லதண்ணீர்க்கிணறுகளும் நடபாவிகட்டிவைத்தார்
அந்தணர்பிராமணர்க்கு அக்ராரங்கட்டிவைப்பார்

தேசபரதேசிகட்குத் திருமகுடங்கட்டிவைத்தார்
குளங்களைவெட்டிவைத்தார் கோபுரமுங்கட்டிவைத்தார்
என்னதவம்பண்ணாலும் எதினாலும்பிள்ளையில்லை
பெருமையாய்ப்பத்தாண்டு பேய்ந்தபெருமழைக்கு
தெப்பலாய்நின்று மிதந்துதவம்பண்ணார்கள
மைந்தனைவேண்டியல்லோ மாளிமறந்தார்கள்
புத்திரனைவேண்டியல்லோ பூமிமறந்தார்கள்
அவர்மேல்-ஆலம்விழுதோடி அறுகுமுளைந்திடவும்
அரகராவென்றுசொல்லி அகோரதவம்பண்ணார்கள்
அரகராவென்றசத்தம் அலைகடலொப்பனைபோல்
சிவசிவாவென்றசத்தம் தெய்வலோகந்தான்கேட்கும்
அவர்பண்ணுந்தவப்பயனை அறிந்துமல்லோயீஸ்வரனும்
ஈஸ்வரனும்பார்வதியும் இடபத்திலேறிவந்து
சோரம்புராசரிடம் சிவன்வந்துபேதுசொல்வார்
நீங்கள்-கூலிகுறைத்தவர்கள் குறைமரக்கால்போட்டவர்கள்
அங்காடிகூடையை அதிரவிலைபிட்டவர்கள்
பட்டரைநெல்லுதனிற் பதரைக்கலந்தவர்கள்
குளமடைத்துமேகுருவிக் கூண்டைக்கலைத்தவர்கள்
நந்தவனமழித்தவர்கள் சற்பெண்டைக்கெடுத்தவர்கள்
பாலடைக்குப்பால்வாரார் பசித்தார்முகம்பாரார்
நீங்கள்-ஏதுதவம்பண்ணாலும் எதினாலும்பிள்ளையில்லை
இந்தப்பிறப்பிலேயும் ஏழுபிறப்பும்பிள்ளையில்லை
என்றதுகேட்டு இராஜாக்களேதுசொல்வார்
என்னபாவம்பண்ணாலும் ஏதுதோஷஞ்செய்தாலும்
பாவத்தைதீர்த்துவிட்டுப் பாலகனைத்தாருமையா
என்றவர்துதிக்கையிலே யீசர்மனமிரங்கி
பவளத்தின்கொடிமேலே பாலகியையுண்டாக்கி
குவ்வாகுவ்வாவென்று குழந்தையழுகுதடா
ஆணுமதுபெண்ணுமது அழகாய்வளர்த்திடுங்கள்
செம்மையாயிருங்களென்று செப்பிநடந்தார்கள்
பெண்ணையெடுத்துவந்து பிரியமாய்வளர்த்தார்கள்
கவிழ்ந்தாள்தவிழ்ந்தாளே கன்னிபிளமயிலும்
ஒருவயதுமிருவயது ஒன்றிரண்டுமூன்றாச்சு
ஐந்தாம்பிராயத்திலே அறிந்தாள்பலகலைகள்
பவளக்கொடியாளென்று பார்லோகமாளுகிறாள்
பட்டந்தரித்தல்லோ பவனிமுழுதாளுகிறாள்
ஆணரசாண்டாலே அழிந்துபோஞ்சீமையென்று
பெண்ணரசாளுகிறாள் பேடைமயிலணங்கு
என்றதுகேட்டானே இளவிசயனர்ச்சுனனும்
வாலைப்பிராயமோ வயதுமெத்தச்சென்றவளோ
பதினாறுவயதாச்சு பைங்கொடிமாதருக்கு

வேடன் பவளக்கொடியாளுக்குச் சொல்வது.

கொஞ்சம்பிராயம் கொழுந்தெல்லாம்பிஞ்சலவோ
பாதிப்பிராயம் பக்கமெல்லாம்பிஞ்சலவோ
காய்க்கும்பிராயமையா கனியுதிருந்தறகாலம்
பூர்க்கும்பிராயமையா பிஞ்சுவிடுங்காலமிது
தன்வயதுந்தானறியாள் தையலிளங்கொடியாள்
ஆனாலும்வேடுவனே அவளழகைச்சொல்லுமென்றான்

வேடன் பவளக்கொடியாளழகைச்சொல்வது.

ஏதென்றுசொல்வேனையா இளங்கொடியாள்தன்னழகை
பார்க்கமுடியாதே பத்தினியாள்தன்னழகை
நீர்முட்டைபோலிருக்கும் நேரிழையாளதன்னழகு
சேற்கெண்டைபோலிருக்கும் தேன்மொழியாடன்விழிகள்
மேற்புருவந்தன்னழகோ வேப்பிலைச்சாயலைப்போல்
மயிரழகும்பாவனையும் வண்டுமுதுகதுபோல்
ஈச்சம்பழத்திலே இருண்டகறுப்புமுண்டு
நாவற்பழத்திலே நல்லகறுப்புமுண்டு
அவள்-மயிரேகறுப்பொழிய மற்றக்கறுப்புமில்லை
அவள்-புருவங்கறுப்பொழிய பின்னேகறுப்புமில்லை
தேய்பிறைச்சாயலைப்போல் திருநெற்றிதன்னழகும்
சீறியமூக்கழகும் சிவந்தமுகத்தழகும்
முத்துப்போலபல்வரிசை முருக்கிதழ்போற்செவ்வுதடும்
வள்ளைத்தண்டுபோலே வளர்காதிரண்டழகும்
கழுத்தழகும்பாவனையும் கமுகுகுலைசாய்ந்தாற்போல்
அகண்டபுஜமழகும் ஆலிலைபோலதன்வயிறும்
முளைத்தெழுந்தமூங்கிலைப்போல் மொய்குழலாளின்புஜமும்
பத்துவிரலழகும் பயிற்றங்காய்நெற்றதுபோல்
சிங்கத்திடைபோலே சீரானயிடையழகும்
இருதுடையிரண்டழகும் இளவாழைத்தண்டதுபோல்
முத்துசிப்பிதைத்தாற்போல் முழங்காலிரண்டழகும்
பாம்பின்படம்போலே பாதத்திரண்டழகும்
புத்தகஞ்சேர்த்தாற்போல் புறங்காலின்பின்னழகும்
அவளுக்குஉவமானம் ஆருமில்லைவையகத்தில்
சுவரிலெழுதலாம் சித்திரம்போற்பார்க்கலாம்
படத்திலெழுதலாம் பதுமைபோற்பார்க்கலாம்
சந்திரனைப்போலே தளும்புகிறாள்தோகையரும்
சூரியனைப்போலே துலங்குகிறாள்தோகையரும்
ஈயத்தைக்காய்ச்சி இலையிலேவிட்டாற்போல்
பொன்னையுருக்கி பூமியிலேவிட்டாற்போல்
நீறுபூத்தநெருப்பதனை ஊதிபார்த்தநிறமதுபோலே
ஆறாயிரம்மின்னலிலே சோதிமின்னல்பிறந்தாற்போல்
பார்க்கமுடியாது பத்தினியாளதன்னழகை

அவ்வார்த்தைகேட்டுமவர் அர்ச்சுனருமேதுசொல்வார்
அவளை-மண்டலத்துராசாக்கள் மாலைதரித்தாரோ
கன்னியிளங்கொடிக்கு கலியாணஞ்செய்தாரோ
விஜயனன்றுகேட்கையிலே வேடுவனுமேதுசொல்வார்
நாலுலட்சங்கோடியுண்டு நாயகியைநாடிவந்தோர்
பத்துலட்சங்கோடியுண்டு பத்தினியைக்கேட்டவர்கள்
வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு மாதரைக்கேட்டவர்கள்
கைநீட்டிமாலையிட்டா ரில்லையேகன்னியரை
நித்தியகன்னியாக இருக்கிறாள்சேரிழையும்
நல்லதுவேடுவனே நாயகிமாதவளும்
கன்னியிளங்கொடியுங் கனவேட்டையாடுவளோ
வேட்டைக்குவாரதுண்டோ வேடுவனேசொல்லுமென்றார்
மாதந்தகன்னியரும் வாராளோவேட்டைமுகம்
ஆனாற்கேளையாவே அடியேனொருவார்த்தை
மாதமொருபயணம் வனவேட்டைவாரதுண்டு
திங்களொருபயணம் வருவாளேதேன்மொழியாள்
மற்றொருநாளையிலே வருகிறதில்லையென்றார்
ஆனாற்கேள்வேடுவனே அறியவொருவார்த்தை
காட்டுக்குவந்தாலே கன்னியிளங்கொடியும்
பவளக்கொடியாளும் பரிவேட்டை வந்தாலே
இந்தவனத்திலே இருக்குமிருகங்களில்
எந்தமிருகத்தின்மேல் இச்சையுண்டுமாதருக்கு
ஆசைகொண்டமிருகமென ஆணழகாசொல்லுமென
ஆனாற்கேளையாவே அடியேனொருவிண்ணப்பம்
எந்தமிருகமது எதிர்ப்பட்டுவந்தாலும்
கண்டமிருகமதைக் கண்டிப்பாள்தப்பாமல்
அன்னத்தைக்கண்டாலே ஆசையாய்விட்டிடுவாள்
மற்றொருமிருகமெல்லாம் வாரிப்போரிட்டிடுவாள்
ஏந்திழையாள்கோட்டையது யெத்தனை தூரமுண்டு
பன்னிருகாதவழி பவனம்விளைகிறது
நடுவாயிருக்கிறது நாயகியாள்கோட்டையது
புகழாயிருக்கிறது பொற்கொடியாள்கோட்டையது
ஆனால்நீபோய்வாரும் அன்புள்ளவேடுவனே

அருச்சுனன் பவளக்கொடியாள்மேல் மோகித்தது.

வேடுவனும்போனபின்பு விசயனுமேதுரைப்பான்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென் மைத்துனா
ஆரணங்குவார்த்தைகளை அன்பாகக்கேட்கையிலே
மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகிறதே
சித்தசன்விட்டகணை சிறுமார்புருகிறதே
மாரனவனெய்தகணை மார்பைப்பிளக்கிறதே

அவளை-கண்ணாலேகண்டாலே காமக்களைதீரும்
பார்த்தேனேயாமாகில் பசிதாகந்தீருமென்றான்
என்றைக்குக்காணபேனோ ஏலப்பசுங்கிளியை
மாலைதரியாமல் வருவதில்லையென்தோழா
பாவையைக்கலியாணம் பண்ணாமல்வருவதில்லை
அவளழகைப்பார்ப்பதெப்போ ஆசைதெளிவதெப்போ
பவளக்கொடிமாதை பார்த்துமகிழ்வதெப்போ
அச்சுதானந்த ஐயருமேதுசொல்வார்
ஏன்காணும்வாள்விஜயா இந்தமதியுந்தனுக்கு
மருடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசிஅல்லியற்கு
போய்மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தீரேமன்னவரே
மைந்தன்மேலாணை மறந்தீரோவாள்விஜயா
மற்றொருகன்னியரை மணமாலைசூட்டினால்
மருடத்துரையல்லியரும் மங்கையவள்பொல்லாதாள்
வாழ்பாண்டிநாடுடையாள் வருவாளேபடைகூட்டி
சொல்லுக்குமஞ்சாளே தொடர்ந்துபடையெடுப்பாள்
வெட்டித்துணித்திடுவாள் வீரமணிவாளாலே
வேண்டாங்காணென்தோழா வெறுத்துவிடுமிக்கருமம்
ஆனாலழகுமன்னன் அருச்சுனருமேதுசொல்வான்
நீர்-என்னதான்சொன்னாலும் என்செவியிலேறாது
மாதந்தகன்னியரை மணமாலைசூட்டினாக்கால்
சித்தசன்விகாரமது தெளியுங்காணென்தோழா
நான்-செத்துமடிந்து செலவழிந்துபோனாலும்
மாண்டுமடிந்து வைகுண்டம்போனாலும்
செத்தவிடந்தனிலே செங்கழுநீர்பூபூர்ப்பேன்
சூடமல்லியாய்ப்பிறந்து கொண்டையிலேபோயிருப்பேன்
கொண்டைக்குப்பூவாவேன் கொசுவனத்திற்பையாவேன்
கண்ணுக்குமையாவேன் காலுக்குமெட்டாவேன்
நாயகியாள்நெற்றியிலே நற்சாந்துப்பொட்டாவேன்
அவள்-முந்தாணித்தொங்கலிலே தொத்தியமுள்ளாவேன்
என்றுதெளியுமோ எக்காலஞ்செல்லுமோ
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கனத்தமுடிசோர்ந்து
கலகலத்துகிலுகிலுத்து காலன்வந்துமேலோடி
நேமங்கெட்டுமதிகுலைந்து நினைவுதடுமாறி
மயங்கிவிழுந்தானே மாதர்மேல்நினைவாகி

பவளக்கொடியாள் வேட்டைக்குவருதல்.

அன்றையப்போதையிலே ஆனந்தவாழ்மாரி
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெளியேபுறப்பட்டாள்

ஈட்டிபிடிமன்னவர்கள் ஏழுலட்சம்பத்துலட்சம்
கத்திபிடிமன்னவர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
பட்டயநேரிசமும் பாரியவில்சமுதாடும்
நிமிசாபெரியலகு நேரிசமாம்பெரியகத்தி
கூலிசமுஞ்சூலிசமும் குண்டுகுழல்துப்பாக்கி
எண்ணான்கு ஆயுதமும் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
பாராசாரிபுரவியின்மேல் பவளகன்னியேறினாள்
சுத்திகுடைபிடித்தார் சூரியனைத்தான்மறைக்க
ஆள்பெருஞ்சேவகமும் அனந்தங்கோடிசேனைகளும்
தாதிகளும்மூப்பிகளுந் தையல்மார்சூழ்ந்துவர
பத்துலட்சஞ்சேனையுடன் பரிவேட்டைவாராளே
ஆனையின்மேல்பேரிகையும் குதிரையின்மேல்டங்காவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைகிளம்புகுது
பேய்த்தாரையூதவே பெரியடமாடோலடிக்க
சின்னமுழங்கவே திருச்சின்னந்தான்முழங்க
ஐங்காதவழிதூரம் அலறுதுபேய்த்தாரை
பயணம்பயணமென்று பயணபேரியடிபடுது
அந்தவனங்களெல்லாம் அதிரவருகிறார்கள்
பொங்குகடல்போல போய்ப்புகுந்தார்கானகத்தில்
மான்வேட்டையாடியே மயில்வேட்டைதானடி
குயில்வேட்டையாடியே கொக்குவேட்டைதானடி
வக்காவுங்கொக்குகளும் வருங்குருவிதாராவும்
அம்புக்கொருகுருவி ஆரணங்குளெய்துவிட்டாள்
தப்பாமற்கொன்று தள்ளிவிட்டாள்கானகத்தில்
வேட்டைகளாடியே விடாய்த்துத்தளர்ந்தாளாம்
கானகத்துமண்டபத்தில் சடுகிவந்திறங்கினார்கள்
பஞ்சணைமெத்தையிலே பதியக்கொலுவிருந்தாள்
தாம்பூலமுண்டு தனியக்கொலுவிருந்தாள்
வாசங்களுண்டு மகிழக்கொலுவிருந்தாள்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கெம்பீரநாயகியாள்
சங்கீதம்பாாத்து இருக்கிறாள்தையனல்லாள்
அப்போவிசயன் அருச்சுனனுந்தானெழுந்து
அச்சுதானந்த ஐயர்முகம்பார்த்து
வந்தாள்வந்தாள்காண மாதரிளங்கொடியாள்
பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள்வந்தாள்காண
கானகத்துமண்டபத்தில் வந்தமர்ந்தாள்கன்னியரும்
மத்தளவோசையது கேட்குதுகாணமாயவரே
என்னவடிவு எடுப்பேன்காணென்தோழா
என்னவடிவானாலும் எடுத்துக்கொள்ளும்போர்விசயா
அருச்சுனரேவுன்னடக்கை அறிந்துமிருந்துநான்
அலைச்சல்படும்படியாய் அறியாமலுன்பின்வந்தேன்

கதண்டுகொட்டிமடிந்தாற்போல் இருக்கிறேன்கானகத்தில்
நீ-கால்வேறுகைவேறாய் கட்டிகிடத்திவைத்து
மாயவரேசுத்திவந்து மாரடித்துநீரழுங்காண்
என்னைநீர்சுத்திவந்து இழவுகொடுத்தழுங்காண்
பெண்ணைப்வடிவெடுத்து போதவழுதிடுங்காண்
மாரிழவுகொடுத்தெனக்கு மயிரெழவுநீர்கொடுங்காண்
குரலோசைநீரெடுத்து கூவியழுதாலே
பெண்குரலைக்கேட்டு பொற்கொடியும்வந்திடுவாள்
ஆரென்றுபார்க்கவே வருவாள்காரணக்கு
ஆரணங்குயிங்குவந்து ஆரென்றுகேட்டாக்கால்
மாலையிட்டகணவனென்று மயிலிணைக்குநீருரையும்
தீர்த்தயாத்திரைவந்தோமென்று செப்புங்காண்தேன்மொழிக்கு
ஆனந்தவாழ்மாரி அவ்வழகைநான்பார்ப்பேன்
கண்ணுக்குநன்றானால் கனமாலைசூட்டுகிறேன்
அழகாயிருந்தாலே அவளைமணஞ்செய்திடுவேன்
வடிவுகள்கெட்டானால மதுரைக்குப்போய்விடுவோம்
என்றுசொல்லி அருச்சுனரும் அப்பெருமாளைநினைத்து
பார்த்திபனருச்சுனரும் பரமனைத்தானினைத்து

அருச்சுனன் கதண்டுகொட்டி செத்தவன்போலிருத்தல்.

பொந்தியைத்தானமுக்கிப் பொட்டெனவேபூமியிலே
மூச்சையடக்கியே முடிசோர்ந்துகீழ்விழுந்தான்
செத்தவனைப்போலாக மன்னவன்கீழ்விழுந்தான்
மாண்டவனைப்போலாக மன்னவன்கீழ்விழுந்தான்
அச்சுதானந்தர் ஐயரவரேதுசெய்தார்
கால்கைகள்வேறாகக் கட்டிக்கிடத்திவைத்து

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் பெண்வடிவெடுத்துப்புலம்பல்.

பெண்ணைய்வடிவுகொண்டு போதப்புலம்புகிறாள்
தன்னுடையதலைமயிரைத் தானும்விரித்துக்கொண்டு
மன்னவனைச்சுற்றிவந்து மாரடித்துத்தான்விழுந்தாள்
கொற்றவனைச்சுற்றிவந்து கோவென்றழுகலுற்றாள்
மலையேபருவதமே வாட்டமில்லையென்றிருந்தேன்
செம்மலைப்பருவதமே சேதமில்லையென்றிருந்தேன்
செத்துமடிந்தாயோ சிவலோகம்போனாயோ
மாளவோயிங்குவந்தாய் மாபாவிபட்டணத்தில்
சாகவோயிங்குவந்தீர் சண்டாளன்சீமையிலே
உன்னைப்பரிகொடுத்து ஒருத்தியுமாய்ப்போவேனோ
மைத்துனருக்கென்னசொல்வேன் மாமனுக்கென்னசொல்வேன்

மன்னவனைச்சுற்றிவந்து மாதுபுலம்பலுற்றாள்
அழுதகுரலோசை ஆரணங்குகேட்டுவிட்டாள்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாள்கேட்டுவிட்டாள்
ஆடலும்பாடலும் அத்தனையுங்கையமர்த்தி
ஆடாதூதுவரே அடர்ந்தவனந்தனிலே
அழுதகுரலேது ஆராய்ந்துபார்த்துவாரும்
பெண்குரலாய்க்கேட்கிறது போய்ப்பார்த்துவாருமென்றாள்
மாதாசெலவருள வனத்திலொருதூதுவனும்
ஓடினான்தூதுவனும் ஒருநொடியில்போய்நுழைந்தான்
கதண்டுகள்கொட்டியே கானகத்தில்மாண்டவனை
கண்டொருத்திபுலம்புவதைக் கண்ணாலேதான்பார்த்து
ஓட்டம்நடையுடனே ஓடிவந்தான்தூதுவனும்
பவளக்கொடிமாதே பத்தினியேயென்னாச்சி
ஆரோவொருத்தியவள் ஆளானுந்தேவியுமாய்
புருஷன்மடிந்துவிட்டான் பெண்ணாள்புலம்புகிறாள்
கதண்டுகொட்டிமாண்டுவிட்டான் கதறிப்புலம்புகிறாள்
அவனையெழுப்பிவிட்டால் அனேகமானபுண்ணியமுண்டு

பவளக்கொடியாள்வந்து காண்பது.

இந்தமொழிகேட்டு எழுந்தாள்பவளக்கன்னி
முத்துநிரைபல்லக்கில் மொய்குழலுமேறினாள்
மாண்டவன்றன்னருகே வந்துயிறங்கினாள்காண்
அச்சுதாநந்தரெனனும் ஐயர்புலம்புகிறார்
நான்-பாராதநாடுமில்லை பணியாதகோயிலில்லை
மிதியாவனங்களில்லை முழுகாததீர்த்தமில்லை
தேசம்பலபலவாய்த் தீர்த்தங்களாடிவந்தேன்
பூமிபலபலவாய்ப் பிரதட்சணஞ்செய்துவந்தேன்
பவளப்புதுமையிங்கே பார்க்கவந்தேன்மாதாவே
ஆனையின்மத்தகத்தை யரியுங்கதண்டுமிங்கே
குதிரைசிரகரியுங் குளவியுண்டிவ்வனத்தில்
சிங்கத்தலைபிளக்குஞ் செங்குளவிகொன்றனவே
அறியாமலிங்குவந்தோம் அரும்பாவிபட்டணத்தில்
தெரியாமலிங்குவந்தோம் செனத்துரோகிதேசமதில்
இப்படிவருங்கருமம் யாதொன்றுநானறியேன்
மலையேபருவதமே வாட்டமில்லாக்குஞ்சரமே
செம்மலையேபருவதமே சேதமில்லாச்சுந்தரமே
கல்லானதூணைக் கரையானரித்ததுவோ
இரும்பானதூணையுன்னை உளுவானரித்ததுவோ
செமபருந்துவந்துவுன்னைச் சிறகாலடித்ததுவோ
மோதிரக்கையதனை முகத்தோடணைந்துகொண்டாள்

கோவென்றசத்தமுடன் குமுறியழுகலுற்றாள்
தரையிற்புரண்டழுதாள் தரணியளந்தவரும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளத்தின்கன்னியரும்
ஆரடிபெண்ணே நீ அழுதுபுலம்புவதேன்
எந்தவூரெந்ததேசம் யெங்கிருந்திங்குவந்தீர்
மாண்டவர்யார்காணும் மாதே நீசொல்லுமென்றாள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொல்வது.

ஆனால்கேளம்மா ஆரணங்கேசொல்லுகிறேன்
எங்களுக்குவூருமுண்டோ எங்களுக்குநாடுமுண்டோ
தேசந்திரிபவர்க்குச் சீமைகள்பூமியுண்டோ
நாடுவடக்கேயம்மா திருக்காஞ்சிநங்கரம்
தீவுபலதிரிந்து தீர்த்தங்களாடிவந்தோம்
பூமியொருபுரமாய்ப் புண்ணியதீர்த்தமாடிவந்தோம்
பவளப்புதுமையைப் பார்க்கவந்தோமென்தாயே
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவர்காணும்
தாலிதரித்துக்கொண்ட தலைவனிவர்காணும்
மார்பளவாய்முகமளவாய் வந்ததுகதண்டுகளும்
மாலைமுடியானை மன்னவனைக்கொன்றுதம்மா
தாலிச்சரடிழந்து தலைவிரிக்கநாளாச்சு
எங்கேயோவானம் இடிக்குதுயெனவிருந்தேன்
தப்பாதேவானந் தலையிலிடித்துதம்மா
அண்ணனில்லைதம்பியில்லை ஆதரிப்பாராருமில்லை
அள்ளியிடுவார்கள் அவனிதனிலாருமில்லை
இருவராய்வந்தோமே ஒருத்திநான்போவேனோ
உன்-புண்ணியமாகுது பிழைக்கவழிபாருமென்றாள்
மங்கிலியப்பிச்சையது தாருமம்மாமாதாவே
உன்-தருமமாய்ப்போகுதம்மா தாயேமுகம்பாரும்
முந்தானையேந்திவந்து முன்னாலேநின்றழுதாள்
மடிப்பிச்சைதாருமென்று மடியேந்திநின்றாளே
பக்கத்தில்நின்றதொரு பாங்கியருமதுசொல்வார்
பவளக்கொடியாளே பத்தினியேயென்னுச்சி
ஆரோவொருத்தன் அவனைக்கதண்டுகொட்டி
செத்துக்கிடக்கிறான் சேயிழையாள் அவனைச்சுத்தி
மாரிழவுதான்கொடுத்து மண்ணிலழுகிறாள்
அவனையெழுப்பினால் ஆச்சியரேபுண்ணியமுண்டு
வாலிபப்பிராயமம்மா வயதுபதினாறளவே
அவிந்தவிளக்கேற்றிவைத்தால் அனேகதர்மமுண்டெனவே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளகேட்டு
பாசாங்குகள்ளியைப்பார் பிடித்துத்தள்ளுங்கடி

என்று-மேகமலைபோலே மெள்ளநடந்துவந்து
அவன்-காலைப்பிடித்துக் கரியமுடியசக்கி
பார்த்தன்திருமுகத்தைப் பார்த்தாள்பலகாலும்
மேலேயிருக்கிற முக்காட்டைவாங்கியல்லோ
உற்றுற்றுப்பார்த்தாளே ஒளிபிறந்தகண்ணாலே
மலையவர்கள்பெண்டுகளை வலதழிக்குங்கள்ளனடி
மட்டுலாப்பெண்டுகளை வகைமோசஞ்செய்தவனடி
தேசத்துமார்தர்களைச் சிறையெடுக்குங்கள்ளனடி
பிரட்டிங்கள்தாதிகளே பின்னழகைப்பார்ப்போமென்றாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிபுரட்டலுற்றாள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மச்சரேகைகளும்
தோளில்துளசிமாலை தொப்புளிலேயமிர்தகலசம்
பல்லிற்பரசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
மீசைமுருக்கழகும் விழியின்திருவழகும்
நாவிலேநட்சத்திரம் நயனவிழிப்பாவையும்
பதினெட்டுலட்சணமும் பார்த்தாளேபத்தினியாள்
தேவாதிபிண்டமடி சுவாமிக்குமைத்துனனடி
பேராற்பெரிய பெருமாளவர்மைத்துனனடி
இவனையெழுப்பினால் எனக்குவருமோசமென்று
பவளக்கொடியறுத்துப் பார்த்திபனைக்கட்டுமென்றாள்
பவளக்கொடியறுத்துப் பாங்கிமார்கட்டலுற்றார்
அப்போதருச்சுனனும் ஆபனைத்தானினைத்து
வாழ்விஜயனருச்சுனனும் மாயனைத்தானினைந்து
எப்படியோவுன்தயவு எம்பெருமாளேகவர்ணா
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
அரிராமாமாயவரே அருகிருந்துகாருமென்றார்
கட்டினதேயுண்டானால் கழற்றவேபாருமென்றார்
மனதிலநினைந்தானே வாள்விஜயனருச்சுனனும்
பவளக்கொடியாலே பாங்கிமார்கட்டினார்கள்
கட்டுங்கொடிகளது கடுகவேயிற்றுதங்கே
ஆனைகட்டுஞ்சங்கிலியால் அருச்சுனனைக்கட்டினார்கள்
ஆயன்தயவாலே அரிராமாகிருபையினால்
அத்தையும்விபமி அறுத்தானருச்சுனனும்
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கியவள்கொடுத்து
கெட்டியாய்க்கட்டுமென்று கிட்டவந்துநின்றாளே
மாணிக்கச்சரப்பளியால் வலித்திறுத்தக்கட்டினார்கள்
அவன்-காலையசக்குகிற கால்சேஷ்டைமெத்தவுண்டு
கையையசக்குகிற கைச்சேஷ்டைமெத்தவுண்டு
இங்கேயிருந்தாலே யெனக்குவருமோசமென்று
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பல்லக்கின்மீதேறிப் பாங்கியர்கள்சூழ்ந்துவர

ஏந்திழைமார்சூழவேவந் திறங்கினாள்மண்டபத்தில்
வாள்விசயனருச்சுனனும் மாணிக்கச்சங்கிலியின்
கட்டையவிழ்த்தவனுங் கடுகவெழுந்தானே
அச்சுதானந்தர் ஐயரேயென்தோழா
ஆயிரந்தோழருக்கு அரியசிகாமணியே
கண்டீரோதோழாநீ கன்னியுடலட்சணத்தை
பார்த்தீரோயென்தோழா பவளக்கொடிலட்சணத்தை
இவளுக்குஒப்பானோர் ஆருமில்லைவையகத்தில்
ஈஸ்வரன்தேவி ஈஸ்பரியாளீடுமல்ல
இராமருடதேவி இலட்சுமியுமீடுமல்ல
சதுர்முகனுடதேவி சரஸ்வதியுமீடுமல்ல
எமனுடதேவி மோககன்னியீடுமல்ல
இந்திரனார்தேவி இந்திராணியீடுமல்ல
சந்திரனார்தேவி ரோகணியுமீடுமல்ல
சூரியனார்தேவி சாயாதேவியீடுமல்ல
கந்தருடதேவி கனகவள்ளியீடுமல்ல
மன்மதன்தேவி இரதிமாதுயீடுமல்ல
ஆருடைய அழகுக்கு ஒப்பிடுவேனாரணங்கை
வேரிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்திகண்டால்
ஆயிரமின்னலிலே சோதிமின்னல்தன்னொளியாம்
கண்ணாலேபார்க்க முடியவில்லைகன்னியரை
எப்படிதான்மறந்து இவளைவிட்டுநான்போவேன்
இறப்புக்கும்பிறப்புக்கும் இனியொருபெண்வேணுமோ
இவளை-மாலைதரியாமல் வருவதொருநாளுமில்லை
இவளாலேயென்னுயிரும் இழக்கிறதுதப்பாது
அச்சுதானந்தர் ஐயருந்தானகேட்டு
ஏனகாணும் வாளவிஜயா இந்தமதியுந்தனுக்கு
தோண்மாலைபோட்டதொரு தோழிமார்தங்களிலும்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணை பத்தினியைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமெத்த ஆரணங்கிவளழகோ
எந்தனதுதங்கை சுபத்திரையைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமெத்த ஆரணங்கிவளழகோ
அகத்தியனார்பெற்றெடுத்த அருங்கிளியாள்போகவதி
அவளிலுமெத்த ஆரணங்கிவளழகோ
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியைமாலையிட்டீர்
அவளிலுமிவளழகோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
மதுரைதுரையல்லியரை மாலையிட்டீர்வாள்விசயா
அவளிலுமிவளழகோ ஆரணங்குபெண்மயிலாள்
மெல்லியரைப்பார்க்கிலும் மிச்சமுண்டோயிவளழகு
வேண்டாங்காண்வாள்விசயா வெறுத்துவிடுமிவளாசை
ஏழுலட்சந்தேவிமாரெல்லோருந்தானிருக்க

மாதொருத்திக்காகவே மயங்கியழுவானேன்
காண்டாவனமெரித்த காளையவன்கூறுவான்
நீர்-என்னதான்சொன்னாலு மென்செவியிலேறுது
மாதந்தக்கன்னியரை மணமாலைசூட்டினாலை
என்னுடையசீவன் இருக்குங்காணென்தோழா
எண்ணப்படிமுடிக்க வேண்டுங்காணீஸ்பரரே
இருவருமாகவே இருக்கின்றவேளையிலே
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிநாயகமும
பொழுதுசரிந்தது போகவேண்டும்மாளிகைக்கு
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கிவாதாதியென்றாள்
அப்போதுதாதிமார் அதிதுரிதமாகவந்து
ஆர்காணும்மன்னவனே அழகானஐயாவே
ஆச்சியர்கட்டிவைத்த அழகுசரப்பளியை
கட்டிவைத்துப்போனதைக் கடுகவேதாருமென்றாள்
பொழுதுசரிந்தது போறாளரண்மனைக்கு
மார்பின்சரப்பளியை மனாகொடுத்திடென்றாள்
திட்டென்றெழுந்திருந்து தேர்விசயனே துரைப்பான்
உங்கள்-கோட்டைகளேறி குதித்தனோடி ஆரணங்கே
மதிலேறி குதித்தேனோ மாதுநல்லாள்கோட்டையிலே
பெட்டியெடுத்தேனோ பொக்கிஷந்திருடினேனோ
மாதவள்கையை வலியவந்துதொடடேனோ
கள்ளனதிருடனைப்போல் கன்னமிட்டுப்போனேனோ
என்னகுற்றஞ்செய்தேனான் என்னையவள்தானும்
கடடழகிமாதிவளுங் கடடிவைத்துப்போனாளே
கள்ளனைப்போலாகக் கடடவும்நியாயமுண்டோ
திருடனைப்போலாகச் சேர்த்துகடடநியாயமுண்டோ
கடடினால்தீருமோ கன்னியவளாசை
கடடியமாதுமென்னைக் காடடில்விட்டுப்போகலாமோ
கூடடவழைத்தல்லவோ போகவேணுங்கொம்பனையாள்
அரண்மனைக்குயென்னை அழைத்துப்போகலாகாதோ
என்னசுதந்தரத்தால் என்னையவள்கட்டிவைத்தாள்
அம்மான்மகனென்று ஆசையாய்க்கடடினாளோ
அத்தைமகனென்று அன்பாகக்கடடினாளோ
வாகானகன்னியென்று மணமாலைசூடடினேனோ
வடிவானகன்னியெனறு வாழ்மணஞ்செய்தேனோ
என்னசுதந்தரத்தால் என்னையவள்கடடிவைத்தாள்
கையிலகப்படடதை விடுவேனோகன்னியரே
மார்பின்சரப்பளியை மாதேகொடுக்கேனடி
வலியவந்தபாக்கியத்தை விடுவேனோமாதரசே
சண்டைக்குவேண்டுமென்றால் சரியாகவாறேனடி
வஅளுக்கு-வுஞ்சுவேனோ ஆனந்தவாழ்மாரி

என்றதுகேட்டு எதுசொல்வாள் தாதியவள்
உந்தனுக்குச்செய்த உபகாரமத்தனையும்
வேங்கைக்குசசெய்த விஷதாரியாச்சுதடா
செத்திடத்திலசெத்து செல்லுளுத்துப்போகாமல்
மாண்டிடத்தில்மாண்டு மண்ணுளுத்துப்போகாமல்
எழுப்பிவிட்டதோஷமோ இத்தனைபேசுகிறாய்
ஆகடியம்பேசுதற்கு அடுக்குமோவுந்தனுக்கு
என்றதுசொல்லியே நடந்தாளிளங்கொடியாள்
வாயுவேகமாகவே வந்தாளேமண்டபத்தில்
பவளக்கொடிமாதுக்குப் பாதத்திலதெண்டனிட்டாள்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கனனிபருமேதுரைப்பாள்
மார்பின்சரப்பளியை மன்னவனைப்போய்க்கேட்டேன்
என்னென்றுசொல்லுவேன் இடிவிழுவான்சொன்னசொல்லை
பொழுதுசரிந்தது போகிறேமரண்மனைக்கு
மார்பின்சரப்பளியை மன்னவரேவாருமெனறேன்
அவன்-வம்பானவார்த்தைகளும் இடும்பானபேச்சுகளும்
மூக்கரிவான்சொன்னசொல்லை மொய்குழற்குச்சொல்லலுற்றாள்
அப்போதேசொன்னேனே தப்புமொருமென்றுசொலலி
அவனையெழுப்புவது ஆகாதுயென்றுசொன்னேன்
நமக்குவினையாச்சே எனறுநான்சொன்னேனே
பொன்னுஞ்சரப்பளியும் போனாலும்போகட்டும்
மாளிகைக்குநாம்போவோம் மாதேபயணமிடு
என்றதுசொன்னவுடன் இளவிசயனருச்சுனனும்
அச்சுதானந்தர் ஐயர்முகம்நோக்கி
என்னவடிவு எடுக்கலாமென்தோழா
அன்னத்தின்மேலே ஆசையுண்டுமாதருக்கு
வேடனைப்போலாக வேஷமெடுங்காணும்
என்னைவிலைகூறி யெடுத்துப்போம்ஏந்திழைமுன்
பார்த்தாசைப்பட்டல்லவோ பரிந்துவிலைகேட்பாள்
ஆயிரம்பொன்னென்றுசொல்லி அவள்கையில்நீர்கொடுத்து
ஊருக்குநேர்கிழக்கே விநாயகர்கோவிலண்டை
அங்கேபோய்நீரிருங்காண் அச்சுதாநான்வாரேன்
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
ஆயன்பெருமாளை அப்போநினைந்தானே
எம்பெருமாளேகவானு ஏழுலகளந்தமாயா
முட்டையின்குஞ்சை முகமறியாப்பாலகனை
பிட்டுவளர்த்தீரே பிரபலியமாகவென்று
காக்கையின்குஞ்சுகளை கருதிவளர்த்தீரே
உன்னையேநம்பி உயிர்கொண்டுலாவுகிறேன்
மாதுபவளக்கொடியை மணமாலைசூட்டுகிறேன்
அன்னவடிவாக ஆண்டவனேநீர்கொடென்றார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அர்ச்சுனனுக்கு அன்னவடிவு கொடுத்தல்.

அருச்சுனன்தானினைக்க ஆயனதுவறிந்து
அன்னவடிவாக ஆயன்வரங்கொடுத்தார்
ஆனாலழகுமன்னன் அன்னத்தைப்போலானான்
செட்டையழகென்ன கழுத்தினழகென்ன
காலினழகென்ன கழுத்தினழகென்ன
கண்ணினழகென்ன காதுவடிவழகே
மூக்கினழகென்ன முனைமயிரும்பாவனையும்
கூவுங்குரலழகன் குலுங்கும்நடையழகன்
அருச்சுனராசனவன் அன்னவடிவானான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் வேடவுருவெடுத்தல்.

அச்சுதானந்தர் ஐயர்பெருமாளும்
காடடுக்கிழங்கெடுக்கும் கனவேடன்போலானார்
காற்செருப்புந்தோல்குல்லாவுங் கைதனிலேமான்வலையும்
பன்றிகுத்தும்பலலயமும் பாரிசமுங்கைபிடித்து
கோடடைபிடடதுப்பாக்கி குண்டுகுழல்கைபிடித்து
கருநாயுஞ்சங்கிலியுங் கைதனிலேதான்பிடித்து
அன்னத்தையேந்திக்கொண்டு அவன்வாரான்கானகத்தில்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள் தானிருக்கும்
மண்டபத்துவழியாக வருகிறான்வேடனவன்
ஆரணங்குதோழிமார் அன்னத்தைத்தான்பார்த்து
ஆரடாவேடுவனே அன்னத்தைவிற்கிறவன்
விற்றீரேயாமானால் வேண்டியபொன்தாரேனென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்றான் அழகுள்ளவேடனவன்
ஓடியேவந்தார்கள் உத்தமிமுன்தாதியர்கள்
பவளக்கொடியாளின் பாதத்திற்போய்ப்பணிந்து
ஆரோவொருவேடன் அன்னத்தைவிற்கலுற்றான்
அன்னத்தைப்பார்த்தால் அழகாயிருக்குதம்மா
கண்ணிடடுப்பார்க்கவே காணமுடியாது
நான்-எங்கிலும்பார்த்ததில்லை இயலான அன்னமது
வைத்துவளர்க்கலாம் வாங்குமம்மாஆச்சியென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்னநடைமாது
அந்தநலலவேடுவனை அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
ஓடினாள்தாதியரும் ஒருநொடியில்வேடனண்டை
ஆரடாவேடுவனை ஆச்சியழைக்கின்றாள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அருச்சுனனுக்கு அன்னவடிவு கொடுத்தல்.

அன்னத்தைக்கொண்டுவாடா அழகுள்ளவேடுவனே
என்றதுசொல்லையிலே இசைந்துவழிநடந்தான்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்முன்னேவந்தாள்
கண்டாள்பவளக்கொடி கட்டழகியன்னமதை
என்னப்பாவேடுவனே என்னவிலையன்னமென்றாள்
ஆயிரம்பொன்கொடுத்தால் அன்னந்தருவேனென்றான்
ஆடிதாதிகளே அளந்துபொன்கொடுத்திடென்றாள்
அன்னத்தைவாங்கி அழகாய்மடியில்வைத்தாள்
மூக்கினால்அருச்சுனனும் முன்மார்பிற்குத்தலுற்றான்
மார்பின்ஸ்தனத்தையவன் வாயால்பிடித்திழுப்பான்
முகத்தோடேமுகமணைவான் முத்தங்கொடுத்திடுவான்
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
என்னடாவேடுவனே இப்படிமேல்விழுந்து
ஆரிழையாளென்தங்கை அவள்வளர்த்தவன்னமிது
பெண்டுகளென்றால் பிரியமாய்மேல்விழுமே
ஆசையாய்முத்தமிட்டு அணைத்துவிளையாடும்
சீராய்வளர்த்திடென்று செப்பிவழிநடந்தான்
ஆடிதாதிகளே அலங்காரச்செங்கமலம்
இந்தஅன்னமெப்போது இரைகளெடுத்துதோ
போசனங்கொண்டுவாடி யென்றாளேபொற்கொடியும்
மாம்பழம்பலாப்பழமும் மலைவாழைரஸ்தாளி
கரிவாழைசெவ்வாழை காட்டுவிளாம்பழமும்
கொண்டுவந்துவைத்தாளே கொம்பனையாள்முன்னேதான்
அன்னமதறகூட்டி ஆவலதெளியவைத்து
ஆடிதாதிகளே அழையுங்கள்தச்சனைத்தான்
ஈழத்துத்தச்சனை இக்ஷணமேயழையுமென்றாள்
ஓடினார்தாதியர்கள் ஒருநொடியிலிட்டுவந்தார்
வந்துபணிந்தானே வரிசையுள்ளதச்சனவன்
என்னையழைத்தது ஏதுகருமமென்றான்
அன்னமதுதானிருக்க அழகுகூண்டுபண்ணுமென்றாள்
சொன்னளவில்தச்சனவன் சீக்கிரத்திலசொப்பனிட்டான்
சோடித்துவைத்தவனுந் தெண்டனிட்டுப்போய்நடந்தான்
அன்னத்தைத்தானெடுத்து ஆவலுடன்முத்தமிட்டு
கூண்டிலடைத்தவளும் கொபமபணவேதானடந்தான்
ஏறினாளபல்லக்கில் எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
பக்கநிறைந்தார்கள் பாங்கிகளுந்தோழிகளும்
சுற்றிநிறைந்தார்கள் தோழிகளில்மூப்பிகளும்
ஆனைமேல்பேரிகை அடிபடுதுகோடிவகை
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைமுழங்குறது
முழங்கம்வமேளதாளம் மொய்குழலும்வாராளே
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து

வனமாய்வனங்கடந்து வாழ்மனைக்குவாராளாம்
தெத்துக்கடந்தாள் தெருவீதிதான்கடந்தாள்
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதியது அரண்மனையுந்தான்கடந்து
மாடத்தெருவீதி மயிலனையுந்தான்கடந்து
கோபுரவாசலண்டை கொம்பனையாள்வந்துநின்று
மாளிகையினுள்நுழைந்து வந்தாள்கொலுமண்டபத்தில
சிங்காரமண்டபத்தில் தேன்மொழியாள்போய்ச்சேர்ந்தாள்
அந்திகாலமாச்சுது ஆதித்தன்போய்மறைந்தான்
பொழுதுமறைந்தது ம்பாதவிருளாச்சு
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரத்தோழிகளே
அன்னத்தைக்கொண்டவிலே அறிவீர்கள்தாதியரே
மாடத்தில்கூடத்தில கட்டாதேமங்கையரே
நற்பவளத்தூணு நடுவாகக்கட்டுமென்றாள்
சலவைசப்ரமண்டபத்தில் தான்வைத்துக்கட்டலுற்றார்
பாரித்திருந்தானே பாரமெத்ததோணுகைக்கு
அடி-அக்கமாரேதங்கைமாரே அன்னமெத்தபாரமடி
மஞ்சமலங்கரித்து மணடபத்துச்சங்கிலியால்
வைத்திழுத்துக்கட்டினா மன்னவருச்சுனரை
பவளக்கொடியாளுடைய பஞ்சணைமேலாக
நற்பவளத்தூணடுமே நலமாகக்கட்டினார்கள்
தீர்த்தங்கள்வாங்கியே திருவாயுங்கைகழுவி
போசனங்களுண்டு புனல்வார்த்துக்கைதுவட்டி
பஞ்சணைச்சாலையது படுக்கையறைசோடியென்றாள்
கடுகவெழுந்தார்கள் கட்டழகிதாதியரும்
கணமூன்றுடைய கனவயிரக்கட்டிலிட்டு
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
காமபரிந்தஐங்கலப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
கால்கோட்டைகைக்காட்டை இட்டந்தக்காரிகைக்கு
ஒருகுதலையணையாம் ஒய்யாரப்பஞ்சணையாம்
அன்னவுஞ்சல்மேலே அழகாகசோடித்தார்
அத்தர்புனுகுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
கதம்பகஸ்தூரிதனை கரைத்துத்தெளித்தார்கள்
சாம்பிராணிவாடைகளும் சந்தனப்புகைகொடுத்தார்
சந்தனமுங்குங்குமமும் சவ்வாதுந்தான்தெளித்து
பஞ்சணைமெத்தையண்டை தம்பலவட்டில்வைத்தார்
காச்சாகளிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிபாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
வாகாயிலைச்சுருளும் வர்னத்துவர்பாக்கும்
கொத்துத்துவர்பாக்கும் கோவையிலைசசுருளும்
முத்துசுட்டசுண்ணாம்பும் மொய்குழற்குவைத்தார்கள்

கெண்டியிலேதீர்த்தமும் கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
குத்துவிளக்கும் குடவிளக்குமேற்றிவைத்தார்
மாடவிளக்கும் மயில்விளக்குமேற்றிவைத்தார்
ஆயிரம்பெருவிளக்கவ் வாசலிலேற்றிவைத்தார்
சோதித்தோமம்மாவென்று சொல்லியேதெண்டனிட்டார்
அப்போ-பவளக்கொடியாளும் பத்தினியுந்தானெழுந்து
காவல்பதினெட்டுவாசல் காக்கிறதாதியர்கள்
பத்திரம்காவலென்று பஞ்சணையில்போயிருந்தாள்
பள்ளியறைச்சாலையிலே பைங்கிளியும்போயிருந்தாள்
காயாரக்காய்த்த கமுகினிளம்பாக்கும்
வாயாரத்தின்றவளும் மலரணையிற்பள்ளிகொண்டாள்
நிமிசாபெரியலகு நேரிசமாம்பெரியகத்தி
மந்திரவாளுருவி மார்மேலேசாத்திக்கொண்டாள்
பவளக்கொடியாளும் பள்ளிகொண்டாளப்போது
அங்கங்கேதாதிமார் அனைவோரும்பள்ளிகொண்டார்

அருச்சுனராஜன் அன்னவடிவைவிட்டு மனிதரூபமாகுதல்.

அனந்தல்நெடுநாழி சென்றபிறகாக
ஆணழகனருச்சுனனும் ஆயனைத்தானினைந்து
மாயன்பெருமாளை மனதில்தானினைந்து
கூண்டைத்திறந்தவனும் கொப்பெனவேரூபமானான்
அன்னவடிவைவிட்டு ஆள்ரூபமானானே
பொல்லாதகாதல் புலம்புதுகெவுளியது
வன்குரலிலபல்லியது வலப்புறமாய்ச்சொல்லுகுது
எழுமபியகாதலை எண்ணியவள்பார்ப்பளவில்
ஆளவரத்தாகவே அக்கெவுளிசொல்லுகுது
அடுத்தடுத்துசொல்லுவதும் ஆள்வரத்தாய்க்காணுவதும்
இத்தனைநாளாக இல்லாதகெவுளியது
ஒருநாளுஞ்சொல்லாத உச்சிதமாய்ச்சொல்லுதிப்போ
காட்டிலிருந்தவர்கள் கள்ளரோநானறியேன்
ஆரம்பம்பண்ணமல் அழுதாற்போலேயிருந்தாள்
பின்னுமறைநாழி பொறுத்தபிறகாக
பொல்லாதகாதல எழும்பிற்றுபொற்கொடிக்கு
எழும்பியகாதலை எண்ணியவள்பார்ப்பளவில்
அடுத்தடுத்துசொல்லுவதும் ஆள்வரத்தாய்க்காணுவதும்
எண்ணிகலங்கி இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
ஆடிதாதிகளே அலங்காரச்செங்கமலம்
பஞ்சணைமேலாகப் பாங்கியரேபள்ளிகொண்டேன்

ஒருநாளுஞ்சொல்லாத உச்சிதகெவுளியது
வலப்புறத்துப்பல்லி வடபுறமாய்ச்சொல்லுதடி
கெவுளியின்சாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபாரடிநீ
என்றதுகேட்டவுடன் இளங்கொடியாள் தாதியர்கள்
அவளறிந்தசாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்க்கலுற்றாள்
ஆரோதெரியாது ஆளவருததாய்க்காணுதென்றாள்
அவ்வார்த்தைதகேட்டுமவள் ஆரணங்குஉதுரைப்பாள்
காவல்பதினெட்டுவாசல் காததிடுங்கள்பைங்கொடியே
பத்திரமாகவே காத்திடுங்கள்பைங்கொடியே
எச்சரிக்கையாகவே இருங்களடிகாவலிலே
தப்பிதமுண்டானால் தலையைத்தறித்திடுவேன்
காவலுடையவற்கு கட்டுதிட்டம்பண்ணிவைத்தாள்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாளசொற்படிக்கு
பதினெட்டுவாசலுள்ளார் பத்திரமாய்க்காக்கலுற்றார்
அன்னலூஞ்சல்மேலாக ஆரணங்குபள்ளிகொண்டாள்
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
காணடாவனமெரித்த காளையெழுந்திருந்து
எப்படிக்குஇவளுடனே இணங்கிமருவிடுவேன்
மூச்சைப்பிடித்தவனும் விளக்கையணைத்துவிட்டான்
கொம்பனையாள்மெத்தையை கொப்பெனயசக்கிவிட்டான்
பஞ்சணைமெத்தையிலே மணிகளசைந்ததுகாண்
பொட்டெனவிழித்துப் பொற்கொடியும்பார்த்தாளே
மந்திரவாளாலே வீசினள்மாதுகன்னி
முன்லாகையாகாமல் பினலாகையால்குதித்தான்
நற்பவளத்தூணு நடுவாகயிற்றதுகாண்
வெட்டுவிழுந்தது வீரமணிவாளாலே
பவளக்கொடியாளும் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
வானவர்கள்தேவர்கள் வந்தாரோவாசலுக்கு
வானவர்களானக்கால் வாள்முனைக்குத்தப்படுவார்
மனிதரூபமானக்கால் மாண்டுமடிந்திடுவார்
என்றதுசொல்லி இளங்கொடியாள தான்படுத்தாள்
பின்னுமொருநாழி பொறுத்தபிறகாக
ஆனந்தமார்பனவன் அருச்சுனராசதுரை
மஞ்சத்தைத்தான்பிடித்து மன்னனசக்கிவிட்டான்
அரைவடமுங்கிண்கிணியு மசைந்துகிடுகிடென்ன
அன்னமும்பொன்மயிலும் ஆடிறறும்வாசையுடன்
மஞ்சம்பிரண்டது மணிகளசைந்ததுகாண்
வேல்பொருதுங்கணணுளும் விசனுற்றாளந்நேரம்
வீசினவாளும் வேந்தரவராருச்சுனரும்
முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையால்குதித்தார்
நற்பவளத்தூணு நடுவாகயிற்றதுகாண

கண்விழித்துப்பார்த்தாளே கட்டழகிமாதுகன்னி
காட்டிலிருந்தொரு கள்ளன் திருடனோ
வானவர்கள்தேவர்கள் வந்தாரோநானறியேன்
மஞ்சம்புரளுவதேன் மணிகளசைவானேன்
வானவர்களென்றுலென் வாள்முனைக்குத்தப்பிடுவார்
ஆள்ரூபமானால் அவர்பிழைக்கப்போறதில்லை
ஏறெடுத்துப்பார்த்தாளே இளங்கொடியாளருச்சுனரை
மன்னன்முதுகிலே மட்சரேகைகண்டாளே
அப்போவிஜயன் அருச்சுனனு மதுரைப்பான்
உன்-வாசலுக்குவானவர்கள் தேவர்களும்வாராரோ
நான்-தேவாதிபிணடமடி தேர்விஜயனருச்சுனனும
மாயனெம்பெருமானுக்கு மைத்துனனநான்தாணடி
பல்லொளியைக்காட்டினான் பவளக்கொடியாட்கு
பல்லொளியைத்தான்காட்டி பார்த்துநகைத்துவிட்டான்
பல்லொளிகணடவுடன் பவளக்கொடிசோர்ந்துவிட்டாள்
சோர்ந்துமயங்கியவள் சொர்ணத்தப்பிக்கீழ்விழுந்தாள்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனன் தானெழுந்து
சாயமணிக்கவரி சந்தனத்தாலூதுவத்தி
வீசக்களைதெளிய வெணசாமரைக்கவரி
வீசக்களைதெளிந்து மெல்லியருங்கண்விழித்து
கற்பழியாக்கன்னியரும் கற்பழிந்துபோனாளே
கற்பழிந்துபோனேனென்று கன்னிபுலம்புகிறாள்
அப்போவிஜயன அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
நீதானேகற்பழிந்தாய்-நேரிழைநாயகமே
கற்பழிந்தமாதாகளைக் கன்னியரேசொல்கிறேன்கேள்
தீயிற்பிறந்தவளும் தென்னுடன்பாவையரும்
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னுடன்பாவையரும்
நாகம்பயின்றெடுத்த நறுநுதலாள்கன்னியரும்
அச்சுதன்தங்கையவள் ஆரணங்குசுபத்திரையாள்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லியரும்
நான்-கற்பழித்தமாதர்கள் கணக்குமிதங்களில்லை
என்றதுகேட்டு இளங்கொடியாளேதுசொல்வாள்
எத்தேசகாலமும் இதுவேதொழில்தானோ
எப்போதுமெந்தனுக்கு இதுவேதொழில்தாண்டி
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திவயிற்றிலே
ஐவருடன்பிறந்தேன் ஆனந்தவாழ்மாரி
அவனிமுழுவதும் ஆளுகிறார்தருமலிங்கம்
நான்-தேவியைக்கொள்கிறதுஞ் செல்வரையீனுறதும்
இதுவேதொழிலாக இருக்கின்றேனேந்திழையே
மன்னவருந்தேவியரும் மனதுறவானபின்பு
உன்மேல்மயலாகி உந்தனைச்சேரவென்று

அன்னவடிவதுநான் கொண்டேனே ஆரணங்கே
வேடனூர்க்கதனிலே விலையாகக்கொண்டாயே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
என்-மூக்கினால்உன்மார்பை குத்தினேனமங்கையரே
உன்-மார்சதையைக்குத்தி வலித்தேனடிமங்கையரே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
ஆனனுங்தேவியுமாய் அக்காட்டில்நானிருந்தேன்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவனைப் போலாகநானிருந்தேன்
பவளக்கொடியறுத்துக் கட்டிவைத்தாய்பத்தினியே
கட்டுங்கொடியை அறுத்தேனடிகன்னியரே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
ஆனைகட்டுஞ்சங்கிலியால் ஆரணங்கேகட்டிவைத்தாய்
சங்கிலியைநானறுத்துப் போட்டேனேதையலரே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
உன்-மாராபின்சரப்பளியால் வரிந்தெனைக்கட்டிவைத்தாய்
உன்-தாதியரைநீயனுப்பி வாங்கிவரச்சொன்னாயே
சொல்லாதவார்த்தையெல்லாஞ் சொல்லியனுப்பினணடி
உன்னை-திட்டியனுப்பினணடி தீங்காகச்சொன்னேனடி
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
அன்னவடிவு யெடுத்தேனே ஆரணங்கே
வேடனூர்கொண்டுவர விலைகொடுத்துவாங்கினையே
உன்-முத்துஸ்தனத்தைநான் குத்திவலித்தேனே
மார்பின்சதையைநான் குத்திவலித்தேனே
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
வேடனைப்போலாக வந்தவனுமென்தோழன்
அன்னத்தைத்தாதியர்கள் அரணமனையிற்கட்டிவைத்தார்
பவளக்கால்மண்டபத்தில் பத்தினியேகட்டிவைத்தாய்
அன்னவடிவைவிட்டு ஆள்ரூபமானேனடி
பஞ்சணைமெத்தையை அசைத்தேன்மணியசைய
அத்தாலுஞ்சாடை அறியாமற்போனையடி
உனக்கு-அழகேபெரிதுகண்டாய் ஆண்மைகள்போதாது
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசிஅல்லிநல்லாள்
அல்லியவளுடைய ஆண்மையுனக்கில்லையடி
இவையெல்லாஞ்சொல்லியே சிரித்தானிளவிசையன்
பவளக்கொடிமாது பத்தினியுமேதுசொல்வாள்
தோழருநீருமாய் வந்தேனென்றீர்சுந்தரரே
அருகேவந்ததோழரவர் ஆணழகாயெங்கேயென்றார்
ஊருக்குஅப்பாலே பிள்ளையார்கோவிலண்டை
பிள்ளையார்கோவிலண்டை இருக்கிறாரென்தோழன்
இட்டுவரச்சொன்னாலே இக்ஷணமேநானழைப்பேன்
ஆனாலழைத்துவா ஆணழகாதோழனைத்தான்

பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை அழைத்துவர அர்ச்சுனராசனை அனுப்புதல்.

என்றதுகேட்டு இளவிஜயனேதுசொல்வான்
எந்தவழியாக இளங்கொடியேநான்போவேன்
சுரங்கத்துக்குள்ளாக சுருக்காய்நடவென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்று அர்ச்சுனனுந்தானெழுந்து
சுரங்கத்துக்குள்ளாக சுருக்காய்நடந்தானே
கோட்டைகடந்தானே கொத்தளமுந்தான்கடந்தான்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை போருனேவாள்விஜயன்

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி அர்ச்சுனராசனைநினைத்துப்புலம்பல்.

அச்சுதானந்த ஐயர்புலம்புகிறார்
ஆருயிர்த்தோழனே அர்ச்சுனனேயென்னசெய்வேன்
உன்-அண்ணன் தருமருமே அனுப்பினாருன்பிறகே
இருவருமாகவே யிங்குவந்தோம்தீவுதனில்
உன்னையிழந்துநான் ஊர்வழியேபோவேனோ
மாதர்மேலாசையாய் மயக்கமெடுத்தீரோ
அன்னவடிவாக ஆசைகொண்டுபோனிடத்தே
(அவளை) கூடியணையயிலே கொம்பனைமார்கண்டாரோ
பார்த்திபாவுந்தன் பதட்டமறிவேனே
(நீ)கட்டியணையயிலே காவலர்கள் கண்டாரோ
(அவளை)கூடியெழுந்திருக்கக் கோடிபேர்வந்தாரோ
(உன்னை)கட்டிப்பிடித்தாரோ சாவலிலேவைத்தாரோ
வெட்டியெறிந்தாரோ வீரமணியாளாலே
உத்தமவீரியனை உயிர்க்கழுவில்வைத்தாரோ
(நீ)மாண்டுமடிந்தாயோ வயிரமுடிசிந்திற்றோ
சந்தனவடிவழகர் தருமருக்கேதுசொல்வான்
வெற்றிமதயானை வீமருக்கேதுசொல்வேன்
ஈரல்புகுந்த யிரட்டையர்க்கேதுசொல்வேன்
தோராவடிவழகி துரோபதைக்கென்னசொல்வேன்
மந்தாரக்குந்தியற்கு மாதருக்கென்னசொல்வேன்
(அவர்) அங்கம்பிழையாதே ஆணழகாயென்னசொல்வேன்
சாணவும்போறேனோ காண்டீபங்கொண்டவனை
பாண்டிப்பெருமானை பார்க்கவும்போறேனோ
என்றுசொல்லிமாயவரும் யேங்கிப்புலம்பலுற்றார்
அந்தச்சமையத்திலே அங்குவந்தான்வாள்விசயன்
ஏன்காணுமச்சுதரே யேங்கிப்புலம்புகிறீர்

(என்)சமர்த்தர்களும்சேவகரும் தாழ்வாகப்போறதில்லை
எந்தவிதத்தாலும் ஈடழித்துநான்வருவேன்
என்ற கேட்டுமப்போ ஏதுசொல்வார்ச்சுதரும்
என்னவடிவாக யிருந்தாயவளுடனே
அன்னவடிவாக அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
ஆள்ரூபமாகி அவளுடனேசேர்ந்தீரோ
மனிதரூபமாகி மாதனைச்சேர்ந்தீரோ
என்னவடிவாக யிருந்தீரவளுடனே

அருச்சுனன் பவளக்கொடியாள் சேதியைச்சொல்லல்.

என்றதுகேட்டுமப்போ இளவிஜயனேதுசொல்வான்
அல்லகாணச்சுதரே ஆயர்பெருமானே
அன்னவடிவாக இருந்தேனவளிடத்தில்
பவளக்கால்தூண்டுவே பத்தினியாள்கட்டிவைத்தாள்
பஞ்சணைமெத்தையிலே பள்ளிகொண்டாள்பத்தினியும்
அர்த்தராத்திரிவேளையிலே பள்ளிகொண்டாள்பதினியும்
அவள்நித்திரைசோதித்து நினைவறியவேணுமென்று
அன்னவூஞ்சல்தன்னைநான் அசைத்துவிட்டேனப்போது
அசைத்துவிட்டேனப்போது அவள்கையில்வாளுருவி
வீசினாளந்நேரம் வீரமணிவாளாலே
முன்லாகையாகாமல் பின்லாகையாய்க்குதித்தேன்
மனிதரூபமானுக்கால் வாள்முனைக்குத்தப்பார்கள்
தெய்வரூபமானுக்கால் திரும்பிப்பிழைத்திடுவார்
வந்தவாரென்று வாய்மொழியுங்கேட்கலுற்றாள்
(நான்)தேவாதிபெண்டமடி தேர்விஜயனருச்சுனனடி
பேரால்புகழ்பெற்ற பெருமாளவர்மைத்துனனடி
மாயன்பெருமானுக்கு மைத்துனனும்நான்தானடி
இவ்வார்த்தைநானசொன்னேன் இளங்கொடிமாதருக்கு
பல்லொளிவைநான்காட்டிப் பார்த்துநகைத்துவிட்டேன்
கண்டுமயங்கிவிட்டாள் கட்டழகிகன்னியவள்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கோதையிளங்கொடியாள்
கூடிமருவினேன் குங்குமச்சாலையிலே
மருவிப்பிரிந்தேனே மாதருறவானேன்
உம்மைமறையுமென்று உத்தாரம்பண்ணிவிட்டாள்
(அவள்)மாளிகைக்குப்போக வாருங்காணச்சுதரே
அப்படியேயச்சுதரும் ஆணழகரிருவருமாய்
சல்லடங்தான்தொடுத்துத் தட்டிவரிந்துகட்டி
தட்டியேலொட்டியாணம் சதுராமாய்வரிந்துகட்டி
முத்தினுருமாலை முகமிலங்கக்கட்டினார்கள்
சட்டைதமானுசரும் தரித்தாரழகுபெற
பொன்முத்துப்பட்டாடை போர்த்தினார்பட்டாடை

அப்போதருச்சுனனும் ஆணழகனேதுசொல்வான்
அச்சுதானந்த ஐயரேயென்றோழா
சரப்பளியும்பொன்னுந் தானெடுத்துவாருமென்றான்
அப்படியேயச்சுதரும் அழகுமுட்டைதானெடுத்து
இருவருமாகவே யிசைந்துவழிநடந்தார்
சுரங்கத்துவழியாகத் துரிதமாய்ப்போய்ப்புகுந்தார்
பவளக்கொடியாள் பத்தினியாள்கோட்டையிலே
உள்வாசல்போய்நுழைந்தார் உத்தமவீரியர்கள்
அவள்-சிங்காதனத்துக்கு முன்பாகவந்துநின்றார்
வந்தவரைக்கண்டாளே மாது இளங்கொடியாள்
வாரும்வாருமென்று வணங்கினாள்மாதவளும்
பத்தியுடன்புத்தியுடன் பாதஞ்சரணமென்றாள்
கொண்டுவந்தமுட்டையைக் கொற்றவர்கள்கீழேவைத்து
கொம்பனைக்கெதிரில்வந்துகொற்றவர்கள் தானமர்ந்தார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாளும் பவளக்கொடியாளும்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வேந்தர்களைப்பார்த்து
உங்களிருவருக்கும் இதுவேதொழிலோவென்றாள்
எங்களிருவருக்கும் இதுவேதொழில்களென்றார்
முட்டையென்னவென்றுசொல்லிக் கேட்டாளிளங்கொடியாள்
அப்போ-அச்சுதானந்த ஐயருமேதுசொல்வார்
அர்ச்சுனருமுன்னாலே அன்னவடிவெடுக்க
அவர்-ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தைநீபார்க்க
உன்-கொலுமுகச்சாயடியிற் கொண்டுவந்தேன்முன்பாக
அன்னமென்றுசொல்லி ஆரணங்கேநான்பிடித்து
வேடனுமாக விலைகூறிவந்தேனே
என்னவிலையென்று இளங்கொடியேநீகேட்க
ஆயிரம்பொன்னென்று ஆரணங்கேசொன்னேனே
நீ-அன்னமொருதட்டும் பொன்னுமொருதட்டுமாக
பொற்கொடியேநீகொடுத்து பொன்முட்டையம்மாவிது
காண்டீபனர்ச்சுனனைக் கானகத்திலகட்டிவைத்த
உன்-மார்பின்சரப்பளி மாதாவேயிந்தாவென்று
கருநீலப்பூங்குழலாள் கையிலேதான்கொடுத்தார்
அப்போதுபெண்மயிலும் அவள்கையில்தான்வாங்கி
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளப்போது
மெத்தயிளப்பா யிருக்கிறீர்வேந்தர்களே
எங்கேயுண்டபோசனமோ யென்றாளிளங்கொடியும்
அப்போ-ஆயன்பெருமாளும் அரிராமர்தான்கேட்டு
அல்லியிடத்தில் அங்கேபோசித்ததுதான்
மூன்றுநாளாச்சுது மேலவிபரோநான்போசித்து

பவளக்கொடியாள் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் அர்ச்சுனராசனுக்கும் விருந்திடல்

இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இளங்கொடியாள்தானெழுந்து
அவள்-ஆக்கபதமறியாள் அரிசிபதந்தானறியாள்
அப்படிப்பட்ட ஆரணங்குமப்போது
பட்டாடைதான்வாங்கிப் பாவாடையுள்ளுடுத்தி
அடிசில்சமைக்க ஆரணங்குதானினைந்து
பாண்டத்தைக்கழுவி பனிநீருலைவார்த்து
சின்னசம்பாதன்னரிசி தீட்டியுலையிலிட்டாள்
முத்துப்போல்சாதம் வடித்தாளிளங்கொடியாள்
நந்திபெனும்பூசினிக்காய் நாலுவிதங்கறிசமைத்தாள்
வாழைக்காய்பொரியலிட்டாள் வழுதலங்காய்தான்குழம்பு
பீர்க்கங்காய்பொரியலிட்டாள் புடலங்காய்தான்குழமபு
கத்தரிக்காய்தான்பொரியல் கருணைபுளிக்குழம்பு
கொத்தவரைக்காய்கள் குலைபோடேபொரியலிட்டாள்
பாவற்காய்பச்சடியும் பயிற்றங்காய்தான்பொரியல்
அத்திவிறகொடித்து தித்திக்கப்பால்காய்ச்சி
புத்துருக்குநல்லநெய்யாம் பொன்போல்பருப்புகளும்
அதிரசமுந்தேன்குழம்பும் அறுசுவைபதார்த்தங்களும்
பத்துவிதக்கறியும பதினெட்டுபச்சடியும்
எட்டுவிதக்கறியும் இயலானபோசனமும்
ஆயிரத்தெட்டு அரிக்கறியும்பொரிக்கறியும்
கடுகசமையலிட்டாள் கன்னியிளமயிலும்
ஆச்சுதுபோசனங்கள் அமுதுண்ணவாங்களென்று
பாளையுமோலையும் பக்குவமாய்கைகொடுத்தாள்
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
தீர்த்தநீர்வாங்கி மதிமுகமுஞ்சுத்திபண்ணி
வசந்தநீர்வாங்கி மதிமுகமுஞ்சுத்திபண்ணி
பூசைபண்ணுமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்துநின்று
வாழையிலைமேலே வழித்திட்டார்வெண்ணீறு
கோவையிலைபோலே குழைத்திட்டார்திருநீறு
போசனமண்டபத்தில் புண்ணியர்கள்வந்தார்கள்
வட்டமணைபோட்டாள் வந்தவர்களிருவருக்கும்
வட்டமணைமீது வந்தமர்ந்தாரிருவருமாய்
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்சாதமது
சுத்திக்கறியைவைத்தாள் தோகையிளங்கொடியாள்
குளிர்ந்தசலம்வென்னீரும் கொணடுவந்துவைத்தாளே
சனிவாக்கமுஞ்சிலது கச்சாயமும்சிலது
இத்தனையும்தான்படைத்தாள் யேந்திழையாளப்போது

குழ - [illegible]

பவளக்கொடிமாலை

உண்ணுங்களென்று உபசாரணைசெய்யலுற்றாள்
போசனங்களுண்டு புண்ணியருங்கையலம்பி
சிங்காதனத்திலே தேர்விசயன்வீற்றிருந்தார்
மாயன்பெருமாளும் வந்தாசனத்திருந்தார்
காச்சாக்களிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிப்பாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
அள்ளிக்கொடுத்தாளே ஆரணங்குஇருவருக்கும்
பவளக்கொடிமாது பத்தினியாளேதுரைப்பாள்
அச்சுதானந்தரே அண்ணுவேநீர்கேளும்
சோரம்பூராசாக்கள் செயதபெருந்தவத்தால்
பதினாறுவஷமாய் பட்டமரசாண்டேன்
கொள்ளவருவார்கள் கோடானகோடியுண்டு
மாலையிட்வந்தவர்கள் வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு
நான்-மாலைதரியாமல் மணமாலைசூட்டாமல்
நித்யகன்னியாகவே இருந்தேனின்னாள்வரைக்கும்
அர்ச்சுனர்தன்னாலே அழிந்துதேயெனதவங்கள்
பத்தினிதாபமது பாழாய்முடிந்ததே
எந்தன்விதிப்பயனை எதென்றெடுத்துரைப்பேன்
கதியைத்தலைக்கவல்லேன் காவேரிநீந்தவல்லேன்
என்-விதியைத்துலைக்குகைக்கு வெல்லவகையறியேன்
சோரம்பூராசருக்குத்தேன்மொழிகாரென்னசொல்வேன்
இப்படியாகஇளங்கொடியாள்தான்பார்த்து
அச்சுதானந்தரும் ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
என்னென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பார்மங்கையற்கு

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி பவளக்கொடியாளுக்கு

கனவுசொல்லுதல்.

பவளக்கொடிமாதே பத்தினியேசொல்வதைக்கேள்
என்னைப்பிறப்பித்த நஸ்பரனும்ஸ்பரியும்
அக்கினியாற்றுக்கு அருகாகத்தான்வந்து
சூலமொருகையிலே கபாலமொருகையிலே
மானுமொருகையிலே மழுவுமொருகையிலே
விரித்தசடையும் வெண்புலித்தோலாசனமும்
பக்கங்கொலுவிருக்கும் பார்வதிநாயகமும்
கங்காபவானியரும் கவுரிதரித்தவரும்
திருக்கண்ணுடையவருந் திருநீறுதானணிந்து
வெள்ளைரிஷபமேறி வித்தகரும்வந்தார்காண்
நான்-கண்டுபயந்து கடுகசரணமிட்டேன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாளே பவளக்கொடிமாதே
சோரம்பூராசாக்கள் செய்ததவத்தாலே

பவளக்கொடிமேலே பாலகிளையுண்டுபண்ணேன்
பதினாறுபிராயமட்டும் பட்டந்தரித்தாளுமென்றேன்
மாலைதரியாமல் மணமாலைசூட்டாமல்
இருந்தியோயானால் எரித்திடுவேன்பட்டணத்தை
பட்டணத்தைநீறுக்கிப் பதியையெரிந்திடுவேன்
மெய்யாகக்கண்டேன் விழித்தேன்கனவாச்சு
இப்படிக்கனவுகண்டே னென்றுநீசொல்லுமென்றார்
அப்படிக்குச்சம்மதித்தாள் ஆரணங்குமப்போது
போய்வாரோமென்றுசொன்னார் புண்ணியர்களிருவருமாய்
அப்படியேநல்லதென்றாள் ஆரணங்குபவளக்கொடி
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அர்ச்சுனனுமாயவரும்
சுரங்கத்துக்குள்ளாக துரிசாய்நடந்துவந்து
சுரங்கத்தைவிட்டுவடகோடிகானகத்தில்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை போயிருந்தாருத்தமர்கள்
அப்படிக்குத்தானிருக்க ஆரணங்குமங்கையவள்
சப்ரகூடமஞ்சத்திலேதையல்நித்திரைசெய்தாளே
அந்தச்சமயத்தில் ஆரணங்குதாதியர்கள்
அருகேபுடைசூழும்அரிவையர்கள்வந்துநின்று
தட்டியெழுப்பினார்கள் தாமக்குழலாளை
அலண்டெழுந்திருந்தாள் ஆரணங்குமங்கையவள்
(அவள்)மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மல்லிகைபுஷ்பமெல்லாம்
சாமபழுகிநிற்க கண்டார்கள்தாதியர்கள்
ஒருநாளுங்கருகாத மல்லிகைபுஷ்பமெல்லாம்
காம்பழுகிநிற்பதென்னகாரணமோசொல்லுமென்றார்

பவளக்கொடியாள் கண்டகனவை தாதிகளுக்குச் சொல்லுதல்

பங்கஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடிசொல்லுகிறாள்
மஞ்சத்தின்மேலேநான் மாதர்களேநித்திரைசெய்தேன்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆதிசிவனிங்கேவந்து
(என்னை)தட்டியெழுப்பினார் தாமக்குழலாளே
அலண்டெழுந்திருந்து ஆரென்றுநான்கேட்டேன்
உன்னைப்பிறப்பித்த உம்பர்பிரான்வந்தேனென்றார்
எங்கேவந்தீரென்று இளங்கொடியேநான்கேட்டேன்
பதினாறுவயதளவும் பட்டமாசாண்டாய்
கேட்டவரம்நான்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயிப்போது
மணமாலைசூடுமென வாழ்த்திமறைந்தாரே
மாலையிட்டுக்கொண்டதாக மங்கையரேகனவுகண்டேன்
மஞ்சத்தின்மேலேநான் மருவியிருந்தனடி
(நான்)கண்டகனவாலே கருகிற்றுபுட்பமெல்லாம்
மாதர்களேஎன்கனவு மற்றொன்றும்நானறியேன்

என்று இளங்கொடியாள் எடுத்துரைக்கலப்போது
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியர்கள்தான்கேட்டு
மணமாலைசூட்டுதற்கு மனமுண்டோமங்கையரே
அப்படியேசம்மதந்தான் அரிவையிளங்கொடியே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தாரேதாதியர்கள்

பவளக்கொடியாள் கண்டகனவைத் தாதிகள்போய்ச் சேரம்பூராஜாக் களுக்குச் சொல்லல்.

சேரம்பூராஜாண்டை தீவிரமாயோடிவந்து
முக்காலடிவணங்கி மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமாதர்களைக் கண்டார்கள்ராசாக்கள்
என்னைப்பணிந்ததென்ன ஏந்திழையேசொல்லுமென்றார்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கன்னியர்கள்சொல்லுகிறார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிநாயகியாள்
பதினாறுவயதளவும் பட்டங்கட்டியாண்டிருந்தாள்
இன்றையதினத்திலே இளங்கொடியாள்கோட்டையிலே
கண்டவதிசயத்தைக் கன்னியர்கள்சொல்லுகிறோம்
பார்த்தவதிசயத்தைப் பாவையர்கள்சொல்லுகிறோம்
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்போமன்னர்கள்
மஞ்சத்தின்மேலிருந்த மலர்கள்கருகிற்று
(இது)என்னவென்றுகேட்டோம இளங்கொடிநாயகியை
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடிசொன்னது
என்னைப்பிறப்பித்த ஈஸ்வரரும்வந்துநின்று
சொற்பனஞ்சாதித்தார் தோகையிளங்கொடிக்கு
பதினாறுவயதளவும் பட்டமரசாண்டாய்
கேட்டவரங்கொடுத்தேன் கிளிமொழியேயுந்தனுக்கு
(இனி)மணமாலைசூட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்திருவையகத்தில்
என்றுவுரைத்தாராம் ஈஸ்வரனாப்போது
இப்படிக்கண்டேனென்று ஏந்திழைதானுரைத்தாள்
மணமாலைசூட்டுதற்கு மனதாச்சுமங்கையற்கு
என்றுவுரைத்தார்கள் ஏந்திழைமார்தாதியர்கள்
இவ்வசனங்கேட்டார்கள் இன்பமுடன்ராசாக்கள்
சந்தோஷமானார்கள் சரீரங்கள்பூரித்தார்
இன்பங்குளிர்ந்தாரே,இருதோளும்பூரித்தார்
வற்றிக்கிடந்ததொரு மாபெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகி முழுஆறுவந்ததுபோல்
சந்தோஷப்பட்டார்கள் தரணியாளும்ராசாக்கள்
சேராம்பூராசாக்கள் துரைகளவரேதுசொல்வார்
எங்கள்மனதி லிருந்தபடியாச்சுதம்மா

மாலையிடவல்லவோ வருந்தினோம்காலமெல்லாம்
எங்கள்தபசுபலன் வீடேறிப்போச்சுதம்மா
நாங்கள்-பண்ணும்தபசுபலன் பலித்துதம்மாபத்தினியே
கன்னிதுலையாதார் காசினியிலாருமில்லை
அப்படியேநீயும் அழகுமணிமாலையிடும்
சிந்தைகுளிர்ந்தோமே சேராம்பூராசாக்கள்

சேராம்புராஜாக்கள் மந்திரிகளையனுப்பி தமுக்கடிக்கும்பறையனை அழைத்துவரச் சொல்லல்.

ஆரடாமந்திரியே அறிவுள்ளவிசியனே
இன்றையப்போதையிலே யென்றன்மகள்தனக்கு
மணமாலைசூட்டவேணும் மங்கையிளங்கொடிக்கு
தோட்டியைத்தானழைத்து தமுக்கோசைபோடவேணும்
வெட்டியானைத்தானழைத்து வீரமுரசறையவிடும்
மண்டலத்துராசர்களை வரவழைக்கச்சொல்லுமென்றார்
ஆரடாதூதுவனை அழையடாசாம்புவனை
ஓடியழைத்தவனை ஒருநொடியில்வாருமென்று
சொன்னதைக்கேட்டுத் துரிதமாய்த்தூதவனும்
ஓடியழைத்தவனை ஒருநொடியில்வாங்களென்றான்
என்னையழைத்தவகை யேதுகருமமென்றான்
அப்போ-ஐம்பதுபேர்ராசாக்கள் ஐயமாரேதுசொல்வார்
பவளக்கொடிமாது பணிமாலைசூட்டுகிறாள்
பட்டத்துராசாக்கள் பலபேருந்தானறிய
முரசறைந்துவாருமென்றார் முடிமன்னர்மந்திரியும்
நல்லதெனஅப்படியே நடந்தானேசாம்புவனும்
வெள்ளானைமேலாக விருதுகளைக்கட்டினான்
வெள்ளித்தமுக்கடித்தான் வெண்கக்கொம்பெடுத்தான்
ஆனையேறிமாலைசூடி அடித்தான்பறையோசை
என்னசொல்லித்தானடிப்பான் இராசாக்கள்தான்கேட்க
சேராம்பூராசாக்கள் செய்ததவத்தாலே
பவளக்கொடிமேலே பிறந்தபதிவிரதை
பதினாறுவருஷமாய் பட்டமாசாண்டாள்
மணமாலைசூட்டுதற்கு மாதுநினைவானாள்
கொம்பனையைக்கேட்டவர்கள் கோடானகோடியுண்டு
மாலையிடவந்தவர்கள் வையகத்தில்கோடியுண்டு
மாதிதுநாள்வரைக்கும் மணமாலைசூட்டாமல்
நித்யகன்னியாகவே நீணிலத்தையாண்டிருந்தாள்
இப்போ-மணமாலைசூட்டுதற்கு மாதுநினைவானாள்
திங்கட்கிழமையில் திகழ்புனர்பூசத்தில்
இருபதுநாழிகையில் எழில்மாலைசூட்டுகின்றாள்

மனதுள்ளராசாக்கள் வந்திடுங்கள்பந்தலுக்கு
மண்டலத்துராசாக்கள் வந்திடுங்கள்பந்தலுக்கு
அனைவோருமறியவென்று அடித்தான்பறையோசை
அடித்தபறையோசை அங்கசாங்தான்கேட்டு
மண்டலத்துராசாக்கள் மந்திரிகள் தான்கேட்டார்
திக்கிலுள்ளராசாக்கள் துரைகளெல்லாங்கேட்டார்கள்
பின்னையார்கோயிலண்டை இருந்தவொருபோர்விசயன்
அடித்தபறையோசை ஆணழகன்கேட்டுவிட்டான்
சந்தோஷப்பட்டலவோ சரீரங்கள்பூரித்து
என்னவடிவாகப் போவோமவள்பந்தலுக்கு
ஆரைநினைக்கலுற்றான் அளவற்றசிந்தையிலே
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து
அடியளந்தமாயவனே ஐயாசரணமையா
காக்குங்குலதெய்வமே கரியமால்மைத்துனரே
வெண்ணெயுண்டசெவ்வாயா வெற்றிகொடுக்குந்தூயா
கண்ணுக்குள்நிமைபோல காக்கிறேனென்றுசொன்னீர்
இதுவேளையிதுசமயம் ஏழையைக்காருமையா
பவளக்கொடியாளை பணிமாலைசூட்டுதற்கு
மாலைவந்துமார்பில்விழ வரந்தாருமெந்தனுக்கு
மூக்காலேமுள்பொதிக்கி முனைமரத்தில்கூண்டுகட்டி
காக்காயின்குஞ்சுபோல கடுகிவளர்த்தவரே
முட்டையின்குஞ்சுகளை முகமறியாப்பாலகரை
பிட்டுவளர்த்தீரே பிரபல்யங்காணவென்று
உந்தன் தயவாலே உயிர்கொண்டுலாவுகிறேன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
மணமாலைசூட்டுதற்கு வழிவெனக்குத்தாருமென்றான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அருச்சுனராஜனுக்குக் கிழப்பிராமணவடிவங்கொடுத்தல்.

அந்தச்சமையத்தில் அருச்சுனராசதுரை
பிராமணரூபமது எடுத்தாரே புண்ணியரும்
தொண்ணூறும்பத்துஞ்சென்ற துவண்டகிழவனானார்
நாற்பதுஞ்சென்ற நரைத்தகிழவனானார்
தும்பைப்பூப்போலே துவண்டகிழவனானார்
நாணற்பூப்போலே நரைத்தகிழவனானார்
பண்ணைப்பூப்போலே பழுத்தகிழவனானார்
பரந்தமுகத்துடனே திரைந்தநரையானார்
குஷ்டரோகிப்பிராமணன்போல் கொற்றவரும்ரூபமானார்
வெள்ளரிப்பழம்போலே வெடித்ததுதேகமெல்லாம்
வெடித்தரணத்திலே புழுக்கள்நெளியுது
சிழுஞ்சலமுஞ் சிந்துதேதேகமெல்லாம்

ஒருகண்ணுமேபொட்டை ஒருகாதுநொண்டியானார்
ஓட்டைத்தவலையொன்று ஒடுங்கச்செண்டாயுதமும
செல்லெரித்தபுத்தகத்தை சேரவேகைகொடுத்தார்
பட்டைம்போலாகப்பாங்கதிருநாமமிட்டார்
அச்சுதானந்தரவர் அறியாதபிள்ளையானார்
பிராமணரூபமதா எடுத்தாரேபுண்ணியரும்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை இருந்தாரிருவருமாய்

சேரம்பூராசாக்கள்கலியாணஞ்செய்வதற்குப் பந்தலலங்கரித்தல்.

அந்தச்சமயத்தி சேரம்பூராசாக்கள்
வாசலலங்கரிப்பார் மணமாலைசூட்டுதற்கு
முத்தைப்பிளந்தார்கள் மூன்றுங்கால்நட்டார்கள்
பவளம்பிளந்தார்கள் பந்தக்கால்நட்டார்கள்
வெள்ளியால்கால்நிறுத்தி வெற்றிலையால்பந்தலிட்டார்
கரும்பாலேகால்நிறுத்தி அரும்பாலேபந்தலிட்டார்
ஈர்க்குப்பிளந்தாகள் இருகாதம்பந்தலிட்டார்
மூங்கல்பிளந்தர்கள் முக்காதம்பந்தலிட்டார்
நாணல்பிளந்தார்கள் நாற்காதம்பந்தலிட்டார்
வன்னிமரம்பிளந்து வாசலலங்கரித்தார்
மாவிலைத்தோரணமும் மகுடநல்லதோரணமும்
அரசிலைத்தோரணமும் அலங்காரம்பண்ணினர்கள்
கண்ணாடிசரவிகட்டி கவரிமான்சுங்குவிட்டார்
பச்சைக்கிளிகளைப் பந்தலிலே தூக்கிவிட்டார்
வெட்டிவேர்குருவேரும் விதமவிதமாய்த்தூக்கினர்
பட்டாலலங்கரித்து பாளையாலொப்பமிட்டார்
கோத்தமுத்தைத்தூக்கி கொளுமுத்தைத்தொங்கவிட்டார்
மற்றமுத்தைப்பந்தலிலே மாணிக்கமாய்வைத்திழைத்து
வாழைமரம்கமுகுமாம் வாசலெங்குங்கட்டினர்கள
தென்னைபலாக்காயும் தெருக்களெங்குங்கட்டினர்கள்
எங்கெங்குந்தோரணமும் எங்கெங்குந்திருவிளக்கும்
ஜன்னல்கள்தோறுஞ் சரங்கள்மிகக்கட்டினர்கள்
அத்தர்புனுகுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுந்தான்தெளித்தார்
நிலைக்கோலமிட்டார்கள் நிலத்தின்மேல்பூத்தெளித்தார்
பந்தலலங்கரித்து பட்டுரத்னப்பாய்போட்டார்
தங்கப்பாய்போட்டார்கள் சரிகைதலையணைகளிட்டார்
ஆயிரமணங்குபெற்ற ஆராட்சிமணியெடுத்து
கற்பகப்பந்தலிலே கட்டியேதூக்கினர்கள்
இரும்புகல்லசங்கிலியால் இயலபெறமேவகட்டினர்கள்.

ஆராட்சிமணியை அடித்தார்களோசைபெற
ஆராட்சிமணிசத்தம் அந்தகரில்கேட்டிடுமாம்

ஐம்பத்தாறுதேசத்து இராசக்கள் வருதல்.

அடித்தபறையோசை அல்லவருங்கேள்வியுற்று
ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசர்களும்வாரார்கள்
ஓரணியாம்பச்சைவில்லு ஒன்று நூறுயிரமாம்
இரண்டணியாம்பச்சைவில்லு இரண்டாயிரஞ்சேனைதம்
யானையேறுந்துரைகளெல்லாம் யானையேறிவந்தார்கள்
குதிரையேறுந்துரைகளெல்லாம் குதிரையேறிவந்தார்கள்
ஒட்டையேறுந்துரைகளெல்லாம் ஒருகோடிவாரார்கள்
கண்டவிடங்களெல்லாம் கருமலைபோல்யானைகளாம்
பார்த்தவிடங்களெல்லாம் பருவதம்போல்தோணிகள்
கண்கொள்ளாகடுஞ்சேனை மண்கொள்ளாமகாதளங்கள்
ஏகமாய்த்திரண்டு யெல்லோரும் வாரார்கள்
பூமியதிருதங்கே பூலோகம்நெக்கிடவே
வாரார்கள்ராசாக்கள் மகமேருதுலுங்கிடவே
பிள்ளையார்கோவில் ஓரமாய்வாரார்கள்
காளையவனருச்சுனனூர் கண்டானே துரைகள்தன்னை
அச்சுதானந்தரையமிரசீர்சேனும்
இத்தண்டராசாக்கள் இச்சையுடன்வாரார்கள்
பவளக்கொடியாளை மணிமாலைசூட்டுதற்கு
அனந்தங்கோடிராஜாக்கள் ஆசையுடன்வாரார்கள்
மாயன்தபவாலேநான் மணமாலைசூட்டினால்
இத்தண்டராஜாக்கள் இஞ்சிநின்றதாங்காவார்
ஏக்கத்துப்போவாரே இருந்தவிடஞ்சொல்லாதே
என்றுநகைத்தவரும் எல்லோருடன்நடந்தார்
பார்ப்பான்வருகிறதைப் பார்த்தார்துரைகளெல்லாம்
சுழக்கிழவனிவன் எதுக்குவாரான்காண்
தோலும்நரம்புகளும் தொங்குதுகிழவனுக்கு
அங்கம்சதைகளெல்லாம் ஆடுதுகிழவனுக்கு
இந்தக்கிழவனவன் எதுக்குவாரான்காண்
என்றுசிரித்தார்கள் இயலானராசாக்கள்
கோவந்தாவென்று கொற்றவனுக்கிழ்விழுந்தான்
தள்ளாடிதடியூன்றித் தான்வருவான்மெள்ளமெள்ள
கொக்கெள்திரும்புவான் கோழைவந்துமாரடைக்க
வப்புவாய்கொட்டிவர வாய்நீருசொள்ளொழுக
தூக்கியடிவைப்பாராஞ் சுழன்றுவிழுவாராம்
எடுத்துஅடிவைப்பாராம் இடறிவிழுவாராம்
அறுகம்புல்தட்டினால் அறுபதிடம்விழுவார்
மூங்கில்வேர்தட்டினால் முப்பதிடம்விழுவார்

இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
(இவனைக்)காணாதேயல்லவோ கலங்கிறாள்பவளகன்னி
நெடுநாள்தவமிருந்து நித்திரையும்வாராமல்
கண்கெட்டபாப்பானைக் கலியாணம்பண்ணவென்று
மாலையிடத்தேடியே மயங்குகிறாள்மங்கையரும்
காணாதேதேடியல்லோ கலங்குறாளென்றுசொல்லி
(இவனை)பரிகாசம்பண்ணியே பலபேரும்போய்நடந்தார்
சேரம்பூராசாக்கள் துரைகளுடபந்தலிலே
வாகனங்கள்விட்டிறங்கி வந்தமர்ந்தார்மன்னர்களும்
மணக்கோலப்பந்தலிலே மன்னவரும்வந்தமர்ந்தார்
ஆரியகிழவனும் அர்ச்சுனனும்வந்தமர்ந்தார்

பவளக்கொடியாளை ஸ்நானஞ்செய்வித்து ஆபரணங்களை அலங்கரித்தல்.

பம்பஞ்சீர்கண்ணாள பவளக்கொடியாளை
ஆயிரந்தாதிமார் ஆரணங்குமோடிவந்து
சலவைக்கல்பண்டபத்தில் தையலருமோடிவந்து
பூத்திண்ணைமண்டபத்தில் பொற்கொடியைகூட்டிவந்தார
தண்டையசைய சதங்கைதகுதிகென்ன
கொண்டையசைய குயில்வந்துகூத்தாட
வட்டமணைமேலே மாதரையிருக்கவைத்து
நல்லெண்ணெய்கொண்டுவந்து நலங்கிட்டார்பந்தலுக்குள்
சம்பங்கியெண்ணெய்கொண்டு தடவிநலங்கிட்டார்கள்
குங்குமப்பூயெண்ணெய்கொண்டு கூந்தல்தனக்கிட்டார்கள்
முந்நூறுசுமங்கலிகள் மூன்றுநலங்கிட்டார்கள்
ஐந்நூறுசுமங்கலிகள் ஐந்துநலங்கிட்டார்கள்
மங்களம்பாடியே மாதாநலங்கிட்டார்கள்
சோபனங்கபாடியே தோழியர்நலங்குமிட்டார்
ஆலாத்திசுற்றியே அபிஷேகமாட்டலுற்றார்
மஞ்சனசசாலையிலே மஞ்சணீராட்டிவைத்தார்
ஒட்டுமஞ்சள்பூசியே ஒளிபவளநீராட்டி
ஸ்நானங்கள்பண்ணியே தாமக்கருங்குழலாள்
நீர்காட்டிவூசியே நெருப்பில்தலைசாய்த்து
ஈரத்துகிலகளைந்து இழைசோந்தபட்டுடுத்தி
நனைந்ததுயில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
பாவாடையுள்ளுடுத்தி பட்டாடைமேல்சாத்தி
ஆனந்தமாமிகளை அலங்காரம்பண்ணலுற்றார்
பூவாழைஎண்ணெய்தொட்டு போதமயிர்கோதி
சீவியேசிக்கறுத்து சிமிழ்போலேகொண்டையிட்டு
வாரிமுடித்தார்கள் மாணிக்கக்கொண்டையிட்டார்
ஒவ்வோர்மயிர்களுக்கு எவ்வேழுபொன்னிதழாம்

பென்னிதழும் பூவிதழும் போதமுடித்த கொண்டை
சுத்திமுடித்து வைத்த கொண்டை வந்து தோளசைய
தட்டிமுடித்து வைத்த கொண்டை வந்து தானசைய
ஆயிரம்பொன் பெற்ற அன்பான சவரிவைத்து
கொண்டை சடைபில்லை குப்பியலங்கரித்து
ஆண்மயிலும் பெண்மயிலும் அணிந்தார் அழகுபெற
சந்திரபிறை சூரியபிறை சடைநாகந்தானணிந்தார்
நெற்றிக்குச் சுட்டிகட்டி நேர்விழிக்கு மையெழுதி
கண்ணுக்கு மையெழுத கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டார்
முத்தான பொட்டுமிட்டு முன்னாலே தொங்கவிட்டார்
அன்னகொப்பு வன்னகொப்பு முன்னாலே தொங்கவிட்டார்
மாணிக்கவாளி மயிர்க்கீழே சோதிவிட
கமலக்கம்மல் வைடூர்யங் காதிலணிந்தார்கள்
இருதலைப்பட்சிகளும் இசைந்தபட்டுப்பூச்சிகளும்
பக்கம்புரடிகளும் பச்சைக்கல் முருகுகளும்
முத்தணிந்த மூக்குத்தி நத்துமணிந்தார்கள்
ஒற்றைச்சரடுகளும் ஒருபுரமாம் பொற்சரிகை
முத்துச்சரப்பளியாம் மோகனமாலைகளாம்
வட்டச்சரப்பளியாம் வராகன்பூமாலைகளாம்
கொத்துச்சரப்பளியாம் கோர்த்தமணித்தாவடமாம்
சந்திராங்கிள்ளட்டிகை தரித்தார்களப்போது
ரவைபட்டிசைதனையும் நடுக்கூத்திற்றுன் தரித்து
தோள்வங்கிகைவந்தி தொடுத்தார்கள் கைவளையல்
கடகஞ்சரிபவளங் கைநிறைந்த பொன்வளையல
உத்திரசஞ்சமது போட்டார்களுத்தமிக்கு
எட்டுவிரலுக்கும் இசைந்தகணையாழி
பத்துவிரலுக்கும் பதிந்தகணையாழி
அரைக்கிசைந்த ஒட்டியாணம் அணிந்தாரிடை தனிலே
தண்டைகொலுசுடனே சதங்கையும் பாடகமாவ்
காலாழி கல்லணையாம் பீலாழி பில்லணையாம்
அஷ்டாபரணமெல்லாம் அலங்கரித்தாரன்னோம்
பட்டுப்பளபளென்ன பாடகக்காலசைய
முத்துமினுமினென்ன முந்தாணிபொன்னுதிர
திருநீற்றுக்காப்பு திருச்சாந்துபொட்டுமிட்டார்
அஞ்சனக்கண்ணுக்கு அழகாக மையுமிட்டார்
மலலிகைமாலை மாதவளின் கழுத்திலிட்டார்
சந்தனமும் பன்னீருஞ் சாந்துசவ்வாதுகளும்
குங்குமமும் பன்னீருங் குழைத்தல்லோ பூசினார்
பங்கயஞ்சீர் கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
(அப்போ) ஆனைநினைத்தாள் அளவற்ற சிந்தையிலே
ஆலவாய்ச்சொக்கரை அடிபணிந்து தெண்டனிட்டாள்

மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்தாள்
சுவாமிபெருமாளே துணைவாருமெங்களுக்கு
பரமசிவனருளால் பார்வதிகிருபையினால்
பவளக்கொடிமேல்பிறந்த பதிவிரதைமெய்யானல்
ஆதிசிவன்பூமாலை அனுப்புங்களெந்தனுக்கு
ஈஸ்பரியாள்பூமாலை வரவேணுமெந்தனுக்கு
கோலதபவளக்கொடியுங் கும்பிட்டுநின்றாளே
சிவனார்மனமகிழ்ந்து சிந்தைமிகக்குளிர்ந்து
ஆலயாய்ச்சொக்கரும் அம்மன்மீனாட்சியும்
திருமாலைசந்தனமும் திருநீறுந்தானெடுத்து
அணங்குஅரண்மனைக்கு அந்தரமாயனுப்பிவிட்டார்
வந்தபூமாலையை மாதவளுங்கைப்பிடித்தாள்
மாணிக்கத்தேர்தனிலே வந்துமெள்ளஏறினாள்
ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
சுத்திக்குடைபிடித்து சூரியனைக்காணமல்
பக்கங்குடைபிடித்தார் பகவானைக்காணமல்
கவிந்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனைக்காணமல்
மூன்றுறுதேங்காயை முடியோடேசூரையிட்டார்
ஐந்நூறுதேங்காயை அடித்தொடைத்துசூறைட்டார்
முழங்குதுவாத்தியங்கள் மும்மண்டலமசைய
அடிபடுதுபேரிகை அங்கர்தத்தளிக்க
பேரிகைசத்தம் பெரிதாய்முழங்குதங்கே
ஐங்காதவழிதூரம் அடிபடுதுபேரிகையும்
நாற்காதவழிதூரம் நாகசின்னந்தான்கேட்க
முக்காதவழிதூரம் முரசுமுழங்கிவர
மச்சுரதமேறி வாராளாம்மாதுகன்னி
அங்கிருந்தராஜாக்கள் அனைவோருமபார்த்துரைப்பார்
ஒருவர்க்கொருவர் உகந்துகந்துபேசுகிறார்
நீறுபூத்ததோர்நெருப்பை ஊதிப்பார்த்ததிறம்போல
ஆயிரமின்னலிலே சோதிமினலமின்னுப்போல்
தங்கத்தைக்காய்ச்சியே தரையிலேவிட்டாற்போல்
ஈயத்தைக்காய்ச்சியே யிலையிலேவிட்டாற்போல்
பொன்னையுருக்கியே பூமியிலேவிட்டாற்போல்
சந்திரனைப்போலாக தளும்புகிறாள்தையலரும்
சூரியனைப்போலாகதுலங்குகிறாள்தோகையரும்
யார்கிவளிட்டுவளோ அண்ணமாரேநாமறியோம்
எவர்க்குக்கிடைக்குமோ இந்தநல்லபாக்கியங்கள்
தாங்களேசொல்லியே தலையெடுத்துப்பார்த்திருந்தார்
ஆனந்தவாழ்மாரி அவளுடையதேர்வருது
பார்மன்னன்சபைநடுவே பவளகொடிதேர்வருது
அரசர்சபைநடுவே ஆரணங்குதேர்கிறத்தி

என்னாதுமென்னுகிறாள் ஏலப்பசுங்கிளியாள்
ஆணாலழகுமன்னன் அருச்சுனராசாவை
வடிவோடேவாருமென்று மன்னவனைச்சொன்னதில்லை
என்னவடிவாக யிருக்கிறாரோயென்றறியேன்
அவளைப்போலமங்கை எங்கும்கிடையாதோ
நாட்டில்அமையாதோ நாயகியாள்தன்போலே
என்றுமனதிலெண்ணி இசைந்துவழிபோனாரோ
தருமாபுரிக்கலவோ தானடந்துபோனாரோ
என்செய்வேன்ஈஸ்பரனே யேதுமறியேனே
கிழக்குமுகம்நோக்கிக் கிளிமொழியாள்பார்த்தாளே
பக்கத்தில்நின்றதொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னராசக்கள்
பவளமுடிதரித்த பாராளும்ராசாக்கள்
அங்கவங்கலிங்கம் அவந்தியாசரம்மா
செல்வமாய்ப்பெண்பிறந்து சோழியகாளாச்சோ
அருமையாய்ப்பெண்பிறந்து அம்பலமானீரோ
சிங்களங்கொங்கணம் தெங்கணராசரம்மா
மாளவம்சாலவம் மகதமச்சராசரம்மா
இப்படிக்குத்தாதிசொல்ல யிளங்கொடியாள்தான்கேட்டு
தெற்குமுகமாகத் திரும்பினாள்ராசாத்தி
பக்கமிருந்ததொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
வச்சிரமுடிதரித்த மந்திரிகள்ராசரம்மா
அருணங்கிராட்டம் யவனந்துருசல்விரம்
குருகுகொல்லஞ்சூரசேனம் கோசலஞ்சிந்துசீனம்
மண்டலத்தையாளுகின்ற மகாராசராசரம்மா
மாலைசுழற்றியே மன்னர்மேல்போடுமென்றார்
மேற்குமுகமா மெல்லிதிரும்பிப்பார்த்தாள்
பல்லவம்பாஞ்சாலம் பப்பரங்காந்தாரம்
தேசத்தையாளுகிற தீரரிவர்களம்மா
மாலையைச்சுழற்றியே மன்னவர்மேல்போடுமம்மா
வடக்குமுகமாகத் திரும்பினாள்மாதுகன்னி
பக்கத்திலிருந்ததொரு பாங்கியவளேதுசொல்வாள்
துஷ்டர்தனையடக்குந் துரைகளிவர்களம்மா
வடதேசராஜாக்கள் மன்னரிவர்களம்மா
ஏந்திழையேஉன்னழகுக் கேற்றபுருஷரம்மா
உன்மனதுக்கிசைந்த மணவாளன்தானிருப்பான்
மாலைசுழற்றுமென்றார் மாதரிளங்கொடியை

பவளக்கொடியாள் அர்ச்சுனனை மாலைதரித்தல்.

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
அப்போஆலோசினைத்தாளே அளவற்றசிந்தையிலே
எவளைரவினைத்தாளே எண்ணமற்றசிந்தையிலே
ஆகாயவாணிதுர்க்கை யம்மன்பிடாரிகளே
மஞ்சளழகிகளே மடிச்சேலைகாரிகளே
பொங்கபிறைரே பொற்கொடியாண்டவனே
இல்லறத்துதேவதைகள் எல்லோருந்துணையிருங்கள்
ஆலைவாய்ச்சொக்கரே அங்கயற்கண்மீனாட்சி
மதுரைமீனாட்சியம்மாள் வந்துதுணையிருங்கள்
என்னைப்பிறப்பித்த யீன்பாரே துணையிருங்கள்
மாயன்பெருமாள் மங்கைநல்லாள்லட்சுமியே
ஆயன்பெருமாளென் னருகேதுணையிருங்கள்
முப்பதுமுக்கோடி முனிவரெல்லாங்காத்திருங்கள்
வசிஷ்டாருந்துதியும் மணிமாலைகாத்திருங்கள்
நான்-ஆகாயம்விட்டமாலை அருச்சனனார்தன்கழுத்தில்
சுழற்றிவிட்டமாலையது சுரேந்திரன்மகன்கழுத்தில்
அருச்சனன் தன்கழுத்தில் அழகுமாலைவிழவேணும்
என்னவடிவாக இருக்கிறாரோநானறியேன்
சுவாமியைத்தானினைந்து சுழற்றினாள்மாலைதன்னை
விரலால்சுழற்றியே வீசினாள்மாலைதன்னை
சுழற்றிவிட்டமாலையது சுரர்லோகம்போகுறது
சூரியமண்டலத்தை சுத்தியுலாவுகுது
எதிர்ப்பட்டதேவர்களெல்லவரைப்பார்த்துவரும்
நாலுபக்கஞ்சூழ்ந்திருக்கும் ராசர்களைச்சுற்றிவரும்
தேடியேபார்க்குதே தேர்விஜயனர்ச்சுனனை
சூரியனைப்போலாக இருந்ததோரர்ச்சுனன்மேல்
வாள்விஜயன்தோள்மேலே வந்துவிழுந்தது
வேதியன்தன்கழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
தேவதுந்துமிமுழங்க தேவர்பூமாரிபெய்ய
ஆகாயபேரிகைதான் அடிபடுதுதிமிதிமென்று
பூவருஷந்தான்பொழிந்தார் பொன்னுலகுதேவரெல்லாம்
ஆராட்சிமணிகளும் அடித்ததுஓசையுடன்
சோரம்புராசாக்கள் தீர்களும்பார்த்துவிட்டார்
அத்தண்டராசாக்கள் மந்திரிகள்வந்திருக்க
விருத்தனுடதோள் மேலே விழுந்ததென்னபாவமது
வேதியன்கழுத்திலே விழுந்ததென்னபாவமிது
ஆரியனைமாலையிடப் பிறந்தாளோ ஆனைக்கு
வேதியற்குமாலையிட விதித்ததோவென்மகளே
செல்வமாய்ப்பெண்பிறந்து சீரழியலாளாச்சோ
அருமையாய்ப்பெண்பிறந்து அம்பலமானீரோ

பிச்சைபிரந்தண்ணும் பிராமணற்குப்பெண்டாகி
கல்லெடுப்பரிசிக்கு காத்திருக்கநாளாச்சே
பாத்தாளியரிசிக்கு பார்த்திருக்கநாளாச்சோ
இந்தக்கிழவனுக்கோ இதுக்கோநான்பெண்வளர்த்தேன்
குருட்டுக்கிழவனுக்கோ கோடிநாள் தவசுபண்ணேன்
நொண்டிக்கிழவனுக்கோ நோக்கித்தபசுபண்ணேன்
சண்டிக்கிழவனுக்கோ தனிமாலைசூட்டிவிட்டாள்
இந்தக்கிழவனுக்கு எவர்தான்வழிவிட்டார்கள்
பாவிக்கிழவனிவன் பந்தலுக்குள்ளென்வந்தான்
ஆர்காண்பிராமணரே அழகுமாலைதாருமென்றார்
பெண்ணரசுதான்போட்ட பூமாலைதாருமென்றார்
அப்போதுவாள்ஐயன் ஆரியனுமேதுசொல்வான்
பங்கயஞ்சிர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாட்கு
மாலைதரிக்கிறார் மன்னவர்களென்றுசொல்லி
பிச்சைக்குவந்திடத்தில் பூமாலைபோட்டுவிட்டாள்
வேணுமென்றுவந்தேனோ மெல்லியரைமாலையிட
பிச்சைக்குவந்திடத்தில் பெரும்பாம்புசுற்றியது
இவளைநான்பெண்டுவைத்து என்னசெய்யப்போறேனப்பா
தள்ளாதகிழவனுக்குத் தையலருமேன்காணும்
மாளுங்கிழவனுக்கு மாதர்களேன்காணும்
எனக்கிட்டமாலைதன்னை எடுத்துத்தரித்துமாள்ளும்
மாலைதரித்துக்கொண்டு மங்கிலியம்சூட்டுகிறோம்
உங்களுக்குப்பெண்டிருக்க உலகத்திலுற்றபடி
வளர்த்துஎடுத்தீர்கள் மாலைதரித்திடுங்கள்
இந்தாருமாலையென்று ஈய்ந்தார்பிராமணரும்
அந்தச்சமையத்தில் ஆரணங்குதான்கேட்டு
பங்கயஞ்சிர்கண்ணாள் பவளக்கொடியோடிவந்து
என்னையும்பெற்றெடுத்த இபலான்ஐயாவே
மாளாக்கிழவனுடன் வாதுகளேனுங்களுக்கு
என்தலைவிதிப்பயனை எவருமரியார்கள்
ஆதிசிவன்தன்னெழுத்தை ஆருமரியார்கள்
எல்லார்தலையிலும ஈரெழுத்துஓரெழுத்து
பாவிறலையிலிந்தப் பார்ப்பானைஎழுதிவைத்தான்
கதிரைத்துலைக்கவல்லேன் காவேரியைநீந்தவல்லேன்
என்விதியைத்துலைக்குகைக்கு வெல்லவகையறியேன்
அன்றெழுதும்ஆதிசிவன் அழிதெழுதப்போறதில்லை
தலையிலெழுதினதை தள்ளிவைக்கப்போறதில்லை
தலையிலெழுதினது தவறுதொருக்காலும்
ஒருவனுக்குமாலையிட்டு உலகத்தார்வாழ்வார்கள்
இருவருக்குப்பெண்டாக இருப்பேனோஎன்தகப்பா

வாருமையாவென்று வலதுகையைத்தான்பிடித்து
மாணிக்கவாசலிலே மறையவனைக்கொண்டுசென்றாள்
அந்தச்சமையத்தில் ஆயன்பெருமாளும்
செந்தும்பிபோலே ஸ்ரீராமர்வடிவெடுத்தார்
ஜிவ்வென்றுதான்பறந்து தேன்மொழியாள்தன்செவியில்
வந்துநுழைந்தார் மயிலனையாள்தன்செவியில்
அஞ்சாதேஅஞ்சாதே அருந்தங்கையஞ்சாதே
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனராசன்காண்
என்றுவுரைத்தார் இளங்கொடியாள்தன்செவியில்
அருஞ்செவியில்தானுரைத்து ஆயரும்போய்நடந்தார்
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
வேடத்தைமாற்றி விஜயாவடிவெடென்றாள்
அர்ச்சுனர்வடிவுகளை அழகாகக்காட்டுமென்றாள்

அருச்சுனராசன் கிழப்பிராமணன் வடிவைவிட்டுத் தன் சுயரூபமெடுத்தல்.

சோரம்புராசாக்கள் சிந்தைகுளிர்ந்துவிட
கண்டோர்பயந்துவிட கால்கைகள்தடுமாற
சிந்தைகுளிர்ந்துவிட தோர்விஜயன்வடிவெடுத்தான்
அங்கங்குளிர்ந்துவிட அர்ச்சுனன்வடிவெடுத்தான்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகிலேமட்சரேகை
பல்லிலேபாசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
நாவிலேகட்சத்திரம் நயனவிழிசோதிவிட
மாயன்தயவாலே வாள்விஜயன்ரூபமானான்
ஆயன்தயவாலே அருச்சுனன்ரூபமானான்
கண்டவர்கள்தான்மயங்க காண்டீபன்வடிவெடுத்தான்
பார்த்தவர்கள்தான்மயங்கப் பார்த்தீபன்வடிவெடுத்தார்
ஐந்துபிராயம் அறியாப்பிராயமென்றும்
பவளக்கொடிமாது பார்த்துமகிழ்ந்துவிட்டாள்
சோரம்புராசாக்கள் தோர்விஜயன்தன்னைக்கண்டு
கண்டுமகிழ்ந்தார்கள் காண்டீபனர்ச்சுனரை
பார்த்துமகிழ்ந்தார்கள் பார்த்தீபன் அர்ச்சுனரை
விஜயனழகுகண்டு மெத்தமனமகிழ்ந்தார்
(எங்கள்)மகள்தனக்கேத்ததொரு மணவாளன்வந்தீரே
அர்ச்சுனரைப்போலாக வாராமல்ஆயனழகா
பிராமணவடிவாகப் பெண்கொள்ளவந்தீரோ
வந்தென்னைப்பெண்கேட்டால் தந்திடோமென்றோமோ
ஈனக்கிழவனைப்போல் ஏன்காண்வடிவெடுத்தீர்
எனறுமனமகிழ்ந்தார் இயலானராசாக்கள்
அந்தக்சமையததில் அங்குவந்ததுரைகளெல்லாம்
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடிமாது

ஆரியனைமாலையிட்டு அழைத்தேகக்கண்டவர்கள்
இஞ்சிதின்றகுரங்கதுபோல் ஏக்கற்றார்மன்னவர்கள்
விருத்தகிழவனுக்கு வேதியற்குவாய்த்ததென்று
இங்கிருந்தென்னபலன் என்றெண்ணிராசாக்கள்
அவரவர்கள்மாளிகைக்கு அனைவோரும்போகலுற்றார்
சேராம்புராசாக்கள் தீரவரேதுசெய்தார்
வில்விஜயனருச்சுனனை வேந்தர்வரவழைத்து
நல்லவேளைதப்பாமல் ராகுகாலம்வாராமல்
வாச்சியங்கள்தியாச்சியங்கள் வாராவேளைகண்டு
சேஷைமணைப்போட்டு சிரானபந்தலிட்டு
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும் மணைமேலிருக்கவைத்து
மூன்றுசுமங்கலிகள் முகந்துமுளைதெளிக்க
ஐந்துசுமங்கலிகள் அள்ளிமுளைதெளிக்க
சாணும்கரகமும் சந்திரர்குமுன்பாக
அம்மிவலமாக அரசாணிமுன்பாக
வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்களோதிவர
ஓமப்புகைபெரிய உடனுகவேதஞ்சொல்ல
காப்பரிசிதான் மூங்கி கங்கணமும்கட்டினர்
சேராம்புராசாக்கள் தீரரெழுந்திருந்து
மாவுங்கழுநாலும் மஞ்சளோடுநெல்விரையும்
தாலியுங்கூரையுந் தான்கொண்டுவந்தார்கள்
குருகுலத்துராசாவே குந்திமகனாரே
மந்தாரகு தியரும்பெற்றமகனாரே
பங்கயஞ்சேர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
தந்தேனுனக்கீந்தேன் தாரைநீர்பிடியுமென்றார்
காலுக்குமிஞ்சியிட்டார் கைக்குக்கணையாழியிட்டார்
தையலரைத்தான்கொடுத்துத் தாரைநீர்வார்த்தார்கள்
ஏந்திழைத்தான்கொடுத்து இஷ்டநீர்வார்த்தவரும்
மாலைதரித்து மணமாலைசூட்டுமென்றார்
அப்போதருச்சுனனும் ஆரியனைதானினைந்து
தாலியைக்கட்டினான் தார்விசையனர்ச்சுனனும்
பிர்மமுடிமூன்றுமுடி போட்டானேவால்விஜயன்
காப்பரிசிதான்வழங்கி கங்கணம்தரித்தார்கள்
அம்மிமிதித்து அரசாணிசுற்றிவந்து
பெரியோர்களெல்லோரும் பெருக்கமனமகிழ்ந்து
மன்னவனும்தேவியுமாய் மாளிகையினுட்புகுந்தார்
தங்கரத்னமேடையிலே தனஞ்சயனும்வீற்றிருந்தான்
ஐம்பதுபேரையமாரும் அவர்களுடதேவிமாரும்
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடிமாதரெல்லாம்
தனஞ்சயற்கும்வேதியற்கும் சாமரகச்சேஷையிட்டு

பாலும்பழமும் பரிவுடனே தான்கொடுத்தார்
பாலமுதமுண்டு பசியாரித்தானிருந்தார்
அப்பால்வந்தமனிதருக்கும் மகாபெரியசேனைகட்கும்
அத்தரும்பன்னீரும் அழகாகத்தான்தெளித்து
சந்தனமும்கெந்தபொடி தாம்பூலமும்தான்வழங்கி
பாலித்தார்புட்பம் பரிமளந்தன் தன்னுடனே
கோடிவெகுபூரிதானங் கொடுத்தார்பெரியோர்க்கு
தட்சணையுந்தாம்பூலந் தார்வேந்தர் தான்கொடுத்தார்
வந்தமனிதர் மகாசேனையெல்லவர்க்கும்
பந்தியமர்த்தி பரிமாரிபோசனங்கள்
பொறித்தபொரிகரியும் பொன்போல்பருப்புகளும்
பத்துவகைபச்சடியும் பறிமாறியாவருக்கும்
புத்துருக்குநெய்யதனை போதமிகப்படைத்து
முப்பழமுஞ்சக்கரையும் அப்பளமுந்தான்படைத்து
ஆயாசந்தீரவே பாயாசந்தான்கொடுத்தார்
போசனங்களுண்டு புகழ்வேந்தர்யாவர்களும்
கைகாலலம்பி கனமிகுத்தமன்னரெல்லாம்
வேடிக்கையாக விற்றிருந்தார்பந்தலிலே
அப்போவெட்டியபாக்கும் மிகமணக்கும்வெற்றிலையும்
சொர்னபுட்பமாலைகளும் கோடிசகலாத்துகளும்
வைத்துக்கொடுத்தார்கள் வரிசைவெகுமானம்
ஒட்டைகுதிரைகள் உத்தமர்கள்மெய்யெழுதி
உத்தமர்களெல்லோரும் உள்ளங்களிகூர்ந்து
காண்டிபனர்ச்சுனனும் கன்னியவள்தேவியுமாய்
ஊர்வலமானபின்பு உத்தமனும்தேவியுமாய்
பள்ளியறைமண்டபத்தில் பாங்குடனேபோகலுற்றார்
வந்திருந்தராசாக்கள் மன்னவர்களெல்லோரும்
அவரவர்கள்ராச்சியத்தை ஆளுகைக்குப்போனார்
வாள்விசயன்கோமானும் மருவுண்டுதானிருந்தான்
பதினொருநாளாச்சு பார்த்தன்வந்துமாலையிட்டு
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
மருட்துரைச்சியரும் வாழவரசியல்லியரும்
கொச்சிதுரைச்சி கொடியமதுரைய லியரும்
மச்சதுரைச்சி வடமதுரையல்லியரும்
காலையில்தானெழுந்து கனிவாயைசுத்திபண்ணி
பாளைகொண்டுபல்விலக்கி ஓலைகொண்டுநாவருத்து
பொய்கைதனிலிறங்கி பொற்கொடியும்ஸ்நானம்செய்து
ஈரத்துகில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
நனைந்துயில்களைத்து நாசூகபட்டுடுத்தி
சொக்காருளென்று திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு

மதுரைமீனாட்சியரை மாதாவைத்தானினைந்து
அரன்பூசையரிபூசை அனுஷ்டானம்பண்ணியவள்
இங்கிதமானதொரு அலங்காரம்பண்ணலுற்றாள்
சல்லடந்தான்தொடுத்து தட்டிபிருகெடுத்தாள்
தட்டியின்மேலொட்டியாணம் சாதாவரிந்துகட்டி
சல்லடத்தின்மேலேயவள் தாமரைப்பூச்சங்குவிட்டாள்
வலப்புறத்துச்சங்கிலே மாகாளியட்சாமும்
தென்புறத்துச்சங்கிலே தெய்வகன்னியட்சாமும்
முத்துக்கபாயணிந்து முதுகெல்லாமங்கிபோட்டாள்
வச்சிரக்கபாயணிந்தாள் மாநிறைந்தஅங்கிபோட்டாள்
அங்கிகபாயணிந்தாள் அல்லிமலர்நாயகமும்
கேடயமும்பல்லயமும் இனிமொழியாள்தான்தரித்தாள்
மந்திரவாளெடுத்து வலதுகையில்தான்பிடித்தாள்
பதினெட்டுஆயுதமும் பத்தினியாள்தான்தரித்தாள்
முத்துமிதியடியை தொட்டுநடந்துவந்து
வசந்தமணிமண்டபத்தில் மாதவளும்வந்தமர்ந்தாள்
கொலுக்கூடமண்டபத்தில் கொம்பனையும்வந்தமர்ந்தாள்
மந்திரிபவளசேனை மயிலனையும்வந்தமர்ந்தாள்
தாதிகளுந்தோழிகளுந் தையலரைச்சூழ்ந்தார்கள்
செங்கமலத்தாதி சேனாதிபவளசேனை
வெண்சாமரைக்கவுரி வீசியவள்பக்கம்நின்றாள்
ஆலவட்டஞ்சாமரைகள் அருங்கிளிமார்வீசிவர
மல்லிகைவிசிறிகளும் மயில்விசிறிதான்வீச
செண்டாடிப்பந்தாடித் தேன்மொழிமார்சூழ்ந்துவர
ஆடுவார்பாடுவார் அல்லவருஞ்சூழ்ந்தார்கள்
பந்தாடிச்செண்டாடி பாங்கிமார்சூழ்ந்துவர
கேளிக்கைபார்த்து இருக்கிறாள்களிமொழியாள்
சங்கீதம்பார்த்து இருக்கிறாள்கிளிமொழியாள்
முத்துவித்தவர்த்தகரும் மூவிருகணக்கர்களும்
கணக்குச்சுருளெடுத்து கடுகவேவாரார்கள்
கொம்பனையாள்முன்னேவந்து கும்பிட்டுதெண்டனிட்டார்
கைகட்டிநின்றார்கள் கட்டழகரெல்லவரும்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியேதுசொல்வாள்
முத்துகொழித்ததுவும் வித்தகணக்குகளும்
அன்றாடங்கணக்குகளெல்லாம் அம்பலத்தில்தவாராமல்
எட்டுநாளாய்வாராமல் இருந்தவயணமென்ன
ஒருமுத்துகுறைந்தாலே உயிர்கழுவில்போட்டிடுவேன்
இருமுத்துகுறைந்தாலே யீரல்பிளந்திடுவேன்
எட்டுநாள்கணக்குகளும் எழுதிமுடியுமென்றாள்
கண்கள்பொறிபறக்கக் காந்தாளப்பட்டாளே
செந்தலைநாகம்போல் சீறிமெறிப்பறந்தாள்

கண்ணால்பொறிபறக்க காதாலனல்வீச
வாயால்பொறிபறக்க வலதுகண்ணனல்வீச
ஈச்சம்பழம்போலே இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
கோவைப்பழம்போல கொள்ளிகொண்டுவீசுதுபார்
கண்டசதைகளைக் கடித்துமிழ்ந்தாளல்லியரும்
கணக்கரதிகாரி கைகால்நடுங்கிவிட்டார்
எட்டுகோள்கணக்குகளும் எழுதிமுடிக்கலுற்றார்
கண்ணுக்குமேகண்ணாய் இருக்கிறாள்கன்னியரும்
ஆறுதலுங்கூடியே ஆற்றவொண்ணாக்கோபமப்போ
அந்தச்சமயத்தில் அங்குவாரான்புலந்திரனும்
வீதிவிலாசமது விளையாடிவில்வேந்தன்
தங்கத்தேரோட்டியே தனஞ்சயன்புத்திரனும்
செம்பொன்தேரோட்டியே சித்திரவீதியெல்லாம்
முத்தின்தேரோட்டியே முடிமன்னர்வீதியெல்லாம்
மாணிக்கத்தேரோட்டி மதுரைத்தெருவீதியெல்லாம்
தண்டையசையவே சதங்கைதகுதிகென்ன
அரைவடமுங்கிண்கிணியும் அசைந்துநிழல்காட்ட
கணையாழிசோரவிட கண்டசரங்கள்மின்ன
வட்டமிட்டநெற்றியிலே வயிரசுட்டிநின்றிலங்க
சருவாபரணங்களும் தாவடமுந்தானசைய
சிங்காரமிதியடியும் சிங்காணிவில்லுகளும்
பக்கமிருபுறமும் பட்டாசுழற்றிவர
கத்திகட்டுமன்னரெல்லாம் கைகட்டியோடிவர
ஈட்டிபிடிமன்னரெல்லாம் இருபுறமுஞ்சூழ்ந்துவர
பொற்பரியமேலாகப் பிள்ளைவருகுதுபார்
வெகுசனங்கள்நெருங்கி வருகுமிடங்கொள்ளாமல்
அருகேநெருங்கிவந்து அருமகனைக்கண்டுவிட்டாள்
அப்பாவருக ஆணழகாபுத்திரனே
வருகவருகவென் வாழ்வேவருகவென்றாள்
திருவருகபூவருக தேனேவருகவென்றாள்
கண்ணேமணியே கருவிளமேவருக
கண்மூன்றுடைய கைலாசநாதரெனும்
சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
வைகைக்கரைதனக்கு மண்சுமந்தசொக்கரே
கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுறையுமுள்ளவனே
சங்கீன்றமுத்துச் சலாபமுடையவனே
அப்ப வருகவென்று ஆவலுடன்முத்தமிட்டாள்
வாரியெடுத்தவளும் மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டாள்
சுமந்தனைப்புல்லி மடிமேலேவைத்திருந்தாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
போதும்போதுமென்னாச்சி பிள்ளையைக்கொஞ்சினது

மைந்தனைக்கொஞ்சினது போதுமம்மாமாதாவே
தங்கத்தேர்தந்தாரே தனஞ்சயனுரென்பாட்டன்
செம்பொன்தேர்தந்தாரே திகழ்வேந்தரென்மாமன்
மாணிக்கத்தேர்தந்தார்கள் வளநாட்டுராசாக்கள்
மூத்துதேர்தந்தார்கள் முடிபுனைந்தராசாக்கள்
சித்திரவீதி தெருக்கள்பதினாயிரமும்
மதுரைப்பெருந்தெருவும் மட்டில்லாவீதிகளும்
பவளத்தேரோட்டவென்று பத்தினியேநான்கேட்டேன்
தாரேனென்றுசொன்னீரே தகப்பனையும்போகவிட்டீர்
பவளத்தேரெங்கேயென்று பாலன்பிணங்கினான்
அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்லிபெருமாளும்
அருச்சுனன்போனதொரு அந்தநாளைப்பார்க்கலுற்றாள்
பதினாறுநாளாச்சு பார்த்திபன்போனதுவும்
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேதாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மாபாவிபோனானே
மை தன்மேலாணை மறந்தானேவாள்விஜயன்
ஆணைமறந்தானே ஆர்மேலேஆசைகொண்டான்
எங்கேஉல்லாசமாயிருக்கிறானோவாள்விஜயன்
(அவன்) எமலோகம்போனாலும் இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
பாதாளம்போனாலும் பார்த்திபனைகொன்றிடுவேன்
ஆகாயம்போனாலும் அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவேன்
(என்று) சீரியேகண்சிவந்து சிங்கத்தின்குட்டியைப்போல்
கையைக்கடித்துக் கன்னியருந்தானுமிழ்ந்தாள்
உதிரமுஞ்சதையுமாய் உமிழ்ந்தாளேபூமியிலே
காட்டானைபோலாகத் தேன்மொழியாளல்லியரும்
உருட்டினாளிருகண்ணை ஒதுங்கினார்மன்னர்களும்
ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து அதட்டியெழுந்தாரே
ஆராலுங்கூடியே ஆற்றவொண்ணுக்கோபமுடன்
பாண்டிவளநாடு பஸ்பமாய்ப்பத்துகுது
பகல்வத்திபோலாக எரியுதேயிருகண்ணும்
மைந்தனைத்தானிடுக்கி வளநாட்டால்தான்குதித்தாள்
அறுபதுபேரெழுந்து அன்னேரமோடிவந்து
(அம்மா) எங்கெந்தநாடென்று அறிவாயிளங்கோடியே
எங்கேயிருந்தாலும் இட்டுவாரோமர்ச்சுனரை
(நீ)இங்கேயிருமம்மா இராசகுலநாயகமே
என்றதுகேட்டுமவளேதுசொலவாளல்லிரும்
எனக்கெதிர்சொல்லாதே யெண்ணுணையையாவே
அரண்மனைதிறவுகோல் அண்ணருடகைகொடுத்தாள்

அல்லியரசாணி அர்ச்சுனன்மேல் படையெடுத்தல்

ஆரடாமந்திரியே அறிவுள்ளகாருபாரி
ஆனைசேனைபரிவாரம் அடங்கலும்பயணமென்றாள்
காலாளுஞ்சேவகருங் கடுகப்பயணமென்றாள்
தேர்கொண்டுவாருமென்றாள் சீக்கிரமாய்ப்போகவென்று
சொன்னபொழுதிலே துரிதமாய்மந்திரிகள்
சித்திரத்தேர்தன்னைச் சீராயலங்கரித்தார்
ஆறுவண்டி நூறுசட்டம் அழகானகுத்துக்கால்
குத்துக்கால்சொப்பனிட்டுக் கொடுங்கைதிரைவளைத்து
கும்பகலசமுங் குடைகளலங்கரித்தார்
அங்குருச்சிலையது அலங்காரம்பண்ணார்கள்
பாராசாரிபுரவியொன்று பஞ்சகலியாணியொன்று
தேசியொன்றும்புரவியொன்று பஞ்சகலியாணியொன்று
நாலுபுரவிகளை நலமாயலங்கரித்து
குதிரையலங்கரித்து கொண்டுவந்துதேரிற்கட்டி
அலங்கரித்தோம்தேவியென்றடிபணிந்துநின்றார்கள்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரிதாணடித்தார்
இப்போபயணமென்று இயலாகத்தானடித்தார்
கானலுக்குத்தானெடுத்தார் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெய்யலுக்குத்தானெடுத்தார்வெள்ளைநல்லகூடாரம்
பனிகளுக்குத்தானெடுத்தார் பச்சைநல்லகூடாரம்
யானையின்மேல்டோராவும் குதிரையின்மேல்சண்டாவும்
கறுப்புநிஜான்சிகப்புநிஜான் கலந்துபிடித்தார்கள்
யானைகளாறுகோடி அசுவங்களேழுகோடி
தேர்களொருகோடி தோணிகள்முக்கோடி
அமரதருஞ்சமரதரும் ஆஸ்தானமரகதரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களுங் கன்னடியர்மராட்டியரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
போட்டசட்டைவாங்காத பொந்திலியாணவரும்
குப்பாயம்வாங்காத குலமன்னரானவரும்
பட்டயமுஞ்சூரிகளும் பாங்கானவாளுகளும்
நிமிசாபெரியலகு கேரிசமாம்பரியகத்தி
கூலிசமுஞ்சூலிசமுங் குண்டுதுப்பாக்கிகளும்
சக்கரமும்வேலுந் தடியும்பெருவுலக்கை
உண்டைவில்லுஞ்சுண்டைவில்லுஞ்சிங்காணிபூச்சிவில்லும்
எண்ணான்கு ஆயுதமும் எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களாச்சுதப்போ
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடிபடுதுத்திமுகுமென்று
ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைகிளம்புகுது

அண்டங்கிடுடென்ன ஆகாயம்நெக்குவிட
பூமிகிடுகிடென்ன பூலோகம்நெக்குவிட
அடங்காதகோபமுடன் அல்லிமலர்நாயகியாள்
அலங்கரித்ததேர்மேல் ஆரணங்குயேறினள்
மந்திரிபவளசேனைமங்கையவள் தானேறி
தேரைத்திரும்பினாள் சீராகஅக்கணமே
சுற்றிலுங்குடைபிடித்தார் சூரியனைதான்மறைக்க
பக்கங்குடைபிடித்தார் பகவானைதான்மறைக்க
கவிந்துகுடைபிடித்தார் கதிரோனைதான்மறைக்க
அடிபடுதுபேரிகை அங்ககரிதானதிர
எட்டுத்திசைநடுங்க இளங்கொடியாள்தான்வாராள்
ரதகசதுரகமுடன் நாலுவர்க்கசேனைகளும்
மாவணியுந்தோணியுந் மற்றுமுள்ளசேனைகளும்
வருகுதுவெகுசனங்கள் மண்ணும்விண்ணுங்கொள்ளாமல்
செந்தூளெழும்புகுது தினகரனைக்கப்புதங்கே
கருந்தூளெழும்புகுது கதிரோனைக்கப்புதங்கே
அண்டரண்டந்தானதிர அடித்தார்கள்பேரிகையை
பூமிகிடுகிடென்ன பேரிகைதானூத
கடல்நீர்சுவரிடவே காளசின்னந்தான்முழங்க
அஷ்டதிக்கெங்கும் அதிரசின்னந்தான்முழங்க
அண்டங்கிடுகிடென்ன அடிபடுதோரயபேரி
ஆனையணிநடக்க அரசமன்னர்பின்னடக்க
குதிரையணிநடக்ககொற்றவர்கள்பின்னடக்க
தெத்துக்கடந்து தெருவீதிதான்கடந்து
அங்காடிவீதியது ஆயர்தெருகடந்தார்
குச்சிலியர்வீதி குலமன்னர்தான்கடந்தார்
பீங்கான்கடைத்தெருவும் பின்னிற்கமுன்னடந்தார்
வைகைக்கரைகடந்து மதுராபுரிகடந்தார்
பட்டணத்தைவிட்டுப் பரிவாய்நடந்தார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுசுனைதாண்டி அரியவனங்கடந்து
புல்லென்றுபூத்த புலியின்வனங்கடந்து
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
எட்டடிவேங்கை யிருக்கும்வனங்கடந்து
அறுபதடிவேங்கை அடர்ந்தவனங்கடந்து
சிங்கமுலாவும்வனம் சிறுபுலிகள்தூங்கும்வனம்
யாளியுலாவும்வனம் அன்னபட்சிதூங்கும்வனம்
கெண்டபேரண்டங்கள் இருக்கும்வனங்கடந்தார்
பாதரிப்பூமுல்லை பருத்தவனங்கடந்தார்
ஒருகாரைக்கிருகாரை உயர்ந்தகொம்பில்தானிருக்கும்

கருநாரைக்கிரைதேடும் கதலிவனங்கடந்தார்
குயிலோசைகேட்கும் குளிர்ந்தவனங்கடந்தார்
மயிலோசைகேட்கும் மாந்தோப்புத்தான்கடந்தார்
ஈக்கள்நுழையாத இருண்டவனங்கடந்து
அண்டரறியாத தண்டவனங்கடந்தார்
வேந்தரறியாத வெளிகாடுதான்கடந்தார்
சந்திரசூரியர்கள் காணாவனங்கடந்தார்
வெகுதூரம்வருகையிலேவேல்பொருதுங்கண்ணும்
பவளம்விளைகின்ற பாங்கானகாடுகண்டாள்
தூரத்திற்கண்டவுடன் தோன்றலவனேதுரைப்பான்
எங்களையாபோனது இக்காடோஆச்சியென்றான்
ஐயாவென்றுசொல்லவே அடித்தாளேவாய்மேலே
அடித்தபொழுதிலே அலறிப்புலம்பிட்டான்
பாதகனையினைக்கவல்லோ பாலனைநானடித்தேன்
(என்று) மைந்தனைக்கொஞ்சிமடிமேலேவைத்தாளாம்
அப்போமதுரைப்பரிசனங்கள் மகாசேனைதான்கலந்து
அணியணியாகவேதான் அநேகப்படைத்தலைவா
அணித்தலைவர்யுகத்தலைவர் யாவர்களுஞ்சூழ்ந்துவர
ஐந்துலட்சங்குதிரைகளும் அல்லியரைச்சூழ்ந்துவர
ஆனைக்குழாங்களுமே ஆரணங்கைச்சூழ்ந்துவர
சேனைப்பரிசனங்கள் செப்பமுடியோகாது
இப்படியாக இவர்களுந்தானடக்க
அப்போகாடுமிருக்கிறதுங் கல்லுமிடறுவதும்
ஆனைமேலம்பாரி அசைந்துகுலுங்குவதும்
குதிரையின்மேல்கூடாரங் கூடஅசைகிறது
குதிரைபிரியாமல் கூடநடக்கலுற்றார்
அப்போதுஅல்லியரும் ஆரணங்குமேதுரைப்பாள்
ஆனைகளாறுகோடி குதிரைகளேழுகோடி
மதுரைப்படைகளெல்லாம் மன்னுவருகுதடா
என்றுமதுரைவளர் இராசாத்திகேட்கலுற்றாள்
அப்போ-அம்மாவருகுதென்றார் ஆனைசேனைபரிவாரம்
பாண்டிவளநாட்டாரும் பவளக்காடுபோய்புகுந்தாள்
வேண்டிவிடாய்த்துவந்து எழுந்ததேசேனையெல்லாம்
காதைபடைக்கிறதுங்களையாய்வருகின்றதும்
நாக்கைவாட்டுவதும் நடுநாக்குவாலுவதும்
வாடிமயக்கினார் மயிலனையாள்சேனையெல்லாம
அந்தச்சமையத்தில ஆரணங்குதான்கேட்டு
பாளையமிறங்குமென்றாள் பத்தினியாளல்லியரும்
கூடாரம்போட்டுக் கொப்பெனவேயிறங்குமென்றாள்
பஞ்சவர்ணகூடாரம்பலதிசையும்போட்டார்கள்
பாணிபாணியென்று பறந்ததுபாளையங்கள்

ஆனைக்குடோராவுங் குதிரைக்குக்கொட்டாயும்
மாட்டுக்குத்தும்புகளும் மனிதருக்குக்கூடாரம்
இத்தண்டபேரும் இருந்தார்கள்கானகத்தில்
பாளையங்கடோரும் படிகொடுத்தாளல்லியரும்
இப்படியாக யிருக்கிறவேளையிலே
கானகத்திலுள்ளிருக்குங் கனவேடர்வந்தார்கள்
பாளையமிறங்கினதைப் பார்த்தார்கள்வேடுவர்கள்
இத்தனைகாலமாய் இதுநெடுநாள்கண்டதில்லை
இப்படிக்குப்பாளையங்கள் இவ்வுலகிற்கண்டதில்லை
இப்பெரியகானகத்தில் இருக்கிறோம்வெகுநாளாய்
இந்தப்பாளையம்வந்திறங்கப் பார்த்ததில்லையோர்நாளும்
இதுஎன்னகாலமோ என்றுமனதிலெண்ணி
என்றல்லோவேடுவர்கள் எல்லோரும்வந்தார்கள்
கண்டார்கள்மந்திரிகள் கானகத்துவேடுவரை
ஆரப்பாநீங்களென்று கேட்டார்களப்போது
இந்தநல்லகானகத்தி இருக்கின்றவேடுவர்கள்
என்றவர்சொல்ல எஞ்சலிலாமந்திரிகள்
பிடித்துவந்துவிட்டார்கள்பெண்பெருமாளண்டையிலே
அவர்கள்கும்பிட்டுநின்றா கள் கொம்பனைக்குமுன்பாக
மருடத்துரைச்சியவள் வாழ்வாசிகண்டுவிட்டாள்
எந்தவூர்வேடுவரோ எனக்கரியச்சொல்லுமென்றாள்
இந்தவனத்திலே யிருக்கிறதுநாங்களம்மா
இந்தவனந்தனிலே ஏனம்மாயிங்குவந்தாய்
கதண்டுகுளவிகொட்டி காவலர்கள்தான்மடிவார்
முகமரியாப்பேரை மொய்க்குங்கதண்டுகள்தான்
இந்தகானகத்திலம்மா கதண்டுகுளவிகள்தான்
பவளவேட்டைவந்தவர்கள் பாருலகில்மெத்தவுண்டு
கதண்டுகுளங்கொட்டி மடிந்தவர்கள்கணக்குமிதங்களில்லை
ஆச்சியெழுப்பிவோள் அனந்தங்கோடிசேனைகளை
என்றுசொல்லவேடுவரும் எந்திழையாளேதுசொல்வாள்
இதுபாருடையராச்சியம் என்றாலேஅல்லியரும்
ஆனாற்கேளென்னாச்சி அதுவிபரம்சொல்லுகிறோம்
சோம்பூராசாக்கள் துரைகள்வரைம்பதுபேர்
பிள்ளையில்லையென்று பெருந்தவசுபண்ணார்கள்
மைந்தனில்லையென்று வருந்தித்தவசுபண்ணார்
குமாரனில்லையென்றுசொல்லி கோடிதவசுபண்ணா
ஆருக்கும்பிள்ளையில்லை என்றாரேயீஸ்வரனார்
பரமசிவன்மனமகிழ்ந்து பவளக்கொடிமேலே
பாலகியைபுண்டுபண்ணார் பரமசிவனப்போது
பவளக்கொடியாளென்று பேரிட்டாரீஸ்பரனும்

அப்போதுசோம்பூராசாக்கள் துரைகளவரெல்லோரும்
பிள்ளைகலியினாலே பெண்ணென்றுசொல்லாமல்
மாதைபெடுத்துவந்து வளர்த்தார்கள்ராசாக்கள்
பெண்ணென்றுசொல்லாமல் பிள்ளையென்றுதான்வளர்த்தார்
அவள்மீறிவளர்ந்தாளே மெல்லிருதுவானாலே
பிள்ளையென்றுசொல்லி பொன்மகுடஞ்சூட்டினார்
அந்தமுடிகொண்டு ஆளுகிறாள்ராச்சியத்தை
பதினாறுதன்வருஷம் பட்டமரசாண்டாள்
அவளைக்கொல்லவருவார்கள் கோடானகோடியுண்டு
அவளைமாலையிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதங்களில்லை
நிதயகன்னியாகவே இருந்தாளிந்நாள்வரைக்கும்
குருநாட்டான்குருகுலத்தான் குந்திமகனர்ச்சுனன்காண்
சந்தனவடிவழகன் தருமராசன் தம்பியவன்
தோழனுந்தானுமாய் தேசத்தில்வந்தவரும்
பவளக்கொடியாளை பத்தினியைமாலையிட்டான்
பதினாறுநாளாச்சு பத்தினியைமாலையிட்டு
அந்தஆனந்தபாரியவள் அழகுள்ளராச்சியத்தை
இராசமுடிதரித்து நலமுடனேயாளுகிறாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டாளே அல்லிப்பெருமாளும்
சீறியெறிபறந்து சிங்கக்குட்டிபோலெழும்பி
கொக்கரித்துயெழுந்தாளே கொல்லுங்குருவைப்போல்
ஆராடானுதுவனே அழையுங்கள்வேடுவரை
காவலிலேவையுமென்றாள் கட்டழகுவேடுவரை
ஆனைகட்டுங்கூந்தல் அடைத்தார்கள்வேடுவரை
மூன்றுநாளாறுபொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தாரேவாள்விஜயன்
மாலையிட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்தருக்கநாளாச்சே
எமலோகம்போனாலு இட்டுவந்துசங்கரிப்பேன்
ஆகாயம்போனாலும் அர்ச்சுனரைக்கொன்றிடுவேன்
பாதாளம்போனாலும் பார்த்தரைக்கொன்றிடுவேன்
எரிபறந்துகண்சிவந்து எழுந்தாளேபத்தினியாள்
அப்போதுமாயவரும் அறிந்தாரேஇவ்வசனம்
மோசங்கள்வந்து முடிந்ததேயருச்சுனர்க்கு
ஒன்பதவதாரம் ஒக்கப்பிறந்தாரே
பத்தவதாரம் பாங்காய்ப்பிறந்தாரே
அப்படிப்பட்டதொரு அர்ச்சுனராசாவை
சங்கரிக்கவேணுமென்று நினைத்தாலேதையலரும்
அண்டர்வரத்தையெல்லாம் பெற்றவள்காணரணங்கு
சொக்கர்வலிமையுண்டு சுந்தரியாளல்லியர்க்கு
அறிந்துமிருப்போமே அல்லிநல்லால்தன்சமர்த்தை
ஏமார்ந்துநாமிருந்தால் இறந்திடுவாரர்ச்சுனரும்

ஸ்ரீகிஷ்ணமூர்த்தியானவர் அல்லியரசானி புடையபாளயங்களெல்லாவற்றையுங் சொல்லும்படியாய்க் கதண்டுகுளவிகளை பேவிவிடுதல்

என்றுளழுந்தாரே எம்பெருமாளேகவண்ணர்
துவாரகையைவிட்டு சுவாமியும்வந்துவிட்டார்
மாயையாய்வந்துவிட்டார் வனமாய்வனந்தனிலே
கதண்டுகுளவிகளைக் கடுகவரவழைத்தார்
செங்குளவிகருங்குளவி சேரவரவழைத்தார்
அல்லியரும்புத்திரரும் அவ்விருவர்தன்னைவிட்டு
ஆனைகுதிரைகளை அடங்கவொண்ணுச்சேனைகளை
அத்தண்டபேரையும் அல்லவரைகொல்லுமென்றார்
என்றதுசொன்னர் எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்

கதண்டுகுளவி சேனைகளைக்கொல்லுவது

மாயனுரைகேட்டு வருகுதுகதண்டுகள்தாள்
பாளையத்திற்போய்புகுது பதைக்கவேகொல்லுகுது
ஈரல்பிடுங்குதே எல்லாரைக்கொன்றிடுதே
குடலைபிடுங்குதே குப்பையில்தள்ளுதே
அம்மாடியாத்தேனென்று அவரிவிழுந்தவரும்
செத்துமடிந்தாரே சிவலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார்
அல்லியரும்புத்திரரும் அவ்விருவர்தப்பிவிட்டார்
மற்றபேரெல்லாம் மாண்டுமடிந்தார்கள்
கண்டாளே அல்லியரும் கனக்கவிசாரமிட்டு
இதுயென்னபாவமிதுஎதுமரியேனே
அன்னீதமாகவே அனைவோருமாண்டாரே
இவர்களைத்தானெழுப்ப இளங்கொடியுந்தானினைந்தாள்
ஆலைவாய்ச்சொக்கர் ஆண்டவனேவாருமென்றாள்
மதுரைமீனாட்சியம்மாள் வாழ்மதுரைசொக்கரே
ஆபத்தைத்தீர்க்கவே ஆண்டவனேவாருமென்றாள்

சொக்கலிங்கரும் மீனாட்சியம்மையும் வருகிறது.

சொக்கரதுவறிந்து திடுக்கென்றுதானெழுந்து
அங்கயற்கண்மீனாட்சி ஆச்சியருந்தானெழுந்து
அல்லவரைத்தானெழுப்ப ஆண்டவருந்தான்வருவார்
மாயரதுவரிந்து வந்துவிட்டார்சொக்கரண்டை
என்னுடையமைத்துனரே எங்குநீர்போறீர்காண்
புருஷனுந்தேவியுமாய்ப் போறசயணமெங்கே
அல்லியுடபாளையங்கள் அதமாய்மடிந்ததுகாண்

கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்க்கு கன்னிபுலம்புகிருள்
அல்லவரைநானெழுப்ப ஆயரேபோவேனென்ருர்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தைகளை துரைப்பார்
இதுவொருகாரியமாய் நீர்போகக்காரணமேன்
அடியேனுலாகாதோ அல்லவரைத்தானெழுப்ப
என்னுலேயாகாதோ எழுப்பிடமாட்டேனே
மயிர்க்கால்முறியாதே மாதருடசேனையெல்லா
எழுப்பிவிடுகிறேன் மீஸ்பரரேதப்பாது

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அருச்சுனரையழைப்பது

சேராம்பூராசாக்கள் சிறைமயிலேவிட்டார்
அச்சுதானந்தரும் அந்தநல்லவேளையிலே
காலையில்தாமெழுந்து கால்முகம்சுத்திபண்ணி
பூங்காவனத்திற்குப் போகின்றவேளையிலே
ஆயன்பெருமாளை அடிபணிந்தாரல்லவரும்
வாள்விசயனெங்கேயென்று மாயவனுற்கேட்கலுற்ருர்
வம்பரவார்ச்சுனன் எங்கேயென்ருர்மாயவரும்
பங்கயஞ்சிர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளருகே
சதுரங்கமாடியே யிருக்கிருன்தனஞ்சயனும்
வாள்விசயன்கோமானை வரவழைத்துவாருமென்ருர்
அவ்வார்த்தைகேட்டுமவர் ஆச்சுதருமோடிவந்தார்
அருச்சுனருந்தேவியருந் ஆசாரவாசலிலே
சொக்கட்டானுடுகிற வேளையிலேதோ முனவன்
கண்காட்டிதானழைத்தான் காண்டீபனர்ச்சுனனை
சைகையைதானறிந்து தேர்விசயன்தானெழுந்தான்
பூசைபண்ணிவாறேனென்று போய்நடந்தானருச்சுனனும்
அரண்மனைகளேழுகட்டும் அந்தப்புரம்தான்கடந்து
தெத்துக்கடந்து தெருவீதிவந்தபின்பு
ஆனமுகர்அருச்சுனரே அரிராமர்வந்தார்காண்
மாயன்பெருமாளும் வாவழைத்தாருன்னையென்ருர்
எங்கேயிருக்கிருர் எம்பெருமாள்சொல்லுமென்ருர்
பிள்ளையார்கோவிலண்டை யிருக்குருர்வாருமென்ருர்

அருச்சுனன் வருவது

என்றதுகேட்டுமவர் இளவிஜயன்தான்பயந்து
பூங்காவனம்புகுந்து புஷ்பமலர்பறித்து
மல்லிகைமுல்லை மலர்பரித்தோடிவந்து
மாயனுடபாதத்தில்வணங்கியேதெண்டனிட்டார்
சொணவேர்தபூமலரைக் குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தான்

முக்காலடிபணிந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவனை வாழத்தியந்தமாயவரும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொல்வது.

வம்பரவார்ச்சுனரே மன்னுயெழுந்திரென்றார்
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு வந்தீரேவாள்விஜயா
மற்றுமொருகன்னியரை மணமாலைசூட்டினாய்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசிபொல்லாதாள்
வெட்டியெறிவாளே வீரமணிவாளாலே
கொல்லநினைந்தாளே கொம்பனையாள்மாதுகன்னி
வைகைநதிகடந்து வந்தாளேபடைகூட்டி
தண்டெடுத்துவந்தாளே தையலிளங்கொடியாள்
வடகோடிகானகத்தில் வந்துதண்டிறங்கினது
ஆயிரங்கூடாரம் அங்குவந்துபோட்டார்கள்
என்னசெய்வீர்வாள்விசயா என்றார்பெருமாளும்

அருச்சுனன் சொல்வது.

ஆனுலழகுமன்னன் அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
மதிமயக்கமாச்சுது மாயவரேயென்னசெய்வேன்
எங்கேயொளித்து இருப்பேன்காண்மைத்துனரே
நான்-யமலோகம்போவேனோ ஏழுலகங்கொண்டவனே
பிரமலோகம்போவேனோ பெருமாளேசொல்லுமென்றார்
(நீ) சிவலோகம்போனாலும் தேர்விசயராசாவே
(நீ) பிரமலோகம்போனாலும் பேர்ப்பிடிப்பாளல்லியவள்
(நீ) எமலோகம்போனாலும் இழுத்துவந்துசங்கரிப்பாள்
(நீ) ஆகாயம்போனாலும் அம்புக்கிரையிடுவாள்
(நீ) பாதாளம்போனாலும் பாய்ந்துபிடிப்பாளே
இனியென்னசெய்வீர்காண் என்றார்பெருமாளும்
(உன்) பாதாரவிந்தத்தில் பரகதிசேர்ந்திடுவேன்
(நான்) செத்துமடிந்திடுவேன் ஸ்ரீராமாநீரறிய
(நான்) வல்லபிராணனைக் கல்லோடுமோதிடுவேன்
வேறேகதியில்லையென்று விழுந்தலறித்தெண்டனிட்டான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் இருவரையுமாண்டவர்போல் செய்வது

ஆயன்பெருமாளும் அருளாளரப்போது
எந்நாளுமுந்தனிட யிடியோடாயெந்தனுக்கு
உன்னாலேயென்னபாக்யம் உண்டுபலங்கண்டேனடா
என்றந்தமாயவரும் எழில்விசயனர்ச்சுனனை

பவளநல்லகாட்டினிலே பாரளந்தார்கூட்டிவந்து
அருச்சுனர்தன்னுயிரும் அச்சுதன்தன்னுயிரும்
இருவர்உயிர்வாங்கி எம்பெருமாளடக்கிவைத்தார்
கதண்டுகொட்டிசெத்தவர்போல் சரியமாலுண்டுபண்ணார்
குடலைப்பிடுங்கியே குத்திசரித்துவிட்டார்
வயிற்றைக்கிழித்து மணிக்குடலைத்தொங்கவிட்டார்
துண்டந்துண்டமாகத் துணித்தாரிருவரையும்
நாய்நரிகள்தீண்டாதே நல்லெறும்புமொய்யாதே
சக்கரத்தைத்தானெடுத்து சாமியார்காவல்வைத்தார்
பத்திரமாய்க்காருமென்று பாரளந்தாரப்போது

கிருஷ்ணமூர்த்தி ஓலையெழுதல்.

மற்றோர்மரத்தடியில் வந்துபெருமாளும்
சேமக்குருத்தோலை வாரியந்தமாயவரும்
வண்ணக்குருத்தோலை வாரியந்தமாயவரும்
பொன்னினெழுத்தாணி பொருந்தவேகைப்பிடித்து
உற்பனமதாகவே ஓலையெழுதுகிறார்
சேரம்பூராசாக்கள் சென்றெழுதும்பாவனைபோல்
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமகன் கருமருக்கு
வெற்றிமதயானை வீமனவன்தனக்கும்
நகுலன்சகாதேவன் ராசாக்கள்யாவருக்கும்
மந்தாரக்குந்தியற்கும் மற்றுமுள்ளமன்னருக்கும்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பதிவிரதைதுரோபதைக்கும்
ஆருயிரவ ரையன்மார்பாண்டியற்கும்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லியற்கும்
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளிநாயகிக்கும்
நாகருமீன்றெடுத்த நாககன்னிமங்கையற்கும்
சோரவளநங்கை சுபத்திரைநாயகிக்கும்
ஊருமதயானை உத்தமர்கள்நூற்றுவர்க்கும்
அச்சத்தார்சுற்றத்தார் அனைவோருந்தானறிய
உறவின்முறையாரும் உள்ளவருந்தானறிய
வெள்ளிக்கிழமையில் விடிந்தைந்துநாழிகையில்
சேரம்பூராசாக்கள் துரைகளுடபட்டணத்தில்
பவளம்வெட்டப்போனிடத்தே பார்த்தன்விஜயனையும்
அச்சுதானந்தர் அன்பானதோழனையும்
கதண்டுகொட்டிமாண்டார்கள் கட்டழகரென்றுசொல்லி
சாவோலைபோலெழுதி தலைப்புறத்திற்சுட்டாராம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் வெட்டியானாய் ஓலைகொண்டுபோகுதல்.

அப்போ-ஆயன்பெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார்
வெட்டியானைப்போலே வேஷங்கொண்டாரெம்பெருமாள்

கம்பளியைமேல்போர்த்து கையில்தடியெடுத்து
தோட்டியைப்போலாக சாவோலைகைபிடித்து
ஓட்டம்நடையுமாய் ஓடுகிறுரெம்பெருமாள்
அல்லிநல்லாள்தானிருக்கும் அவ்வழியேவாராராம்
கண்டாளேதோட்டிதன்னை கட்டழகியல்லியரும்
மனிதருமில்லாதே மயங்குகின்றவேளையிலே
தோட்டியைக்கண்டவளுந் துரைச்சியவளே துரைப்பாள்
அண்ணேயடாதோட்டியென்று அழைத்தாளேயல்லியரும்
எனம்மாயென்னையழைத்தீர் என்றவனுந்தெண்டனிட்டான்
எந்தவூர்த்தோட்டிநீ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றுள்
சேராம்பூராசாக்கள் சீமையின்தோட்டியென்றுன்
எந்தவூர்பூமிக்கு ஓலைகொண்டுபோறீர்காண்
குருநாட்டுச்சேனைக்கு போறேனம்மாகொம்பனையே
குருகுலவம்மிசத்தில் குந்திமகனருச்சுனனும்
தருமருடதம்பியராம் தனஞ்சயனருச்சுனனும்
சேராம்பூராஜாக்கள் துரைகளவர்பெண்ணை
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளை
பதினறுநாளாச்சு பத்தினியைமாலைவிட்டு
கதண்டுகொட்டிமாண்டுவிட்டார் காண்டீபனருச்சுனனும்
ஆகையினுலே அனுப்பினுரென்னையம்மா
ஓலைகொண்டுபோரேன்காண் உத்தமியேயென்னுச்சி
அவ்வார்த்தைகேட்டு அல்லிவயிறெறிந்து
ஓலையைத்தாரும் உத்தமனேபார்ப்போமென்றுள்
ஏந்திழையாள்மூன்னெடுத்து ஈய்ந்தான்மடக்கோலை
மடக்கோலைதானெடுத்து வாசித்துப்பார்த்தாளே
அதிலிருந்தமார்க்கமெல்லாம் அறிந்துபுலம்பலுற்றுள்
விரித்தாள்தலைகூந்தலை விட்டெறிந்தாள்தம்பலத்தை
அப்பிகொண்டாள்வயிற்றில் அறைந்துகொண்டாள்முகத்தில்
கோடையிடித்தாற்போல் குத்திகொண்டாள்வயிற்றில்
பிச்சிகொண்டாள்சதையை பிடுங்கிகொண்டாள்மயிரை
கோவென்றசத்தமுடன் குமுறிப்புலம்பலுற்றுள்
ஐயையோதெய்வமே அனியாயம்பண்ணீர்களே
எங்கேயோவானம் இடித்ததுஎன்றிருந்தேன்
தப்பாதேவானம் தலையிலிடித்துதே
தண்டெடுத்துவந்தேனே சண்டையிட்டுப்போராட
உயிரோடிருந்தாலே உற்றசண்டைபண்ணவேணும்
மடிந்தவர்கள்தன்னுடனே வார்த்தைகளேனெந்தனுக்கு
(என்) பத்தாவைப்பறிகொடுத்து பாரினில்நிற்பேனே
புருஷனைநானிழந்து பூமியிலேநிற்பேனே
கூடமடிந்திடுவேன் குவலயத்தினில்லாதே

மாண்டுமடிந்திடுவேன் வையகத்தினில்லாதே
தீப்பாய்ந்துபோவேனென்று செப்பியழுதாளே
அண்ணுவேதோட்டியடா அழுகுமைந்தன் தாரேனடா
எந்தனுடபுத்திரனை எந்திமேன்னவனே
கொண்டுபோய்மாமியிடம் குருநாட்டிற்சேருமென்றாள்
பாட்டிரவள்கையிலே பாலகனைவொப்பியென்றாள்
அப்போதுதோட்டி ஆரிழைக்குவ துசொல்வான்
அரண்மனைகளென்றால் அஞ்சுவோம்நாங்களம்மா
(நான்) தந்தமடக்கோலை தையலரேதாருமென்றாள்
மடக்கோலைதான்கொடுத்தாள் மாதுஇளங்கொடியும்
ஓலையைக்கைபிடித்து உத்தமனுந்தானடந்தான்

புலந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமப்போது
மாதாவைப்பார்த்து மைந்தனுமேதுசொல்வான்
அம்மாநானையாவென்றால் அடித்தாயேவாய்மேலே
(இப்போ) ஆரென்றழுகிறீர் ஆனந்தவாழ்மாரி
புருஷன்மேல்சண்டைக்குப் புறப்பட்டாய்பொற்கொடியே
புருஷன்மேல்போருக்குப் போவாரேவையகத்தில்
தண்டெடுத்துப்போகவே தனஞ்சயனார்மாண்டுவிட்டார்
நீவாளெடுத்துப்போகவே வைகுந்தஞ்சேர்ந்துவிட்டார்
(நான்) பவளத்தேர்கேட்ட பாவமல்லோயென்தாயே
கேளாமல்நானிருந்தால் கெடுதியொன்றுஞ்சேராதே
எனக்காகயிங்கேவந்து என்தகபபன்தான்மடிந்தார்
என்தகப்பன்தன்னுடனே என்னுயிரைநான்மடிப்பேன்
என்தகப்பன்மாண்டு இனியிருக்கேன்பூமியிலே
(நான்) இப்பவேயென்னுயிரை இழக்கிறேன்மாதாவே
(நான்) ஐந்துவயதம்மா அறியாதபாலனுக்கு
(இந்தவிதியெந்தனுக்கு ஈஸ்பரனார்கட்டளையோ
(என்று) மண்ணில்விழுந்து மைந்தன்புரண்டழுதான்
(அப்போ) பாலனழுகிற பரிதாபந்தான்பார்த்து
ஐயோசிவனேயென்று அழுகிறபாலகனை
நல்லதுதம்பியென்று நாயகியாள்சென்றெடுத்து
அப்பாமகனே அறிவுள்ளகண்மணியே
இந்தவயதிலே ஈஸ்பரனார்கட்டளையோ
அறியாதபாலனுக்கு அமைத்தாரேயித்துயரம்
(இப்போ) பழிகாரியானேனே பாலன்புலந்திரனே

கிருஷ்ணர் தருமருக்குஓலைகொடுத்தது.

(அப்பால்)தோட்டியுமான துவாரகாபுரிவாசன்
சில்லென்றகாடுகள் செடிகள்வனங்கடந்து

காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
அண்ணுமலையிலிசைந்துவருங்காவேரி
மணமாலைரங்கர் வனங்களெல்லாந்தான்கடந்து
துங்கபத்திரிநாடு கடந்தாரேதோட்டியரும்
குருநாடுதேசத்தில் கொற்றவனும்போய்புகுந்து
அன்புடையதருமரவர் அரண்மனைக்குபோய்புகுந்து
கொற்றவனார்தருமரவர் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
கைகட்டிநின்றவனும் கடுகெனவேதெண்டனிட்டான்
தயவாகதோட்டிமுகம் தருமருந்தான்பார்த்து
யாருடையதோட்டிநீ யென்றாரேஆணழகர்
நான்சேராம்பூராஜாக்கள் தேசத்துதோட்டியென்றான்
இங்கேநீவந்ததென்ன எனக்கறியக்கூறுமென்றார்
சொன்னவுடனேயவன் சுருளோலைகைகொடுத்தான்

தருமர்முதல் யாவரும்புலம்புதல்

மடக்கோலைகட்டவிழ்த்து வாசித்துப்பார்த்தவரும்
அதிலிருக்குஞ்செய்தியெல்லாம் அறிந்தாரேதருமலிங்கம்
வாய்மூடிதருமரவர் வயிறெரிந்துபுலம்பலுற்றார்
மாளவோமாயனுடன் உன்னையனுப்பிவைத்தேன்
(என்) செல்வத்திருமுகமே தேர்விசயாஅர்ச்சுனரே
(என்) கண்ணேநவமணியே கற்பகமேயெங்கொளித்தாய்
(என்) கட்டிக்கரும்பேநீ கருவிளமேயெங்கொளித்தாய்
தேடக்கிடையாத திரவியமேயெங்கொளித்தாய்
படத்திலெழுதவொண்ணுப் பார்த்தீபாயெங்கொளித்தாய்
உன்னைப்பிரிந்துநான் உலகிலிருப்பேனே
(நான்) எப்படிமனந்துணிந்து யிருப்பேனேவாள்விஜயா
என்றதுசொல்லியே ஏங்கியழுகலுற்றார்
வெற்றிமதயானை வீமசேனன்கேட்டு
விம்மியழுதானே வேந்தனுமப்போது
கூவியழுதானே கொற்றவனுமப்போது
நகுலனதுகேட்டு நலமுடனேடிவந்து
மடிந்தீரோஅண்ணாவென்று மண்ணில்புரண்டழுதான்
செத்துமடிந்தீரோ சிவலோகம்போனீரோ
உன்னையும்விட்டுநான் உலகிலிருப்பேனே
(என்று தரையிற்புரண்டழுதான் தாக்குடையநகுலனவன்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்கேட்டு
அண்ணாவேயென்றுசொல்லி அலறியழுதானே
குய்யோமுறையோவென்று குமிறிப்புலம்பலுற்றான்
குந்தியம்மாள்கேட்டு குஞ்சரமேஎன்றழுதாள்

ஐயோமகனேயென்று அழுதுபுலம்பலுற்றாள்
பாஞ்சாலன்றன்மகளும் பத்தினியாள்துரோபதையும்
மாரிழவுகொண்டு மயிரைவிரித்துக்கொண்டு
ஏங்கியழுதாளே இடைதாவடம்புரள
அங்கநகரிலுள்ளோர் அனைவோருந்தானழுதார்
விருத்தகரும்வாணியரும் வந்துதுக்கம்கொண்டார்கள்
திக்கெட்டுந்தான்தெரிய தேசமெங்குஞ்சீட்டெழுதி
மாரிழவுகொண்டார்கள் மகாசேனையுள்ளவரும்
அங்குமவர்கள்துக்கம் அழுதுவந்துகண்டார்கள்
எல்லோருங்கூடியே இறைந்தழுதுகூச்சலிட்டார்
கட்டிஅழுதார்கள் கடலிறையும்வெள்ளம்போல்
எல்லையளந்த எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்கமிகநகைத்து
நீங்கள்நடவுங்கள் என்றுரேநீலவண்ணர்

தருமர்முதலியயாவரும் பவளக்காட்டிற்குவருவது

அப்போதுதருமலிங்கர் அவசரமாய்த்தானெழுந்தார்
தம்பிமார்மூவரும் தானும்நடக்கலுற்றார்
குந்தியம்மாள்தானுங் கூடநடக்கலுற்றார்
சங்கவதியம்மாள் தானும்நடக்கலுற்றாள்
பத்தினியாள்துரோபதையும் மற்றுமுள்ளதேவியரும்
பல்லக்கின்மீதேறி நடந்தார்பலபேரும்
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
சிங்கமுலாவும்வனம் சிறுபுலிகள்தூங்கும்வனம்
யாளிகள்வாழுமந்த அவ்வனத்தைத்தான்கடந்தார்
மயிலோசைகேட்குமந்த மாந்தோப்புதான்கடந்தார்
அண்டாறியாத தண்டவனங்கடந்து
வேந்தரறியாத வெளிக்காடுதான்கடந்து
சந்திரசூரியர்கள் தான்காணுவனங்கடந்து
அல்லியம்மாள்தானிருக்கும் அவ்வனத்தில்வந்தார்கள்

தருமர் புலந்திரனையழைப்பது.

தாரார்புகழுடைய தருமர்பெருமாளும்
கண்டார்புலந்திரனை கட்டழகர்தருமலிங்கம்
அப்பாபுலந்திரனே அழகுள்ளகண்மணியே
தேனேபசுங்கிளியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
கண்ணேநவமணியே கற்கண்டேசாக்கரையே
சொக்கநாதாகோயிலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
என்-தம்பிபுலந்திரனே தனுவிஜயன்புத்திரனே
வைகைக்கரையடைக்க மண்சுமந்தசொக்கருள்
ஆறுயிரம்பாண்டியற்கு அரியபேரனாகவந்தாய்

வாராய்மகனேயென்று மன்னனெடுத்துரைப்பார்
தம்பிநீவாடாயென்று தருமரெடுத்துரைத்தார்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுந்தான்பார்த்து
பெரியண்ணாவென்று பிரியமுடன்தொண்டனிட்டான்
அண்ணாவேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாரியெடுத்தணைத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மகனைமடியில்வைத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
மைந்தர்புலந்திரனை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
உன்-தங்கக்களஞ்சியமே தார்வேந்தர்பூஷணமே
அரியசிரோன்மணியே அருச்சுனனெங்கேயென்றார்

புலந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
ஐயாவேநீர்கேளும் அதுவிபரஞ்சொல்லுகின்றேன்
பாண்டிவளநாட்டாளைப் பவளத்தேர்கேட்டனையா
பாண்டிவளநாட்டில் பவளங்கிடையாது
எனக்கு கோவித்ததென்று சுருளோலையெழுதிவிட்டான்
களைதாங்கிப்போச்சுதென்று கன்னியெழுதிவிட்டான்
அப்போதுஐயாவும் அவரிங்கேவந்தாரையா
பார்த்தவுடன்நானும் பவளத்தேர்கேட்டேனையா
எடுத்துமடியில்வைத்து என்கண்ணேநல்லதென்றார்
எப்போவருவீரென்று யான்கேட்டேனையாவே
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
என்பேரிலாணையிட்டு எழுந்தருளிப்போனாரையா
சேராம்பூகானகத்தில் சென்றுமடிந்தாரையா
பவளத்தேர்கேட்டுநான் பழிகாரனானேனையா
சும்மாவிருந்தேனானால் சுகமாயிருப்பாரே
ஐயாவேயென்று அலறினான்பாலகனும்
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
பாலன்புலந்திரனைப் பார்த்துப்புலம்பலுற்றார்
அறிவுள்ளஐயாவே ஐயாவேயென்றழுதார்
வெற்றிமதயானை வீமனும்பார்த்தழுதான்
நகுலசகாதேவரென்னும் ராஜர்புலம்பலுற்றார்
அங்கவர்களெல்லாரும் அழுதுபுலம்பலுற்றார்
தாரார்புகழுடைய தருமர்பெருமானும்
மதுரைதுரையாளுகின்ற மாதுமுகம்நோக்கி
மைந்தனுமநீருமாய் வந்ததென்னசொல்லுமென்றார்

அல்லியரசாணி சொல்வது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்ணரசிசொல்லலுற்றாள்
வந்தேன்மதிகுலந்தேன் மதியின்விதிவசத்தால்

மூன்னேநடந்த முறையெல்லாஞ்சொல்லலுற்ருள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனும்
கேளாக்கருமத்தைக் கேட்டான்புலந்திரனும்
பவளத்தேர்வேணுமென்று கேட்டானேபாலகனும்
மதுரைப்படைத்தலைவர் மன்னவரைத்தானழைத்து
பவளத்தேர்வேணுமென்று பலபேரைநான்கேட்டேன்
சேராம்பூகானகத்தில் உண்டென்ருர்செம்பவளம்
எங்களாலாகாது எடுத்துவருவதற்கு
அர்ச்சுனராஜாவால் ஆகுமென்ருரெல்லவரும்
மைந்தன்புலந்திரற்கு மாசுரம்வந்ததென்று
ஓலையெழுதியே உத்தமரேயனுப்பிவைத்தேன்
அதனாலேயருச்சுனரும் அவரிங்கேவந்தாரையா
பாலன்புலந்திரனும் பவளத்தேர்கேட்டானப்போ
மூன்றுநாளாறு பொழுதிலேவாரேனென்று
மைந்தன்மேலாணையிட்டு மன்னவரும்போனார்காண்
பதினாறுநாளாயும் பார்த்தார்வரவில்லையென்று
பார்த்தரொடுசண்டை பண்ணவேணுமென்றுசொல்லி
தண்டுதளமெடுத்து வந்தேன்தனஞ்சயரே
மதுரைப்படைத்தலைவர் மகாசேனையத்தனையும்
யானைகுதிரைகளும் அண்டவொண்ணாச்சேனைகளும்
குளவிகதண்டுவந்து கொட்டிமடித்ததையா
மைந்தனும்நானும் மரம்போலேநின்றுவிட்டோம்
என்றுதருமாது இணையடியிற்றான்விழுந்து
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கிமிகவழுதாள்
மன்னர்புலந்திரனை வைத்துவளர்த்திடுங்கள்
எடுத்துவளர்த்திடுங்கள் என்றந்தஅல்லியம்மாள்
தீப்பாய்ந்துபோவேனென்று செப்பிப்புலம்பலுற்ருள்
பாராளுந்தருமலிங்கம் பார்த்துமிகவழுதார்
மோதிரக்கையை முகத்தோடணைத்துகொண்டு
மெத்தப்புலம்பலுற்ருர் வேந்தர்தருமலிங்கம்

கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனன் இறந்துவிட்டதைக் காட்டுதல்.

எல்லையளந்ததொரு எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
என்காணழுகின்றீர் இப்பெரியகானகத்தில்
மன்னவருச்சுனனார் மாண்டவிடங்காட்டுகிறேன்
என்றுசொல்லிமாயவரும் எல்லோரையுமழைத்துவந்து
வாள்விசயன்பிணத்தை வகையாகக்காட்டலுற்ருர்

தருமர்முதலிய யாவரும்புலம்பல்

தக்கபுகழுடைய தருமர்பெருமானும்
விஜயன்திருமுடியை வேந்தரவரெடுத்து

சேராம்புராசர் வருவது.

காண்டீபன்றன்முடியைத் கண்மலரிலொற்றிக்கொண்டு
தம்பியடாவென்று தருமர்மிகவழுதார்
வீமரவர்பார்த்து மிகவும்புரண்டழுதார்
நகுலசகாதேவ ராஜர்புலம்பலுற்றார்
அண்ணாவேயென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதுபுலம்பலுற்றாள்
சங்கவதியம்மாள் தானும்புலம்பலுற்றாள்
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பத்தினியாள் துரோபதையும்
என்னை-மாலையிட்டமன்னவரே மடிந்தீரோகானகத்தில்
என்றேதுரோபதையும் யேங்கியழுகலுற்றாள்
மதுரைத்துரைச்சி மாதுநல்லாளல்லியரும்
காண்டீபனருச்சுனரைக் கண்டுமனங்கொதித்து
பார்த்துமேமாரடித்துப் பைங்கிளியுந்தானழுதாள்
கூடமடிவேனையா கொற்றவனேயென்றுசொல்லி
மெத்தப்புலம்புகிறாள் மெல்லிநல்லாளல்லியரும்
அச்சுதன்தங்கை ஆரணங்குசுபத்திரையும்
என்-கண்ணானமைத்துனரே காண்டீபனருச்சுனரே
உம்மைவிட்டுநான்பிரிந்து உலகிலிருப்பேனோ
மாண்டுயிருக்கிறது மன்னவனேநீதியுண்டோ
இனியிந்தசீவனை இழக்கிறேனென்றழுதாள்
கோவென்றழுதாள் கோபாலன்றங்கையரும்
தேவிமாரெல்லோரும் ஆவிவிடத்தான் துணிந்தார்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமப்போது
அந்த-பாராளுந்தருமரைப் பார்த்தந்தப்பாலகனும்
ஐயருடனேகூட அய்யாவேநான்மடிவேன்
நான்-கூடமடிவேனென்று கோவென்றுபுலம்புகிறான்
பாலனழுகிற பரிதாபந்தான்பார்த்து
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவருந்தான்பார்த்து
அறியாதபாலகனே அறிவுள்ளஐயாவே
இந்தத்துயரம் வருவானேனுந்தனுக்கு
இது-மாயர்மகுத்துவமோ மன்னவனேநானறியேன்
என்று-மைந்தனைத்தானினைந்து மன்னவருந்தானழுதார்
மைந்தன்புலந்திரன் மன்னனழுகிறதை
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்தழுதான்
நகுலசகாதேவ ராசாக்கள்தானழுதார்

சேராப்பூராசாக்கள் பவளக்கொடியாளை அருச்சுன ராஜன் எங்கேயென்று கேட்குதல்.

மூத்துமுடிதரித்த முருகுழலாள்புத்திரனை
கட்டியழுதார்கள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
கூடியழுதார்கள் கொம்பனைமாரெல்லோரும்

சேராம்பூராசாக்கள் தெருவிலுலாவுகையில்
வடகோடிகானகத்தில் வருவானேன்கூச்சுலென்று
ஐம்பதுபேருமாய் அரண்மனைக்குள்ளேவந்து
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
மாப்பிள்ளைராயா மன்னவனாரெங்கேயென்றார்
பூசைபண்ணிவாரேனென்று போனாரவர்கானகத்தில்
வடகோடிகானகத்தில் வருவானேன்கூச்சலென்றார்
அஞ்சலில்தூதுவரை அனுப்பிவைத்தாரப்போது
அப்போதுதூதுவர்கள் அடுத்தார்களவ்வயணம்
மாப்பிள்ளைராயர் வைகுந்தம்போனாரென்று
ஓடிவந்தார்தூதுவர்கள் ஒருநொடிக்குள்ளாக
தூதுவரும்வந்து தொழுதுதெண்டனிட்டுநின்றான்
மாப்பிள்ளைராயர் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்காண்
அவர்களுடசேனைகளும் அனைவோரும்வந்திறங்கி
கட்டியழுகிறார் கானகங்கொள்ளவில்லை

சேராம்பூராசர் வருவது.

ஐம்பதுபேர்ராஜாக்கள் அபயம்சிவாயவென்று
முன்னறியோம்பின்னறியோம் மும்மூர்த்தியானவரை
அனியாயமென்றுசொல்லி அடித்துப்புரண்டழுதார்
பதினாறுநாளையிலே பாவிசிறையாவதென்ன
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
ஐம்பதுபேர்ராசாக்கள் அவர்களுடதேவியரும்
எல்லோருங்கூடியே ஏகோபித்தார்கானகத்தில்
கானகத்தில்வந்து கதும்பிமிகவழுதார்

பவளக்கொடியாள் புலம்புதல்.

கட்டியழுதார்கள் கடலுடைந்தவெள்ளம்போல்
அப்போது-பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பதினாறுதன்வருஷம் பாவிசிறையிருந்தேன்
இந்தப்பழிக்காக யீஸ்பரரேயிங்கேவந்து
என்னை-மாலையிடச்சொல்லி மயக்கமல்லோபண்ணீரே
அப்படியேமாலையிட்டேன் அருச்சுனரைநானுமிப்போ
இந்தவிதியெனக்கு யேன்வைத்தீரீஸ்பரரே
அண்டமூலகளந்த ஆயர்பெருமாளே
நீர்-எத்தனைநாள்காத்திருந்தீர் என்னைச்சிறைவைக்க
எத்தனைபேர்ராசாக்கள் வந்தார்கள்மாலையிட
நான்-ஆருக்குமாலையிடே னென்றிருந்தேனப்போது
அருச்சுனரைமாலையிட்டு அருஞ்சிறையானேனே
ஐயையோதெய்வமென்று அலறியழுதிடவே
அப்போதுஎம்பெருமாள் ஆயரவர்பார்த்து

மதுரைதுரையல்லியரின் மனதைக்கலக்கிவிட்டார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளை
உற்றுற்றுப்பார்த்தே உளமும்மிகக்கலக்க
வாலைப்பிராயம் வயதுபதினறிருக்கும்
வேரிற்பவளமது மின்னுகிறகாந்தியைப்போல்
கோடிசூர்யப்பிரகாசம் போலேயிருக்கிருள்
இவையெல்லாந்தானறிந்தா ளிளங்கொடியாளல்லியரும்
வாள்விஜயன்தோள்மேலே மாலையிட்டாளுத்தமியும்
நாம்காணுதகாட்சியெல்லாங் கண்டோமிதுநெடுநாள்
பதினறுநாளையிலே பாவிசிறைவைத்தார்காண்
என்றுசொல்லிஅல்லியரும் யேங்கியழுதாளே
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்கேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளை
கட்டியழுதார்கள் கமலப்பூநாயகியை
அப்போசேராம்பூராசர்களுந் தேவிகளுந்தானழவே
ஆருயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
எல்லோருங்கூடியே யிசைந்தழுதுகூச்சலிட்டார்
அங்கவர்துக்கம் அடங்கினபிற்பாடு
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
இறந்ததோரருச்சுனனும் இனிதிரும்பப்போருனே
மாண்டதோரருச்சுனனும் மறுபடியும்வாரதில்லை
தம்பியைத்தானெடுத்து தகனஞ்செய்யவேணுமிப்போ
ஆராரைக்கூட்டி அனுப்புவதுசொல்லுமென்ருர்
அப்போதுஅல்லியரும் அரசர்க்கெடுத்துரைப்பாள்
ஆதீனகர்த்தாவே அம்மாவேநான்பாவி
ஐவருக்கும்பொதுவல்லோ ஆரணங்குதுரோபதையும்
மேகத்தில்வந்துதித்த மின்னெளிநாயகியாள்
பார்ப்பான்மகளான பரிவுடையபோகவதி
நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னிநாயகியும்
அச்சுதன்தங்கை ஆரணங்குசுபத்திரையும்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடியாளும்
அன்னநடைமாதர்களை அக்கினியில்தள்ளுமென்ருர்
அப்போ-சேராம்பூராசாக்கள் தீராணவோரும்வந்து
தாரார்புகழுடைய தருமரடிவணங்கி
ஐம்பதுபேர்களும் ஆண்டிருக்கப்பிள்ளையில்லை
என்று-ஐம்பதுபேர்களுமே அருந்தவசுபண்ணுகையில்
உங்கள்-யாருக்கும்பிள்ளையில்லை என்றந்தயீஸ்பரனர்
பவளக்கொடிமேல் உண்டுபண்ணுர்பாலகியை
பிள்ளைகலியினல் பெண்ணென்றும்பாராமல்
பெண்ணென்றுசெப்பாமல் பிள்ளையென்றேவளர்த்தோம்

பிள்ளையில்லையென்றுசொல்லிப் பெண்மகுடஞ்சூட்டினேம்
வண்ணலட்சங்கோடியுண்டு மாலையிடவந்தவர்கள்
மற்றொருவர்கையில் மணமாலை தீண்டேனென்று
நித்யகன்னியாகவே நீணிலத்திலதையாண்டிருந்தாள்
பதினறுநாளாச்சு பாவிவந்துமாலையிட்டு
அப்படிப்பட்ட அரசையனுப்பிவிட்டு
திரும்பியிருக்கறியேன் தேசமதைத்தானறியேன்
எங்களைக்கூட இளவரசேதள்ளுமென்று
ஐம்பதுபேர்களுமாய் அடிபணிந்தாரப்போது
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
பாராளுந்தருமரிந்தப் பரிதாபம்பார்த்துமல்லோ
மோதிரக்கையை முகத்தோடறைந்துகொண்டு
தருமர்வயிறெரிந்து தரையிற்புரண்டழுது
என்னசெய்வேன்வாள்விசயா என்றுமிகவழுதார்
அந்நேரவேளையிலே அரிராமரேதுசெய்தார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் வயித்தியனுய் வருவது.

பாராளுந்தருமரிட பரிதாபம்பார்த்துமல்லோ
எல்லையளந்த எம்பெருமாளப்போது
எழுப்பிவிடவேண்டுமென்று என்பெருமாள்தானெழுந்து
மாயன்பெருமாள் மனமகிழ்ந்துவாரார்காண்
மடிந்தமடிப்புகளும் மாணிக்கத்தொப்பைகளும்
பொன்னல்மிதியடியும் பொந்திக்கோல்கைபிடித்து
வயித்தியன்போலாக மருந்துபையைத்தோளில்வைத்து
வயித்தியனுக வடிவுகொண்டுவந்துமல்லோ
ஆரடாமன்னவனே அரவங்கள்கானகத்தில்
எவர்காணுமிங்கே யிரைச்சலிந்தகானகத்தில்
அப்போதருமர் அரசாளும்ராசதுரை
நாங்கள்-குருநாடுசீமை கூச்சல்வந்ததென்றுசொன்னுர்
தருமரென்றுசொல்லுவார்கள் நீர்தானேதார்வேந்தா
ஆமையாநான்தான் அவதிப்படுகிறேன்
மாண்டதொருமன்னன் மன்னவனர்காணும்

வயித்தியற்குச் சொல்வது.

என்னேடேதான்பிறந்த எழில்விஜயனர்ச்சுனர்காண்
மாண்டதொருமன்னற்கிந்த மாதரென்னவரிசையென்றார்
தாயாருங்குந்தியம்மாள் தங்கையவள்சங்கவதி
இவ்விருவர்தான்தவிர இயலானஐயாவே
மற்றுமுள்ளமாதரெல்லாம் மன்னனுடதேவியென்றார்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்து
கண்மூன்றுமில்லையோ கயிலாசநாதருக்கு

என்றுவுலகளந்த எம்பெருமாள்மனமுருகி
வானவர்கள்தேவருக்கும் வயித்தியனான்காணும்
சதண்டுகொட்டிமடிந்தவரைக் கடுகவெழுப்பிவிடுவோமாகில்
இறந்ததொருமன்னவனை யெழுப்பிவிடுவோமகில்
நமக்கென்னகொடுப்பீர்காண் என்றார்பெருமாளும்

தருமர் சொல்வது.

அப்போதுதருமர் அதிகமனமகிழ்ந்து
அப்படியேநீரும் யெழுப்பிவிட்டீராமாகில்
அண்டங்குருநாடும் அடங்கலும்உம்மதென்றார்
அப்படிக்குச்சொன்னால் ஆகாதுஐயாவே
எழுதித்தரவேணும் என்றாரேஎம்பெருமாள்
தருமமுடியான் தருமரெடுத்துரைப்பார்
அங்கரிநாடும் ஐந்துபங்காய்ப்பங்குமிட்டு
நாலுபேருடையபங்கை நானெடுத்துத்தாரேனிப்போ
வில்லாளிபார்த்தன் விஜயன்பிழைத்தாக்கால்
அவனொப்பித்தந்தாலே ஐயாநீர்வாங்கிக்கொள்ளும்
எல்லையளந்த எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுத் தன்மனதில்தானடக்கி
மதுரைநகராளும் மாதுமுகம்நோக்கி
உன்-பத்தாவைதானெழுப்பித் தாரேனேபைங்கிளியே
எனக்கென்னநீர்தருவீர் என்றாரேயெம்பெருமாள்
அப்போதுஅல்லி ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
தன்பரிசைநாடும் தரணிபதினாயிரமும்
மன்பரிசைநாடும் மதுரைபதினாயிரமும்
அங்கரிநாடும் அடங்கலுமுன்னதென்றாள்
அப்படிக்குச்சொன்னால் ஆகாதுஆரணங்கே
எழுதித்தரவேணும் என்றாரேயெம்பெருமாள்
எழுதிக்கொடுத்தாளே இளங்கொடியாளல்லியரும்
அப்போதுஎம்பெருமாள் அதிகமனம்பூரித்து
ஆயருமப்போது அருச்சுனரைச்சுற்றிவந்து
வலையத்திரைபோடு என்றாரேமாயவரும்
வலைபத்திரைநடுவே மன்னவரிருவரையும்
எடுத்துநிறுத்துமென்றார் எம்பெருமாள்மேகவண்ணர்
எடுத்துநிறுத்தினார் இயல்பெரியமன்னவரை
பாலுடன்தேனும பசுவின்நெய்வேணுமென்றார்
அப்படியேகொண்டுவந்து கொடுத்தார்களப்போது

வயித்தியர்சொல்வது.

ஒக்கவளர்த்தி உலகளந்தமாயவரும்
காயம்பட்டமேனியெல்லாங் கையாலேதான்தழுவி

காலவேறாய்கைவேறாய் கடுகக்கிடத்திவைத்து
எமலோகம்போனஉயிர் இட்டுவந்தேனிப்போது
வந்தசொருசீவன் வைகுண்டம்போகுதுகாண்
தருவித்துப்பார்த்தேனே தங்குதில்லையென்னசெய்வேன்
என்னால்முடியாது எடுத்தடக்கிக்கொள்ளுமையா
எடுத்தடக்கிக்கொள்ளுமையா என்றல்லோஎம்பெருமாள்
எம்பெருமாள்மேகவண்ண ரெழுந்தடங்காரோ!
அப்போதுதருமர்கண்டு அவர்பின்னேதானடந்தார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்பின்னடந்தாள்
ஓட்டம்நடையுமாக ஓடினார்மாயவரும்
மாயவர்முன்னோட மசதருமர்பின்னோட
பின்னோடிவந்தாளே பெண்பெருமாளல்லியரும்
பின்னோடிவந்தவுடன் பெருமாளும்நின்றலவோ
மற்றுமொருநினைவாய் மாயருமேதுசொல்வார்
பெண்களைப்பார்த்தால் பொறுக்கமுடிகூடாது
புருஷன்மேற்சண்டைக்குக் கானகத்தில்வந்தாளே
கணவன்மேற்சண்டைக்குக் கானகத்தில்வந்தாளே
புஷன்மேற்படையெடுத்துப் போர்புரியவந்தாளே
ஆகையாற்சீவனது அவ்வுடலிற்றங்குதில்லை
அல்லியல்லியென்றுசொல்லி ஆவிதுடிக்கிறது
வாள்விஜயனருச்சுனரை வகையொன்றும்பண்ணமல்
என்றைக்கும்நேசமா யிருக்கிறேமென்றுசொல்லி
நிச்சயமாய்ச்சொன்னால் நிசமாயெழுப்பிடுவேன்
என்றுவைத்தியரு மெடுத்துரைக்கஅல்லியரும்
எங்கள்-ஆருயிரவர் அவர்களுடதம்மாணை
அங்கயற்கண்ணம்மை அவளுடையசீர்பாதம்
என்-சீவனுள்ளகாலமெல்லாம் தீண்டேனருச்சுனரை
யென்றுசொல்லமாது எம்பெருமாள்சம்மதித்து
சோரவளநங்கை சுபத்திரையைத்தான்பார்த்து
நீயென்னசொல்லுமென்றார் நேரிழையுமப்போது
எங்கள்-அண்ணன்மேலாணையது அவரைநான் தீண்டவில்லை
அண்ணனென்றால்யார்காணும் என்றாரரிராமர்
பாற்கடலிற்பள்ளிகொளும் பச்சைமாலச்சுதர்காண்
நீ-இட்டதோராணை எனக்குமுகபாடமல்லோ
எழில்சுடர்மனைகடகத் திருக்கின்றபூதமதை
விட்டுவிட்டீராமாகில் விசயனெழுந்திருப்பான்
மாட்டேனென்றுசொல்லி மறுத்தாள்சுபத்திரையும்
ஆணைமறுத்தாளே ஆரணங்குசுபத்திரையும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தானகேட்டு
கோபத்தனலாக்கிக் கொம்பனையாளப்போது
விடுகிறயோயில்லையோ வேல்பொருதுங்கண்ணாளே

(உன்)ஒருத்திக்கிமன்னன் உயிரிழந்துபோனுக்கால்
(நாங்கள்)அத்தண்டபேரும் அருஞ்சிறையாயாவோமடி
என்றுசொல்லியர்ச்சுன ராசனைத்தானெழுப்ப
பூதத்தைவிட்டுவிட்டாள் பொற்கொடியள்சுபத்திரையும்

வயித்தியனுகியகிருஷ்ணன் எழுப்புதல்.

அப்போதுஎம்பெருமாள் ஆகமிகக்குளிர்ந்து
அர்ச்சுனராசன்றனை ஆண்டவருஞ்சுத்திவந்து
தட்டியெழுப்பினுர் மாயவனுரருச்சுனனை
அண்ணருடபாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
வாரியெடுத்து மார்போடேதாவணைந்து
(நீர்)வைகுண்டம்போனீரோ வாள்விசயாஅர்ச்சுனரே
ஆகாயம்போனீரோ அன்பானபோர்விசயா
(என்று)கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
தம்பியென்னையாவெனத் தருமருஞ்சொல்லிக்கொண்டார்
அப்போதுவாள்விஜயன் அருகிருந்தமாதாவை
கண்டுஎழுந்து காளையருச்சுனனும்
குந்தியம்மாள்தன்பாதம் கொறறவனுந்தெண்டனிட்டான்
குந்தியம்மாள்தானும் கொற்றவனைத்தனெடுத்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வாழ்ந்திருப்பாயென்றுசொல்லி
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டாள்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பார்த்து
விஜயனருச்சுனரை வேல்பொருதுங் கண்ணுளன்
(அவன்)கட்டியணைத்துக் சனிவாயைமுத்தமிட்டு
வேல்பொருதுங்கண்ணு விஜயாநீரெங்குபோனீர்
சீனிச்சருக்கரையே செல்வமேயெங்குபோனீர்
என்றுசொல்லிவீமன் இருந்தான்மனமகிழ்ந்து
நகுலசகாதேவ ராசமுடிமன்னவர்கள்
அண்ணுவேயென்று அருச்சுனரைக்கட்டிக்கொண்டார்
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து புகழ்வேந்தர்தாமிருந்தார்
மைந்தன்புலந்திரனு மன்னவனுமப்போது
அருச்சுனனுர்பாதம் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமைந்தனை தேர்விசயன்தானெடுத்து

அருச்சுனன் புலந்திரனைக்கேட்டது.

வாழ்த்தியெடுத்து மடியினமேல்வைத்துக்கொண்டு
முகத்தோடேமுகம்வைத்து முத்தமிட்டேப்பாலகனை
(என்)தங்கமுடிபெற்ற தநயாபுலந்திரனே
என்வந்தீரிங்கேயென்று எழில்விசயன்கேட்கலுற்றுன்

புலந்திரன் சொல்வது,

அப்போபுலந்திரனுர் அருச்சுனற்கேதுசொல்வான்
குருநாட்டில்தானிருந்து கொற்றவரேநீங்களுந்தான்

மதுரைக்குநீங்களுந்தான் வந்தீர்கள்மன்னவரே
அய்யாவேபவளத்தே ரப்போதுநான்கேட்டேன்
பவளத்தேர்கொண்டுவாரே னென்றுபரிவாக
மூன்றுநாள்வரைக்கும் முடித்துத்தாரேனென்றீரே
பதினாறுநாள்வரைக்கும் பார்த்தோம்வரவில்லை
(எங்கள்)மாதுநல்லாளல்லியரும் வந்தாள்படையெடுத்து
(அந்த)தருமமுடியாளும் தண்டுதளமெடுத்து
சோரம்பூசீமைக்கு சென்றுவரும்போது
எங்களையர்போனவழி இதுதானோவென்றுகேட்டேன்
ஐயரென்றுசொல்லவே அடித்தாளேவாய்மேலே
அப்படிக்கோபமதாய் வரும்போது அல்லியரும்
சோரம்பூகானகத்தில் சென்றோம்தளத்தோடே
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
சோரம்பூகானகம் சேவிக்கும்வேடர்வந்தார்
(அந்த)வேடுவரையப்போது வேந்தர்கள்தான்பிடித்தார்
மாதுஇருக்கும் மயிலணையாள்கூடாரம்
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவருமவேடுவரை
மதுரைநகராளுமெங்கள் மாதுநல்லாளப்போது
(நீங்கள்)ஆர்காணுமென்று அல்லியரும்கேட்கலுற்றாள்
சோரம்பூகானகம் சேவிக்கும்வேடரென்றார்
யாருடையசீமையென்று அருங்கிளியாள்கேட்டாளே
பவளக்கொடியாளும் பைங்கிளியாள்சீமையிது
என்றறிந்தவேடுவரும் எந்திழைக்குச்சொன்னார்கள்
அப்போதுமாதுநல்லாள் அல்லியரும்சொல்லலுற்றாள்
மாதுநல்லகன்னியற்கு மணமாலையாச்சுதடா
பதினாறுநாளாச்சு பைங்கிளியைமாலையிட்டு
ஒக்கவொருவன் உயிர்த்தோழனாகவந்தான்
அவருக்குமணமாலை யாச்சுதுஅம்மாவே
என்றதுகேட்டாள் இளங்கொடியாளல்லியரும்
கதும்பியெழுந்திருந்தாள் காட்டானைபோலாக
கோபத்தணலாகி கொம்பனையுந்தானிருக்க
கதண்டுகுளவிகளும் கானகத்தைவிட்டெழுப்பி
யானைகுதிரைகளை அடல்பெரியசேனைகளை
கொட்டிமடித்ததுகள் கொற்றதவர்களெல்லவரை
மதுரைதுரைச்சி மைந்தனைத்தப்பவிட்டு
அத்தண்டசேனையெல்லாம் அறவேமடிந்தார்கள்
செத்துமடிந்தபே ரத்தனையுந்தான்பார்த்து
யீஸ்வரரேபார்வதியே யென்றேபுலம்பலுற்றாள்
மெத்தவிசாரமாய் மெல்லியிருந்தாளிருந்தாள்
சோரம்பூராசாவின் தேசத்துத்தோட்டிவந்தான்
(நீ)எந்தவூர்த்தோட்டி யென்றுளென்தாயாரும்

குருநாட்டுச்சீமைக்கு கொற்றவர்க்குஓலைகொண்டு
தருமருக்குத்தம்பியராம் அவர்பேர்தனஞ்சயராம்
சேராம்பூகானகத்தில் சென்றுமடிந்தாரங்கே
தருமருக்குவோலைகொண்டு போறேனென்சாம்புவனும்
அப்போதுமாது அலறிமிகவழுதாள்
அடித்துப்பிரண்டழுதாள் அன்னநடையாளும்
என்னசெய்வேனென்று யேங்கியழுதாளே
குருநாடுசீமையில் கொற்றவருமங்கிருந்து
எல்லோரும்வந்தார்கள் இரைச்சலிட்டுத்தானெழுந்தார்
மாண்டவிடத்துக்கு மன்னர்களெலலோரும்
அதினாலேயிங்குவந்தோம் ஐயாவேயென்றுசொன்னான்
பாலன்சொன்னவார்த்தையது பார்த்திபன்கேட்டானே
மெத்தவதிசயமாய் வேந்தருந்தானிருந்தார்
பெண்களெல்லாமப்போது பெருக்கமனமகிழ்ந்து
அருச்சுனனார்தேவிமா ரனைவோருந்தானெழுந்து
தருமருடபாதஞ் சாஷ்டாங்கமாய்ப்பணிந்தார்
தெண்டனிட்டமாதர்களைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்
தம்பிமார்வந்து தாளிணையைப்போற்றிசெய்தார்
தெண்டனிட்டதமபியரைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தினார்
அப்போதுஅல்லியரும் அருச்சுனரைத்தானபார்த்து
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பொற்கொடியாளேதுசொல்வாள்
மூன்றுநாளையிலே முடிமன்னுவாறேனென்றீர்
பதினாறுநாள்வரைக்கும் பார்த்தேன்வரவில்லையென்று
தண்டுதளமெடுத்து சண்டைக்குவந்தோமிங்கே
வந்தயிடததிலிங்கு மாண்டுகிடந்தீரே
அலைகடலிற்பள்ளிகொள்ளும் ஆயருடமாயமிது
இந்தவிதமபண்ணினால் இளங்கொடியுமேதுசெய்வேன்
(இது)மாயவனார்செய்த மதிமயக்கமென்றுசொன்னாள்
இப்படிபேசி யிருக்குமந்தவேளையிலே
சோம்பூராசாக்கள் எங்களமேலதயவுவைத்து
என்றுசாஷ்டாங்கதெண்ட னிட்டார்கள்ராசாக்கள்

தருமர்முதல்யாவரும் அரண்மனைக்குப்போகுதல்.

அப்போதுதருமதுரை அதிகமனமகிழ்ந்து
(அந்த)பட்டணத்தைநோக்கிப் பரிவுடனேதானடந்தார்
எல்லவருநகூடியே ஏகோபித்துத்தானடந்தார்
போறார்களெல்லவரும் பொங்கிமனங்குளிர்ந்து
போனார்கள்யாவருமாய் பொறகொடியாளரண்மனைக்கு
பாராளுந்தருமருக்கு பவளக்கொடியாளும்
மாணிக்கச்சிம்மாதனம்மன்னருக்குச்சோடித்து
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவரேயிருமென்றாள்

வெற்றிமதயானை விமதுரைராசருக்கு
நவரத்னசிங்காதனம் நலமுடனேசோடித்து
இதுமேலிருமென்று இளங்கொடியுமப்போது
நமக்கொடியுடைய நகுலனவன்றனக்கு
சிங்காதனங்களிட்டு சிறப்பாகவீற்றிரென்றாள்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராசருக்கு
பொன்னாலிழைத்துவைத்த பொற்சிங்காதனம்போட்டு
இதுமேலிருமென்று இளங்கொடியாளப்போது
புலந்திராசனுக்கு பொட்டார்சிங்காதனங்கள்
எடுத்துமவள்வைத்து இருமையாதம்பியரே
என்றுமவள்சொல்லி இளங்கொடியுமப்போது
விசயனார்தேவியர்க்கும் விதம்விதமாய்வார்த்தைசொல்லி
அவரவர்க்குத்தக்கதொரு ஆசனங்கள்போட்டுவைத்தாள்
(அப்போ)தேவிமாரெல்லாருந் திறமுடன்தானிருந்தார்
பார்த்திபனர்ச்சுனரும் பள்ளியறையுட்புகுந்தான
(அப்போ)பாராளுந்தருமதுரை பார்த்துமனமகிழ்ந்து
(இந்த)மாதுநல்லகண்ணிகையும் மரியாதையுள்ளவள்காண்
இறப்புக்கும்பிறப்புக்கும் இனியொருபெண்வேணுமோ
என்றுசிம்மாதனத்தி லிருந்தார்மனங்களித்து
மதுரைதுரைச்சியவள் மனம்பொருந்தியல்லியரும்
மாதினுடபட்டணம் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
அரண்மனைஉப்பரிகை ஆஸ்தானமண்டபமும்
பள்ளியறையழகும் பார்க்கமுடிம்பாகவில்லை
பவளப்புதுமைகளைப் பார்த்தனேஅல்லியரும்
இடம்பெரியவாசலது எழுநூறுகாதவழி
தூணுக்குத்தூணுமங்கே தொண்ணூறுகாதவழி
ஆறுயிரங்காதவழி அழகானவாசலது
பவளத்தால்சொப்பனிட்டுப் பாங்காயலங்கரித்து
பொற்றூணுமாற்றூணும் புட்பராகத்தூணும்
குளிர்ந்தசந்தனததூணும குங்குமாற்றூணும
தூணுக்குத்தூணுமங்கே அங்காவிளக்கெரிய
இட்டிருக்குமாதனமும் யிலங்குசிங்காதனமும்
போட்டிருக்குமாதனமும் பொன்னூலேயாசனமும்
வாடாததாமரையும் வந்துநிழல்காட்ட
முத்துமரகதமும் பொன்னூளேயாசனமும்
தங்கத்தாற்பொம்மைகளும தந்தநாற்காலிகளும்
செமபொனனாற்சிலைகளுமும செம்பவளமாலைகளும்
வாழைக்கமுகுகளும் வண்ணபலாச்சாலைகளும
சேரவேநாட்டி செமபவளததூணிறுத்தி
நின்றவிடந்தோறும் நிலைமியக்கண்ணாடி

கண்டவிடந்தோறும் கண்ணாடிமாலைகளும்
காடைவிளக்குகளும் கைவிளக்குந்தேர்விளக்கும்
ஏணிவிளக்குகளும் எண்ணாததேர்விளக்கும்
பவளப்புதுமைகளைப் பார்க்கமுடியாது
கண்டவிடந்தோறும்கனத்தபவளமாலை
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
எங்கும்பவளமாயிருக்குதரண்மனைக்குள்
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குபார்க்கையிலே
எங்கும்பவளநிறமென்னஇலங்கிறது
சோதியழகுமவள் துய்யமுகத்தழகும்
வடிவழகுமெய்ப்பனையும் வையகத்திற்கண்டதில்லை
(இந்த)மாதினுடவுபசாரனை மரியாதைதான்பார்த்து
மதுரைதுரையல்லியரும் மனங்குளிர்ந்துஅப்போது
பவளக்கொடியாளை பைங்கிளியைத்தான்பார்த்து
வாருமிங்கேயம்மாவென்று வார்த்தைமிகப்பேசி
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பைங்கிளியாள்துரோபதையும்
அலைகடலிற்பள்ளிகொள்ளும் அச்சுதனார்தங்கையரும்
கொம்பனைமாரெல்லாரும் கூடிவிளையாடினார்கள்
மாமியார்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தான்பார்த்து
(என)கண்ணனமங்கையரே கட்டழகிவாருமென்று
மார்போடேதானணைத்து மருமகளைமுத்தமிட்டு
திருஷ்டிகழித்தாளே தேன்மொழிக்கப்போது
எட்டுநாளங்கே இருந்தார்கள்யாவருமாய்
விருந்துகள்பண்ணியே வெகுமானந்தான்கொடுத்து
பவளத்தால்பல்லக்கு பாவித்தாள் யாவருக்கும்

பவளக்கொடியாள் புலந்திரனுக்குச்சொல்லுதல்.

பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மைந்தன்புலந்திரனை மடிமேலெடுத்துவைத்து
(என்)கண்ணனகண்மணியே காண்டீபர்கன்மகனே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவர்தன்மகனே
தங்கமுடிபெற்ற தனஞ்சயனார்புத்திரனே
நவரதநினப்பொன்முடி நாயகியாள்தன்மகனே
(என்று)கன்னத்தோடேயணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வாரியணைத்து மடிமீதில்வைத்துக்கொண்டு
மதுரைநாடாளுகிற மாதுதுரைமகனே
(என்)தங்கக்களஞ்சியமே தார்வேந்தேதம்பியரே
உந்தனைத்தொட்டு உண்மைபெறவாச்சுதையா
(நீ)பவளத்தேர்வேண்டியே பத்தாவைக்கேட்டதினால்
பத்தாவுமிங்குவந்து பாவித்தார்கானகத்தில்
கனவேட்டையாடிவரக் கண்டுவிட்டார்கானகத்தில்

கதண்டுகொட்டிச்செத்தவர்போற் காவலர்மடிந்துவிட்டார்
அங்கேயிருந்ததோழன் அழுகிறதைநான்கேட்டு
தோழியைப்போய்வாருமென்று சொன்னேனேஐயாவே
பாங்கியர்களோடிப்போய் பார்த்துவந்துசொன்னார்கள்
ஆரோதெரியாது அரசர்படைவென்றவர்போல்
காணுதுகாயே கடுகெனவேபோகவேணும்
என்றவள்சொல்ல ஏறினேன் தண்டிகைமேல்
அப்போதுபோய்யிறங்கி அவரைநான்பார்த்தேனப்பா
மார்பின்சரப்பளிகை வாங்கியேநான்போட்டேன்
தாதியரைக்கட்டுமென்று தண்டிகைமேல்வந்துவிட்டேன்
கட்டியேதாதியருங் கடிகியேவோடிவந்தாள்
மார்பின்சரப்பளியை வாங்கிவரச்சொன்னேனையா
தாதியவளோடிப்போய் சரப்பளியைகேட்டாக்கால்
தருகிறதில்லையென்றார் தனஞ்சயனாரப்போது
தாதியவள்ஓடிவந்து தருவதில்லையென்றாரென
மாதரோடரண்மனைக்கு வந்துவிட்டேனே தம்பியரே
கொலுமுகச்சாவடியில் கொம்பனையும்நானிருந்தேன்
அன்னவடிவெத்து அங்குவந்தார்கொலுமுகத்தில்
(அவர்)ஆடலும்பாடலும் அதிசயத்தைநான்பார்த்து
கூவுகிறவோசைகளும் கூவுகிறநேர்த்திகளும்
கண்டுமகிழ்ந்துநான் கையிற்பிடித்தேனே
அன்னமென்றுசொல்லி அணைத்துபிடித்தேனையா
தாதியரைநானழைத்து தையலவள்கைகொடுத்து
கூண்டிலடையுமென்று கொற்றவனேசொன்னேனையா
(அப்போது) அன்னவுருமாறி அருச்சுனரானாரையா
மன்னவனாருச்சுனரும் மதியைக்குலைத்தாரே
மணமாலைசூட்டினார் மன்னவரேதம்பியென்றாள்
(என்) அன்னக்களஞ்சியமே அழகுமணிப்பொக்கிஷமே
(என்)பத்தாவின்புத்திரனே பார்வேந்தர்தன்மகனே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவனார்தருமதுரை
வெற்றிமதயானை வீமமகாராஜரையும்
நாமக்கொடியுடைய நகுலனவன்றனையும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவராசனையும்
ஐவரைப்பெற்றெடுத்த அம்மாமிகுந்தியம்மாள்
மதுரைநாடாளுகிற மன்னர்துரைச்சியரும்
பாஞ்சாலநாயகியாள் பத்தினியாள்தேவியரும்
மாயவனார்தங்கை மங்கைசுபத்திரையும்
விஜயனார்தேவி மெல்லியர்கள்யாவரையும்
(என்) கண்குளிரப்பார்க்க வந்ததேகண்மணியே
இல்லாதேபோனால் இவர்களையறியேனையா
என்றவள்சொல்ல எல்லவருந்தான்கேட்டு

சந்தோஷமாகத் தையலருங்கேட்டார்கள்
பொங்கிமனங்குளிர்ந்து பூவையரும்வீற்றிருந்தார்
பவளக்கொடியாள் புலந்திரனுக்குப்பவளத்தேர்கொடுத்தது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பவளத்தேரொன்று பாலனுக்குச்சொப்பனிட்டு
மெத்தவினோதமாய் வெகுவாயலங்கரித்து
வேந்தன்புலந்திரனுக்கு வேண்டியதுதான்கொடுத்து
பவளத்தேர்மேலே பாலகனையேற்றிவைத்தாள்
திஷ்டிகழித்தாளே தேன்மொழியுமப்போது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மாமியார்குந்தியம்மாள் மயிலணைக்கப்போது
பாதஞ்சரணமென்று பணிந்தாளேதேன்மொழியும்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மருமகளைத்தானெடுத்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையருமப்போது
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
என்றுஞ்சிரஞ்சீவியா எந்நாளும்வாழ்ந்திருப்பாய்
(அப்போ)பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
பாராளுந்தருமருக்குப் பாதஞ்சரணமென்றாள்
சாஷ்டாங்கமாகத் தையலருந்தான்பணிந்தாள்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மகாராசரப்போது
வெற்றிமதயானை வீமதுரைராசருக்கு
மாதுநல்லமங்கையரும் வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
விஜயரந்தஅருச்சுனரை மெல்லியருந்தான்பார்த்து
குருநாட்டுசீமைக்கு கொற்றவரேபோறீரோ
பதினாறுதன்வருடம் பாவிசிறையிருந்தேன்
ஒன்றுமறியாமல் உத்தமியும்நானிருந்தேன்
கோடானுகோடியுண்டு கொம்பனையைக்கேட்டார்கள்
மாலையிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதமில்லையையா
ஆரையுந்தீண்டேனென் றருஞ்சிறையிலநானிருந்தேன்
ஏறெடுத்துப்பார்த்தவர்கள் ஏனென்றுங்கேட்டதில்லை
ஆருமில்லைவையகத்தில அருச்சுனரேயென்றுசொல்லி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மதவீமராசாவும்
நகுலசகாதேவ ராசமுடிமன்னருக்கும்
மைத்துனர்களிருவருக்கும் மாதுசரணமென்றாள்
என்பத்தாவின்தேவி பெலலவர்க்குஞ்சரணமென்றாள்
தருமாபுரியாளுந் தளஞ்சியனாரப்போது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாட்கு
வேண்டியஉடுப்புகளும் வேணதுயிலாடைகளும்
பொன்னாலலங்கரித்துப் பொற்பவளத்தண்டிகையும்
சந்தோஷமாகத் தையலருக்குத்தான்கொடுத்தார்

எந்நாளுஞ்சுகமா யிருந்தரசு ஆளுமென்றார்
அப்போவிடைகொடுத்தார் ஐவருமங்கெழுந்தார்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மணமாலையிட்டீரோ மாயவனார் தன்னருளால
பதினாறுநாளையிலே பத்தாவேயெந்தனையும்
செய்யாதகோலமெல்லாஞ் செய்துவிட்டீரர்ச்சுனரே
குருநாட்டுச்சீமைக்குக் கொற்றவரேபோறீரோ
என்றுசொல்லிகன்னியரும் ஏங்கிமுகம்வாடி
பொங்கியழுகிறதும் பொற்கொடியாளப்போது
மயங்கியழுகிறதும் மண்மேலவிழுகிறதும்
பார்த்தாருச்சுனரும் பாரமுடியாளை
மயங்கியழுகிறதை மன்னவருந்தான்பார்த்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
மாணிக்கத்துப்பட்டியால மாதருடகண்துடைத்து
அழவேண்டியகாரியமேன் அன்னப்பசுங்கிளியே
குருநாட்டுச்சீமைக்குக் கொற்றவனார் தன்னுடனே
கூடியுறவாடி கொம்பனையேநானேகி
எல்லாரும்பட்டணஞ்சேர் திருக்குமந்த்வேளையிலே
நானும்வருவேன் நாயகமேஅஞ்சாதே
தங்குவனோபூமியிலே தரிப்பேனோஅங்குநான்
(என்)சோதிமணிவிளக்கே தெள்ளுமணியாளே
உன்னைப்பிரிந்துநான் உலகிலிருப்பேனோ
கடுகவருவேண்டி என்கட்டழகிகண்மணியே
(நான்)ஓடிவருவேண்டி ஒருநொடிக்குள்ளாக
என்செய்வேன்வாள்விசயா என்றழுதுக்கொண்டிருந்தாள்
இந்தக்கருமத்துக்கோ என்னைவந்துமாலையிட்டீர்
இப்படியென்றறிந்தால் இணங்கேனேமன்னவனே
எனக்கென்னகெதியாச்சு வென்றேயழுதுகொண்டு
ஈஸ்வரரேபார்வதியே எனக்கென்னவிதிவிதித்தாய்
அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமாளே
எல்லாருங்கூடியே யிருந்தீரோயெந்தனுக்கு
இந்தக்கருமத்துக்கு இனியென்னசெய்வேனையா
என்றசொல்லிமாது யிளங்கொடியாள்தானழவே
காண்டீபனருச்சுனனுங் காளையவனப்போது
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளே
தங்கமுடித்தரித்த தளஞ்சியநாயகமே
(நான)இங்கேயிருப்பேண்டி யிளங்கொடிநாயகமே
எனக்குப்பெரியவர் இயலானவீமராசர்
அவருக்குமூத்தவர் அழகானதருமலிங்கம்
(அவர்கள்)புறப்படநானிருந்தால் பேச்சுக்கிடமல்லவோ

தருமபுத்திரர்கள் ஆசனக்கிருத்கல்

பொறுக்கமுடிகூடாது புத்தியுள்ளநாயகமே
அதினாலேபெண்ணரசே அவரோடுறவாக
போய்வாரேன்கண்ணேயென்று புகன்றானிளவிசயன்
அப்போதுமாது அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
கடுகவருவேனென்று கட்டழகரெந்தனுக்கு
தேவரீர்நிச்சயங்கள் செய்துகொடுமென்றாள்
இல்லாமற்போனால் இனிநம்பேனென்றுசொன்னாள்
காண்டீபனருச்சுனனுங் காளைபவனேதுசொல்வான்
தருமர்மேலாணையிட்டுத் தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
இனியானாலம்புவையோ என்றானிளவிஜயன்
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளும்
மனதுகுளிர்ந்தாளே மாதுநல்லாள்கன்னிபரும்
அருச்சுனனுமப்போது அதிகமனம்பூரித்து
மாதுகையில்விடைவாங்கி மன்னனடக்கலுற்றான்
அங்கேவிடைபெற்று ஐவருந்தானடந்தார்
மதுரைதிசைநோக்கி வாரார்துரைகளெல்லாம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அல்லியுடைய பாளையத்தை யெழுப்பிவிடுதல்

அண்டமுலகளந்த ஆயர்பெருமாளும்
மதுரைதுரைச்சி மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
குளவிகதண்டுகள் கொட்டிமடிந்தவரை
சேனைபரிவாரம் சேனைகளுள்ளதெல்லாம்
யானைகுதிரைகளை அத்தண்டசேனையெல்லாம்
மன்னர்துரைமக்கள் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
தட்டியெழுப்பிவிட்டார் தனஞ்சயனெம்பெருமாள்
தூங்கிவிழித்தாற்போல் துரைமக்கள்தானெழுந்தார்

தருமர்முதலியயாவரும் அவரவரிடஞ்செல்லுதல்.

எழுப்பிவிட்டுமாயவனு ரேகினாரப்போது
தருமாபுரியாளும் தருமதுரையெல்லவரும்
குந்தியம்மாள்தன்னுடனே கொற்றவனார்தேவிகளும்
எல்லவருங்கூடியே ஏகிவழிநடந்தார்
அல்லிநல்லாள்பாளையத்தில் வந்தார்களப்போது
செத்துமடிந்ததொரு சேனைகளெல்லவரும்
எப்போதுபோலே யிருக்கவேகண்டார்கள்
மதுரைதுரைச்சி மனங்குளிர்ந்தாளப்போது
பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்களாச்சுதப்பா
ஆனைகுதிரைகளும் ஆண்பெரியசேனைகளும்
கொடிகள்கொடிச்சீலை குடைகளுஞ்சூழ்ந்துவர
யானைகுதிரையின்மேல் அடிபடுதுடங்காவும்

ஒட்டையின்மேல்நகபத்து ஓசைகிளப்புகுது
எக்காளஞ்சின்னம் எழில்பெறவேஊதுவதும்
பூரிகைடம்மாரம் பூமியதிருதங்கே
அல்லிப்பெருமாளும் அழகுபுலந்திரனும்
பாஞ்சாலிநாய்கியாள் பத்தினியாள்துரோபதையும்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாமியுந்தான்கூட
ஆனையம்பாரின்மேல் அனைவரும்வீற்றிருந்தார்
பார்க்கமுடிபோகவில்லை பைங்கிளியாள்ராணுவங்கள்
காடுசெடிகள் கடுந்தனலாகுதங்கே
கல்லுகளும்முள்ளுகளும் கடுகுபொடியாகுதங்கே
கருந்தூளுஞ்செந்தூளுங் கதிரோனைக்கப்புதங்கே
பாளையம்போகிற அதிசயத்தைத்தான்பார்த்து
காண்டீபனருச்சுனனும் காளையவர்தானினைந்தார்
இப்படிக்குஅதிசயமாய் இவள்வரக்காரியமேன்
(இது)நமக்காகவந்தது நம்முயிரைக்கொல்லவல்லோ
மாயன்பெருமாள் மகாதேவர்கிருபையினால்
ஆயன்பெருமாள் அருளாளர்கிருபையினால்
(நாம்)தப்பிப்பிழைத்தோமே தார்வேந்தர்தருமத்தினால்
பாராளுந்தருமதுரை பாக்கியத்தால்தப்பிவந்தோம்
இளங்கொடியாள்மாதருக்கு எதிரியொருவரில்லை
தப்பாமல்தலையறுப்பாள் தாமமுடியாளும்
பொல்லாதஅல்லியவள் போருக்குவல்லவள்காண்
மைந்தன்மேலானை மறந்தபாவியென்றுசொல்லி
சத்தியந்தப்பினார் தார்வேந்தரென்றுசொல்லி
கழுமரத்திலேற்றிக் கடுஞ்சிறையில்வைப்பாளே
என்றுமனதினுள்ளே யெண்ணினானருச்சுனனும்
(அப்போ)எல்லாருங்கூடியே எகிவழிகடந்தார்
(அந்த)மதுராபுரியல்லி வாழ்வரசிபட்டணத்தில்
போனார்களனைவருமாய் பொற்கொடியாளரண்மனைக்கு
அருச்சுனனார்தேவிமார் அல்லவரும்போய்நுழைந்தார்
மைத்துனர்தருமருக்கும் மற்றுமுள்ளமன்னருக்கும்
சிங்காதனங்கள் சிறப்பாகச்சோடித்தாள்
குருநாட்டையாள்தருமர் கூடவேதானிருந்தார்
ஐவரையும்பெற்றெடுத்த ஆரணங்குகுந்தியம்மாள்
பாஞ்சாலிநாயகியாள் பத்தினியாள்துரோபதையும்
மற்றுமுள்ளதேவியெல்லாம் வாருமென்றுதானழைத்தாள்
அவரவர்கட்காசனங்கள் போட்டாளேயல்லியரும்
(அப்போ)மூன்றுநாளங்கே முடிமன்னர்தாமிருந்தார்
விருந்தமுதுசெய்து மெத்தவுபசரித்தாள்
எல்லவர்க்கும்வெவ்வேறு யீய்ந்தாள்வெகுமானம்

வெகுமானம்பெற்று விடைபெற்றுத்தானடந்தார்
(அப்போ)பாராளுந்தருமதுரை பாலகனைத்தானழைத்தார்
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டார்
(என்) தங்கக்களஞ்சியமே தம்பிபுலந்திரனே
(நான்) போய்வாரேன்கண்ணே பொன்னின்புலந்திரனே
என்றுசொல்லிதருமர் இருவென்றாரப்போது
வெற்றிபதயானை வீமதுரையேதுசொல்வார்
(என்)அப்பாபுலந்திரனே அல்லிமகனாரே
கட்டிக்கரும்பே காளைபுலந்திரனே
போய்வாரேன்கண்ணே புலந்திரராசாவே
என்றுசொல்லிவீமர் இருமென்றாரப்போது
நாமக்கொடியுடைய நகுலரவர்பார்த்து
தம்பிபுலந்திரனே தார்வேந்தேதம்பியரே
குருநாடுசீமைக்குக் கொற்றவனேபோய்வாரேன்
என்றவர்சொல்லி யிருமென்றாரப்போது
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவன்தான்பார்த்து
பொன்னுமணியே புலந்திரராசாவே
தங்கமணியே தார்வேந்தர்புத்திரனே
குருநாடுசீமைக்குக் கொற்றவனேபோய்வாரேன்
என்றவர்சொல்லி யிருமென்றாரப்போது
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மயிலனையாளப்போது
புலந்திரனைத்தானெடுத்துப் பெருக்கமனமகிழ்ந்து
ஐவர்கலிதீர்க்கவந்த அரும்பொன்னேகண்மணியே
குருநாட்டையாளுகிற கொற்றவர்கள்தன்னுடனே
(நான்) போய்வாரேனென்று புலந்திரனைமுத்தமிட்டு
இருங்கானும்மன்னவனே யென்றுசொன்னாள்குந்தியரும்
அருச்சுனனார்தேவிமார் அல்லோருமப்போது
(நாங்கள்) யாவரும்போய்வாரோம் அதிரூபசித்திரமே
என்றுசொன்னாரப்போது இயலானதேவிமார்கள்
காண்டீபனர்ச்சுனனுங் காளையவனப்போது
மைந்தன்புலந்திரனை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
அப்பாபுலந்திரனே அருமையுள்ளகண்மணியே
போய்வாரேனென்றான போர்விசயராசாவும்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
அண்ணாவேநீர்போனால் வாரதில்லையையாவே
போனால்வருவதில்லை யென்றான்புலந்திரனும்
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனனுங்கூறுவான்
இந்நாளும்போலே இனியிருக்கமாட்டேனப்பா
கடுகிவருவேனப்பா காளைபுலந்திரனே
நம்புவேனோவென்று நவின்றான்புலந்திரனும்

நம்பியிருமென்று நல்விஜயன்சொல்லினான்
அல்லியரைப்பார்த்து அருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகமே
குருநாடுசீமைக்குக் கொம்பனையேபோய்வாரேன்
அப்போது அல்லியரும் ஆரணங்குதான்மயங்கி
கண்ணீர்சொரியவிட்டாள் கட்டழகியப்போது
வேண்டாங்காண்மாதே விசாரப்படவேண்டாம்
மெய்யாய்வருகிறேன் மெல்லியரேநம்புமென்றான்
இந்நாளும்போலே இராதேநீயங்கேயென்று
போய்வாருமென்று பொற்கொடியுந்தெண்டனிட்டாள்
மாதுவிடைகொடுக்க வாள்விஜயன்தானெழுந்தான்
தருமரும்வீமரும் தானடந்தார்பொட்டெனவே
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
பொல்லாவனங்கடந்து போய்ச்சேர்ந்தார்தருமாபுரம்
அவரவர்களாதினத்தில் அமர்ந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
இந்தக்கதைதன்னை இவ்வுலகிற்கேட்டவர்கள்
கேட்டோர்கிளைதழைத்துக் கீர்த்தியுடன்றான்வாழ்க
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பார்

வஞ்சி விருத்தம்

வாழிவாழிவானவர் வாழிவாழிமாமறை
வாழிவாழிமாதவர் வாழிவாழிவையமே

பவளக்கொடிமாலை

முற்றிற்று